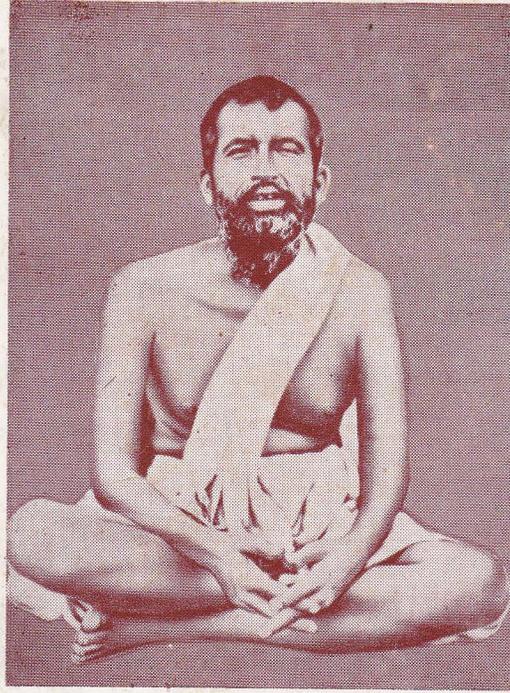

உலகளாவிய

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன்
நூற்றாண்டு விழா
ஞாயகார்த்த மலர்

1897 — 1997

நூற்றாண்டு விழாக் குழு

கல்முனை

02-09-1997

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

270.6

இராம
SL/PR

சொர்ணம்

கல்முனை நகரிலே...!

- ★ பலரும் பாராட்டும் பாரம்பரிய அணிகலன்களின் எழில் அரங்கம்
- ★ பொன்னொளிச் சுடர் பரப்பும் புதுவித நகைகளின் புகழரங்கம்
- ★ கண்களைக் கவரும் கனக நகைகளின் காட்சியரங்கம்
- ★ நம்பிக்கையூட்டும் நாணயமுடைய நகையரங்கம்
- ★ தரமிக்க தங்க நகைகளைத் தாராளமாகத் தரும் தன்நிகரில்லா அரங்கம்

சொக்கவைக்கும் தங்க நகை உலகின் சொர்க்கபுரி

சொர்ணம்

நகைமளங்கை

212, 214, பிரதான வீதி,
கல்முனை.

270:6
SC/PR

சென்னை நகரில்
புதிதாக
16. 5. 1926
சென்னை நகரில்
7. 5. 1928

SOUVENIR
to
Commemorate the
Centenary of Ramakrishna Mission

1897 — 1997

2130 21030

Centenary Celebrations Committee

KALMUNAI

02-09-1997

SRI RAMAKRISHNA MISSION MAHA VIDYALAYAM, KALMUNAI.

Ramakrishna Mission

Centenary Celebration Committee

KALMUNAI

Patrons :

Swami Ajarathmanantha Maharaj,
Rev. Bro. S. A. I. Mathew, S.S.J.
(Principal, Carmel Fatima National School, Kalmunai)

President :

Mr. N. Nagarajah, B.A.
(Principal, R. K. M. School, Kalmunai)

Vice President :

Mr. M. K. Perinparajah
(Attorney-at-Law)

Secretary :

Mr. K. Peethamparam, D.O.
(President, Y. M. H. A., Kalmunai)

Vice Secretary :

Mr. K. Vinayagamoorthy
(Bt / R. K. M. Old Boy)

Treasurer :

Mr. K. S. Sundaram, J. P.

Committee Members :

Mr. S. K. Theivanayagam, J.P.
(Rtd. Principal)
Mr. S. Ponnuthurai, B.A.
(Manager, Peoples Bank, Ninthavur)
Mr. K. Kunanayagam, (Engineer)
Mr. T. Sarvananda, (Engineer)
Mr. K. A. George, J.P.
Mr. M. Somasegaram (Principal)
Mr. E. Rajaretnam (Principal)
Mr. V. Subramaniam, B.A., I.S.A.
Mr. A. Sasindran,
(President, Y.M.H.A., Natpatimunai)
Mr. T. Maheswaran,
(F.A., Base Hospital, Kalmunai)

Mr. P. Thambiah, (Rtd. G.S.)
Mr. A. Perinparajah, (President,
Pillayar Temple, Pandiruppu)
Mrs. I. Ponnuthurai, B.A.
(Secretary, H. L. A.)
Mr. S. Krishnapillai, R.D.O.
Mr. S. Arasaratnam,
(Bank of Ceylon, Kaluwanchikudy)
Mr. R. Srivelrajah,
(Peoples Bank, Karaithivu)
Mr. S. Puvanesarajah (Rtd. Principal)
Mr. K. Nadesan, G. S.
Mr. P. Tharumalingam, G. S.
Mr. V. Gnanamanikam, P. M.

OUR SEAL

“The wavy waters in the picture are symbolic of *Karma*, the lotus, of *Bhakti*, and the rising-sun, of *Jnana*. The encircling serpent is indicative of *Yoga* and awakened *Kundalini Shakti*, while the swan in the picture stands for the *Paramatman*. Therefore, the idea of the picture is that by the union of *Karma*, *Jnana*, *Bhakti*, and *Yoga*, the vision of the *Paramatman* is obtained.”

— SWAMI VIVEKANANDA.

எமது சின்னத்தின் உட்பொருள்

இப்படத்திலுள்ள

கருண்ட அலைகள்	—	கர்மத்தினையும்,
தாமரை மலர்	—	பக்தியினையும்,
உதய சூரியன்	—	ஞானத்தினையும்,
குழந்திருக்கும் சர்ப்பம்	—	யோகத்தினையும், விழித்தெழும்பிய குண்டலினி சக்தியினையும்,
படத்தின் மத்தியில்		
இருக்கும் அன்னப்பறவை	—	பரமாத்மனையும் குறிக்கும் சின்னங்களாய் அமைந்துள்ளன.

எனவே இச்சின்னத்தின் உட்பொருள்: கர்மமும், ஞானமும், பக்தியும், யோகமும் ஒன்றித்து இணையும்பொழுது பரமாத்மனின் அனுபவம் கிடைக்கின்றது என்பதாம்.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
1. ஸ்ரீமத் சுவாமி தன்மயானந்தஜீ மகராஜ் அவர்களின் ஆசிச்செய்தி	— 03
2. ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி	— 04
3. ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவனானந்தஜீ மகராஜ் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி	— 06
4. மாண்புமிகு ஆயர் ஜோசப் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை அவர்களின் ஆசிச்செய்தி	07
5. கலாநிதி கே. எம். எச். காலிதீன் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி	— 08
6. ஜனாப் ஐ. எம். இஸ்ஸதீன் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி	— 09
7. மருதுரர் ஏ. மஜீத் அவர்களின் வாழ்த்துரை	— 10
8. திருமதி சி. விஜயரெத்தினம் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி	— 11
9. தலைவர் அறிக்கை	— 12
10. செயலாளரின் அறிக்கை	— 13
11. இராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமி விவேகானந்தரால் உலகிற்கு வழங்கப்பட்ட கொடை	— 15
12. சர்வ சமய சித்தனையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன்	— 18
13. இராமகிருஷ்ண மிஷனின் தோற்றமும் தொண்டுகளும்	— 22
14. குருநாதரைப் போற்றுவோம் (கவிதை)	— 23
15. இராமகிருஷ்ண சங்கமும் முஸ்லிம்களின் கல்வியும்	— 24
16. மானுட மேம்பாட்டிற்கு சுவாமி விவேகானந்தர்	— 27
17. ஆன்மீகத் துறவியின் அமெரிக்க முழக்கம்	— 29
18. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் பாதையில் ஆங்கிலேயப் பெண்	— 31
19. பரமஹம்சரும் பராசக்தியும்	— 33
20. அன்னை சாரதாதேவியின் ஆன்மீக வாழ்வு	— 35
21. இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப் பணிகள்	— 37
22. SRI RAMAKRISHNA - AN APOSTLE OF OUR TIME	— 39
23. வில்லுப்பாட்டுக் கலை	— 41
24. இராமகிருஷ்ண சங்கமம் (கவி விருத்தம்)	— 43
25. கிழக்கிலங்கையில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம்	— 45
26. "வேதாந்த கேசரி" சுவாமி விவேகானந்தர்	— 48
27. சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனைகள்	— 49
28. மானுடம் தழைக்க மழையாய் நின்றார்! (கவிதை)	— 51
29. நான் கண்ட விவேகானந்தர் — அவர் எமக்களித்த சேவை முத்துக்கள்	— 52
30. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் குருகுல வாழ்க்கை	— 54
31. அன்னை ஆனாரே..... (கவிதை)	— 56
32. சுவாமி விவேகானந்தரும் இந்துமத மறுமலர்ச்சியும்	— 57
33. இராமகிருஷ்ண சங்கமும் சுவாமி விபுலானந்தரும்	— 58
34. தென்னாட்டில் சுவாமி விவேகானந்தர்	— 60
35. இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா போட்டி முடிவுகள்	— 61

தமிழ்நாடு கோயமுத்தூர்
ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலய செயலர்

**ஸ்ரீமத் சுவாமி தன்மயானந்தர் அவர்களின்
ஆசிச் செய்தி**

அம்பாறை மாவட்ட கல்முனைப் பிரதேசத்தில், ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண இயக்கத்தின் நூற்றாண்டு விழாவிற்கான ஏற்பாடுகள் நடப்பது குறித்து அறிந்தேன். அவ்வமயம் ஒரு சிறப்பு விழா மலர் வெளியிட இருப்பது குறித்து மிக்க மகிழ்ச்சி.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் மட்டக்களப்புக் கிளை மாணவர்களுக்கு நீண்ட பல ஆண்டுகளாக அரிய சேவை செய்துவருகிறது. இப்பணியில் சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி அவிநாசானந்தர், சுவாமி நடராஜானந்தர் போன்ற பல மூத்த துறவிகள் இங்கு சேவை செய்துள்ளனர்.

சுவாமி ஜீவனானந்தர் இச்சேவையைத் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக ஆற்றிவருகிறார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் சிகாகோ சர்வமத மகாசபையில் கலந்துகொண்டுவிட்டு 1897இல் தாயகம் திரும்பியபோது முதலில் காலடி வைத்த பெருமை இலங்கையையே சாரும். அவ்வமயம், இலங்கைவாழ் மக்கள் சுவாமிகளை வரவேற்று அன்புடன் உபசரித்தது வரலாற்றுச் சிறப்புடையது. அதனுடைய நூற்றாண்டு விழாவும் இவ்வாண்டு ஜனவரி மாதம் 15ஆம் நாள் முதல் சீரும் சிறப்பு மாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

மட்டக்களப்பு மாணவர் பணி நல்ல முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. இதில் மக்களின் ஈடுபாடும், ஒத்துழைப்பும் மிகவும் போற்றத்தக்கது.

இந்தத் தெய்வீகப் பணி தொடர்ந்து சிறப்பான முறையில் நடைபெறுவதற்கு இறைவன் அருள்வேண்டிப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

இப்படிக்கு
இறைத் தொண்டில்
சுவாமி தன்மயானந்தர்.

1-8-1997.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன்

இலங்கைக் கிளை,
கொழும்பு.

உலகளாவிய ராமகிருஷ்ண சங்க நூற்றாண்டு விழா தொடர்பாக

ராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கைக் கிளையின் தலைவர்

ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தஜீ மகராஜ்

அவர்கள் வழங்கிய

வாழ்த்துச் செய்தி

1897ம் ஆண்டு மே மாதம் 1ம் திகதி ராமகிருஷ்ண சங்கத் தைத் தோற்றுவித்தார் சுவாமி விவேகானந்தர். 'மக்கட் சேவையே மகேசன் சேவை' என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இயங்கும் இச்சங்கம் இன்று நூறு ஆண்டுகளைப் பூர்த்திசெய்து விழா கொண்டாடும் இம்மகிழ்ச்சியான தருணத்திலே, சுவாமி விவேகானந்தர் நமக்கு அளிக்கும் செய்தி என்ன என்பதை அறிவது நல்லது.

எவ்வுயிரையும் தம்முயிர்போல் எண்ணிப் பிறர் நலம் காண விழையும் பண்பின் சிகரமாய் விளங்கிய இந்து சமயம், மூடநம்பிக்கை, அறியாமை, தீண்டாமை, புரோகித ஆதிக்கம் முதலிய தீமைகளின் பிடியில் சிக்கி, ஏழை எளியோரை நிர்க்கதிக்கு உள்ளாக்கும் சமயமாக மாறிவிட்ட துர்ப்பாக்கிய நிலையைக் கண்டார் சுவாமி விவேகானந்தர். மன்னுயிர் மக்களுக்காகத் தன்னுயிர் ஈந்த தபோதனர் பலரை ஈந்த இச்சமயம் இன்று சமுதாய உணர்வே இல்லாத ஒன்றாக மாறியதற்கான காரணம் என்ன என்பதைத் தீவிரமாக ஆராய்ந்த அவருக்கு ஒரு பெரிய உண்மை புலப்பட்டது. நமது சமயத்தின் உயர்ந்த கருத்துக்கள் மக்களைச் சென்றடையவில்லை என்பதே அது. எனவே பெருமைமிக்க நமது ஞானிகளைப் பற்றியும், அவர்கள் அளித்துள்ள உயர்ந்த உண்மைகளையும் மக்கள் அறியச்செய்வதே நமது முதற்கடமை என்றுணர்ந்தார் சுவாமிஜீ. தவிர மக்கள் தங்கள் ஏழ்மையைப் போக்கி, பொருளாதார வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கான வழிகளையும் காட்டவேண்டும். அதற்கான கல்வியைப் பெறவும் அவர்களுக்கு உதவவேண்டும். இக்

காரியங்களை ஆற்ற ஒரு அமைப்பு தேவை என்றுணர்ந்த அவர், நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இச்சங்கத்தை நிறுவினார். இன்று இச்சங்கத்தின் கிளைகள் உலகம் பூராவும் உள்ளன. ஆன்மிகம், கல்வி, மருத்துவம், நிவாரணம் மற்றும் புனர்வாழ்வு, சமயப்பிரச்சாரம் எனப் பல துறைகளில் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் பணிகள் நடைபெற்றுவருகின்றன.

இச்சங்கத்தின் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதன்மூலம் சமுதாயத்தில் நல்ல மாற்றங்களைக் கொண்டுவரமுடியும். எனவே இச்சங்கத்திற்கு மக்கள் தரும் ஆதரவு, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்குத் தரும் ஆதரவு என்றே கூறலாம். சாதி, மொழி, இன, மத வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் கடந்து, மக்களுக்குச் சேவையாற்றக் கூடிய இப்படிப்பட்ட ஒரு அமைப்பு இந்து சமயத்தில் இதுவரை தோன்றியது கிடையாது. இந்துசமய வரலாற்றிலேயே முதன்முறையாக அமைந்த இச்சங்கம் இந்துசமய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் என்றும் அழைக்கப்படலாம். 'ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்', 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' உண்மை ஒன்றே. ஞானிகள் அதைப் பல வாறாக அழைக்கின்றார்கள், என்ற உலகம் முழுமையையும் ஏற்றுக்கொள்ளும், அணைத்து ஆதரிக்கும் நமது புராதன பண்பாடு ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் மூலமாகத் திரும்பவும் வலியுறுத்தப்பட்டு உலக அமைதிக்கும், உலக சகோதரத்துவத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது என்ற உண்மையையும் நாம் உணரவேண்டும்.

சுவாமி விவேகானந்தர் ஒரு யுக புருஷர். காலத்தின் தேவையை நிறைவுசெய்ய அவதரித்தவர். அவரது அவதாரப் பணியிலே நம் அனைவருக்கும் பங்கு உண்டு. அப்பங்கைத் திறம்பட நிறைவு செய்வதன்மூலம், நாம் பயன்பெறுவதோடு, சமுதாயமும் பயன்பெறுவதைக் காணலாம்.

இதோ, சுவாமி விவேகானந்தர் நமக்கு விடுத்துள்ள அழைப்பு:

“உன்னைப்போன்ற மக்களிடம்தான் நான் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன். என் சொற்களின் உண்மையான கருத்தைப் புரிந்துகொண்டு, அந்த ஒளியில் உன்னைச் செயலில் ஈடுபடுத்து. என் அறிவுரைகளைக் கேட்டதன் பயனாக, வாழ்க்கையில் நீ வெற்றி பெற்றாய் என்பதை உலகம் புரிந்துகொள்ளட்டும்.”

ஆத்மகனானந்தஜீ மகராஜ்.

தலைவர்,
ராமகிருஷ்ண மிஷன்,
இலங்கைக் கிளை.
கொழும்பு.

கல்லடி - உப்போடை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர்

சுவாமி ஜீவனானந்தா அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண தேவரின் வாழ்வில் அனுபவரீதியாகப் பெற்ற ஆன்மீகப் பேருண்மைகளை உலக நன்மைக்குப் பயன்படவேண்டுமென்ற பெருநோக்குடன் சுவாமி விவேகானந்தரால் 1897ம் ஆண்டு மே மாதம் 1ம் தேதி ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கம் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது.

இச்சங்கம் தனிமனித ஆத்ம ஈடேற்றத்துக்கும், மனிதகுல மேம்பாட்டுக்கும் மகத்தான சேவை ஆற்றிவருகிறது. வேதாந்த தத்துவம் அதன் அடிநாதமாக விளங்குகின்றது. இந்து சமய வரலாற்றில் சமய சமூக மறுமலர்ச்சிக்காக உழைக்கும் ஸ்தாபனமாகவும் திகழ்கிறது.

மனிதருள் மறைந்திருக்கும் ஆத்மசக்தியை வெளிக்கொணர்தல் என்னும் நோக்குடனும், மனித மேம்பாட்டிற்கு ஆற்றும் தொண்டுகள் அனைத்தையும் இறைபணியாகக் கருதிச் செயலாற்றும் இவ் ஸ்தாபனம், வளர்ந்து தனது நூற்றாண்டினைப் பூர்த்திசெய்து நிற்கின்றது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டுச் சேவைகளை மக்களும், நிறுவனங்களும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்மூலம் பரவலாக நினைவு கூருகின்றனர். இது அவர்கள் மிஷன்பால் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டினைக் காட்டி நிற்கின்றது. இது மகிழ்ச்சிக்குரியது.

கல்முனைப் பிரதேசத்துக்கும் அங்குள்ள மக்களுக்கும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் தொடர்பு 1930ம் ஆண்டிலேயே தொடங்கிவிட்டது. அங்கு 'ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் சொசைட்டி' என்னும் சங்கமும், கல்முனை இந்து இளைஞர் மன்றமும் இத்தொடர்பை ஏற்படுத்தித் தம்மாலியன்ற சமய சேவைகளில் மிகவும் உற்சாகமாக ஈடுபட்டனர். இவர்களின் அயராது உழைப்பினால் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சங்கத்தினால் ஒரு பாடசாலையும், சமய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவதற்கு ஒரு மண்டபமும் உருவாகியது.

அன்றைய இத்தொடர்பு இன்றும் மறவாது, கல்முனை பாடசாலைகள் அப்பகுதியிலுள்ள சமய சமூக கலாசாரப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் சபைகளும், அன்பர்களும் இணைந்து உலகளாவிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாவினை மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதற்கு முயற்சிகள் எடுப்பதையும் பாராட்டுகின்றேன். இதன் ஏற்பாட்டாளர்களுக்கு எனது மனமார்ந்த நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து நன்றியும் கூறுகின்றேன். நினைவு மலரை வெளிக்கொணர உதவும் மலர்க் குழுவினருக்கும் பாராட்டுக்கள். பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண குருதேவரின் திருவருள் அனைவர்மீதும் நிறையப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இறைபணியில்,

சுவாமி ஜீவனானந்தா.

திருமலை - மட்டுநகர் மறைமாவட்ட ஆயர், கலாநிதி
மாண்புமிகு ஜோசப் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை
அவர்களின்

ஆசிச் செய்தி

இராமகிருஷ்ண மிஷனின் சேவைகளைப் பாராட்டி கல்முனை இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாக்குழு கல்முனையில் எடுக்கும் நூற்றாண்டு விழா சிறப்படைய இறை ஆசியை வேண்டி வாழ்த்தி நிற்கின்றேன்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் மனித மேம்பாட்டிற்காகவும், குறிப்பாக மனிதனின் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்காகவும் அயராது பாடுபட்டு வருகிறது. “எல்லா நதிகளும் கடலை நோக்கியே, எல்லா வழிகளும் இறைவனை நோக்கியே” என்ற சமரசக் கோட்பாட்டினை மனித நேயங்களிலே ஆழமாகப் பதிக்க அயராது பாடுபடுகின்றது.

இராமகிருஷ்ண மிஷன், கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு, கல்முனை ஆகிய பிரதேசங்களிலே மிகவும் ஏழ்மை நிலையிலுள்ள மக்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் முறையே சமூகப்பணியும், கல்விப்பணியும் ஆற்றி அளப்பரிய சேவைகளைச் சுமார் ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஆற்றிவருவதனை நாம் அறிவோம்.

அச்சேவை மென்மேலும் சுடர்விட்டு எரியவும், அவர்களது சிறந்த கோட்பாடுகளும், ஆன்மீக விழுமியங்களும் புத்துணர்ச்சி பெறவும், மனித நேயங்கள் வளர்க்கப்படவும் எமது நல்லாசிகள்.

இவ்விழாவினைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடும் கல்முனை இராம கிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாக் குழுவினர் தமது அபிலாசைகளிலும், நன்னோக்கங்களிலும் வெற்றியடைய அவர்களுக்கு எமது பாராட்டுக்களையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

✠ ஜோசப் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை,

திருமலை - மட்டுநகர்

மறைமாவட்ட ஆயர்.

ஆயர் இல்லம்,
மட்டக்களப்பு.
30-07-1997.

தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகப் பீடாதிபதியும்,
அகில இலங்கைக் கதீப்மார்கள் சம்மேளனத் தலைவருமாகிய

கலாநிதி கே. எம். எச். காலிதீன்

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

இராமகிருஷ்ண மிஷன் தனது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் எமது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இம்மிஷன் கடந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலமாக ஆற்றிவருகின்ற சமுதாயப் பணிகள் எமது கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. சர்வதேச அரங்கில் அதன் பணிகள் அடைந்துள்ள முக்கியத்துவம் இதற்குச் சான்றாகக் கொள்ளலாம்.

கல்வி, சமூக அபிவிருத்தித் திட்டங்கள்மூலம் இதன் பணி சிறப்பாக முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகிறது. இராமகிருஷ்ண மிஷன் அமைந்த பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற கல்விமான்கள், பல சமூகத்தவர்களிடமும் நிறைந்து காணப்படுகின்றார்கள். சாதி, மத பேதங்களுக்கு அப்பால் சேவையை அடிப்படையாக வைத்து இராமகிருஷ்ண மிஷன் பணியாற்றி வருகின்றது. இதன் பணியால் ஏழைச் சிறுவர்களும், அநாதைகளும் அதிக பயனை அடைந்துவருகின்றார்கள். சமாதானத்தை இலட்சியமாகக் கொண்ட இந்நிறுவனம் தனது பணியை விஸ்தரித்து இலங்கையிலும் சிறப்புடன் செய்துவருகின்றது.

கருத்தரங்குகள், கலந்துரையாடல்கள், சொற்பொழிவுகள் ஆகியவற்றின்மூலம் நல்ல கருத்துக்களை முன்வைத்துப் பணியாற்றுகின்றது. இதன் சேவைக்கும், வளர்ச்சிக்கும் இறைவன் அருள் வேண்டி வாழ்த்துவதுடன், தூய்மையாகத் தனது பணியை முன்னெடுத்துச் செல்ல எல்லாம் வல்ல இறைவன் வழி அமைக்கப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்

கலாநிதி கே. எம். எச். காலிதீன்

பீடாதிபதி,

தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,

தலைவர்,

அகில இலங்கைக் கதீப்மார்கள் சம்மேளனம்.

தென் கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்,
அட்டாளைச்சேனை.

மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்
ஐனாப் ஐ. எம். இஸ்ஸதீன்
அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

உலகளாவிய ரீதியில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் தனது கிளைகளை அமைத்துச் சமூகப் பணியும், ஆன்மீகப் பணியும், கல்விப் பணியும் புரிந்துவருகின்றது. கல்முனைப் பிரதேசப் பாடசாலைகள், சமய நிறுவனங்கள் இணைந்து நடாத்தும் இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா நினைவு மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி ஒன்றினை வழங்குவதில் மிகப் பெருமையடைகிறேன்.

கல்முனைப் பிரதேச கல்விப்பணிக்குச் சான்றாக வளர்ச்சியடைந்த கல்முனை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம் விளங்குகிறது. கல்முனை மாவட்டத்திலும் சமூகப்பணிகளுக்கான நினைவு முத்திரைகள் பல உண்டு.

சமூக ஒற்றுமை, சமரச சிந்தனைகளைப் போதித்து வழிகாட்டிகளாக விளங்கும் இராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவிகளின் பணியினால் இன்று நூற்றாண்டு விழா மலர் மலர்ந்திருப்பது பெருமகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

ஐ. எம். இஸ்ஸதீன்
மேலதிக மாகாண கல்விப்பணிப்பாளர்,
கல்முனை;

கல்முனை பிரதேச கல்விப்பணிப்பாளர்
மருதூர் ஏ. மஜீத் அவர்களின்
வாழ்த்துரை

இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் தொடர்பு சுவாமி விவேகானந்தரின் வருகையுடன் ஆரம்பித்தது. கல்விச்சாலைகளையும், அனாதை மாணவரில்லங்களையும் அமைத்து இன மத பேதமற்ற சேவைகளை வழங்கிவரும் இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆரம்பித்து நூறு வருடங்கள் பூர்த்தி செய்த விழாவிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

இன்று இராமகிருஷ்ண மிஷன் அமைதியாகவும், ஆடம்பரமற்ற முறையிலும், உயர்வான இலட்சியங்களையும் கொண்டு கல்விப்பணி, சமய சமூகப்பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது.

கல்முனை பிரதேச இராமகிருஷ்ண மிஷன், நூற்றாண்டு விழா குழுவினர் வழங்கும் விழாமலர் மிகவும் பாராட்டற்குரியது.

எதிர்காலத்திலும் இப்பணிகள் மேலும் வளர்ச்சிபெற்று சமூகங்கள் ஒற்றுமைப்பாதையில் முன்னேறவேண்டுமென விரும்புகின்றேன். இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா சிறப்படைய எனது வாழ்த்துக்களை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

மருதூர் ஏ. மஜீத்
பிரதேச கல்விப்பணிப்பாளர்,
கல்முனை.

கல்முனை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலய முன்னாள் அதியம்

திருமதி சி. விஜயரெத்தினம்

அவர்களின்

வாழ்த்துச் செய்தி

கல்முனையில், இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்படுவதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இவ் விழாவின்போது வெளியிடப்படும் ஞாபகார்த்த மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் நான் பெரு மகிழ்வுகொள்கின்றேன்.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் வரலாறு பெருமைக்குரியது. இச்சங்கத்தின் சாதனைகள் அளப்பரியன. இராமகிருஷ்ண மிஷனின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாக விளங்கியவர்கள் பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர், அவரது தெய்வீகத் துணைவி அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி, அவரது சீடர் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோராவர்.

இந்நிறுவனத்தின் தோற்றம், கொள்கைகள், பணிகள் முதலிய வற்றைச் சிந்தித்துச் செயலாற்றவேண்டிய காலகட்டத்தில் மனித சமுதாயம் உள்ளது.

ஆன்மீக சிந்தனை நிரம்பிய இளைஞர்களை இராமகிருஷ்ண குரு தேவர் தெரிவுசெய்து அவர்களை ஆன்மீக சாதனைகளில் ஈடுபடச்செய்தார். இவர்கள்மூலம் இந்துமதத்தின் உண்மைத் தத்துவங்களை மக்கள் உணர்ந்தனர். இச்சங்கம் உலக மக்களிடையே சமய, சமரசத்தையும், சகோதரத்துவத்தையும் போதித்துவருகின்றது.

உலக மக்கள் நற்கதி அடைய, இலகுவான ஒரு புதிய வழி உதயமாக ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண தேவரின் கொள்கைகள் வழிவகுத்தன. இம் மகத்தான கருத்துக்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட இச்சங்கம் நூற்றாண்டு விழா காண்பதையிட்டு இறைவனுக்கு நாம் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆற்றிவரும் பணிகள் மேலும் சிறந்து விளங்கவேண்டும் என்று மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாக் குழுவினரின் பணிகள் செழித்தோங்கவும், விழா மலர் சிறப்புறவும் எனது உளம்கனிந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

உங்கள் நற்பணிகள் தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து நிற்கின்றேன்.

அன்புள்ள,

திருமதி சி. விஜயரெத்தினம்

முன்னாள் அதிபர்,

இ: கி: மி: ம: வி., கல்முனை.

தலைவர் அறிக்கை

கல்முனையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா நடாத்துவதற்கு எமக்கு வாய்ப்பினை வழங்கிய பகவான் ராமகிருஷ்ணருக்கு நன்றி. கல்முனைப் பிரதேச மக்கள் இராமகிருஷ்ண சங்கத்திற்கு மிகவும் கடமைப்பட்டவர்கள். 1930ல் இருந்து கல்முனையில் கல்விப்பணி, சமயப் பணி ஆரம்பமாயிற்று. 1924ல் முத்தமிழ் வித்தகர் காரைதீவு மயில்வாகனன் சுவாமி சிவானந்தரிடம் ஞான உபதேசம் பெற்று சுவாமி விபுலானந்தர் எனத் துறவு நாமம் பெற்று இராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவியானார். 1925ல் கிழக்கிலங்கை இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளைப் பராமரிக்கும் முகாமையாளராகப் பதவி ஏற்றார். தனது குருவின் பெயரை வைத்துக் கல்லடியில் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்து அதிபராகவும் பணி புரிந்தார். காரைதீவிலும் 1925ல் பெண்கள் பாடசாலையை ஆரம்பித்தார்.

கல்முனை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம் 1936ல் சுவாமி விபுலானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர் ஆதரவுடன் சபாநாயகர் சேர். வைத்தி லிங்கம் துரைச்சாமி அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது. மூன்று ஆசிரியர் களுடன் ஆரம்பப் பாடசாலையாக ஆரம்பித்து 1940ல் சிரேஸ்ட் தராதரப் பத்திர வகுப்பையும் ஆரம்பித்தது. 1991ல் இருந்து உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறந்த மகா வித்தியாலயமாக விளங்கிவருகிறது.

பகவான் ராமகிருஷ்ணரின் ஆன்மீக போதனைகளைச் சாதனைகளாக மாற்றுவதற்காக சுவாமி விவேகானந்தர் 01-05-1897ல் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தை ஆரம்பித்தார். தற்போது இந்தியா உட்பட பல்வேறு நாடுகளில் 130 கிளைகள்மூலம் ஆன்மீகம், கல்வி, கலாச்சாரம், மருத்துவம், நிவாரணம், புனர்வாழ்வு ஆகிய துறைகளில் பணியாற்றுகின்றது. சமயம் படிப்பதற்கு மட்டும் ஏட்டுக்கல்வியாக அமைந்த ஒன்று அல்ல. சமயம் மனிதனில் உள்ள தெய்வத்தன்மையைத் தூண்டவேண்டும். இன, மத பேதமின்றி சர்வ மதங்களையும் மதிக்கும் பண்புகளை வளர்ப்பதே பிரதான நோக்கமாகும். பல இடங்களில் இருந்து ஊற்றெடுக்கும் நதிகள் பல வழிகளின்மூலம் சென்று இறுதியில் ஒரே கடலில் சங்கமிப்பதுபோன்று சகல மதங்களும் ஒரே இறைவனையே சேருகின்றது என்பது இராமகிருஷ்ணரின் கொள்கையாகும்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் உலகளாவிய இந்துமதத்தின் பரந்த நோக்கத்தை எம்மதமும் சம்மதமே எனும் சமரச சன்மார்க்கக் கொள்கையின் மூலம் அனைத்து மக்களாலும் மதிக்கப்படுகின்றது. கல்விப்பணி, சமய சமூகப் பணிகள்மூலம் ஏழை, அனாதை, சிறுவர், சிறுமியர்கள் பல உதவிகளைப் பெறுகின்றனர். கல்வி அமைச்சின் ஆதரவுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில ஆசிரியர்களுக்கு 'தர்மாச்சாரியார்' பட்டம், தியானப் பயிற்சிகளை வழங்கியுள்ளது. 1992ல் கொழும்பு சுவாமி ஆத்மகனானந்தா எனக்கும் தர்மாச்சாரியார் பட்டத்தினை வழங்கினார். ஆகவே பெருமைமிக்க இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா நினைவாக வெளிவரும் இம் மலரைப் பகவான் ராமகிருஷ்ணருக்குக் காணிக்கையாகப் பெருமகிழ்ச்சியுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

விழாக் குழுத் தலைவர்

என். நாகராஜா, B. A. Dip-in-Ed;

அதிபர்,

இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

செயலாளரின் அறிக்கை

குருதேவர் பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அவர்களின் அருளை, ஆத்மீக சக்தியை, எண்ணத்தைச் செயலாக்க, சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களின் இலட்சியக் கனவுகளை நிறைவேற்ற 1897ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 1ஆம் திகதி கல்கத்தா நகரிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண சங்கத்துக்கு நூற்றாண்டு விழாவெடுக்கும் பேறு கல்முனைப் பிரதேச மக்களுக்குக் கிடைக்கப்பெற்றதில் பேருவகையடைகின்றோம்.

இப்பணியை எமக்களித்த பெருமைக்குரிய மட்டக்களப்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவானானந்தா மகராஜ், ஸ்ரீமத் சுவாமி அஜராத்மானானந்தா மகராஜ் அவர்களின் பாதம் பணிகின்றோம்.

கல்முனை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் 05-07-1997ஆம் திகதி ஸ்ரீமத் சுவாமி அஜராத்மானானந்தா மகராஜ் அவர்கள் தலைமையில் இவ்விழா நடாத்துவதற்கான ஆரம்ப நிகழ்வில் "கல்முனைப் பிரதேச இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாக் குழு" அமைக்கப்பட்டது.

இதன் காப்பாளர்களாக ஸ்ரீமத் சுவாமி அஜராத்மானானந்த மகராஜ் அவர்களும், சகோதரர் எஸ். ஏ. ஐ. மத்திய அவர்களும் வாய்க்கப்பெற்றமை மகிழ்வுட்குறித்து. தலைவர், உபதலைவர்களுடன் திறமைக்க செயற்குழு உறுப்பினர்களும் அமையப்பெற்றது விழா சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு உறுதுணையாகியது.

கல்முனையில் கரைபுரண்டோடும் பக்தி பரவச நிலைகளின் மத்தியிலே எழுச்சிமிகு நாளாக இடம்பெறுகின்ற இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா, தமிழ்நாடு கோயம்புத்தூர் இராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்தியாலய அதிபர் ஸ்ரீமத் சுவாமி தன்மையானானந்தர் மகராஜ் அவர்களின் வருகையால் சிறப்புப்பெறுகிறது.

இறைபணியில் தனித்துவம்மிக்க கொழும்பு இராமகிருஷ்ண மிஷன் தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி ஆத்மகனானந்தா மகராஜ் இம் மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கியதோடு அவர்களின் தலைமையில் இவ்விழா ஆத்மீகத்தின் முதன்மை பெறுகின்றது.

அத்தோடு விழா மலருக்கு ஆசியுரை வழங்கிய திருமலை - மட்டுநகர் மறைமாவட்ட ஆயர் பேரருள் தந்தை கலாநிதி யோசப் கிங்ஸ்லி சுவாமிப்பிள்ளை அவர்கள், மட்டக்களப்பு இராமகிருஷ்ண

மிஷன் தலைவர் ஸ்ரீமத் சுவாமி ஜீவனானந்தா மகராஜ் அவர்கள், ஸ்ரீமத் சுவாமி அஜராத்மானானந்தா மகராஜ் அவர்கள். தென் கிழக்கு பல்கலைக்கழகப் பீடாதிபதியும், அகில இலங்கைக் கதீப் மார்கள் சம்மேளனத் தலைவருமாகிய கலாநிதி ஜனாப் கே.எம்.எச். காலிதீன் அவர்கள் எங்களின் மனநிறைவான அன்புக்குப் பாத்திர மானவர்கள்.

மலரின் இதழ்களிலே கட்டுரைகள், கவிதைகளைச் சங்கமாக் கிய அறிஞர் பெருமக்களுக்கு எங்களது மனமார்ந்த நன்றி.

விழாவின் சிறப்பாக நினைவு மலரை நமது கரங்களிலே தவழச்செய்கின்ற பெருமைக்குரியவர், கல்முனை சொர்ணம் நகை மாளிகை உரிமையாளர் இம்மண்ணின் பெருமகன் உயர்திரு. மு. விஸ்வநாதன் அவர்களுக்கு எங்களின் மனமார்ந்த நன்றி.

மலரை அழகாக அச்சிட்டு வழங்கிய மட்டக்களப்பு சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகத்தாருக்கு எங்களின் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம்.

எழுச்சிமிகு ஊர்வலத்திலும் மற்றும் விழா நிகழ்ச்சியிலும் பங்குகொண்டு ஒத்துழைப்பும் ஆதரவும் வழங்கிய அன்புக்குரிய பாடசாலை அதிபர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் சமய நிறுவனங்கள், சர்வோதயம் முதலிய தாபனங்களுக்கும், நலன்விரும்பிகள், நண்பர்கள், கல்முனைப் பிரதேச மக்கள், விழாக் குழு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எங்களது உளம்கனிந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின் றோம்.

க. பீதாம்பரம்

விழாக் குழு செயலாளர்.

தலைவர், இந்து இளைஞர் மன்றம்,
கல்முனை.

“விதையும், அதில் கிளம்பிவருகிற முளையும் மெல்லியவை. ஆனால் கடினமான பூமியைத் துளைத்துக்கொண்டுபோகிற ஆற்றல் அந்த முளைக்கு உண்டு. அங்ஙனம் இறைவனது திருநாமம் என்னும் பீஜம் ஆற்றல் மிகப் படைத்தது. கல் நெஞ்சத்தையும் அது பண்படுத்துகின்றது.”

— ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ணர்.

இராமகிருஷ்ண சங்கம் சுவாமி விவேகானந்தரால் உலகிற்கு வழங்கப்பட்ட கொடை

— சுவாமி அஜராத்மானந்தா

இராமகிருஷ்ண மிஷன், மட்டக்களப்பு.

இன்று ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் உலக புகழ்பெற்ற ஒரு சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடும் நிறுவனமாக விளங்குகிறது. அதனுடைய பணிகள் உலகெங்கும் பரந்துள்ள சுமார் 130 கிளைகள்மூலம் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது.

விவேகானந்த சபைகள் சுவாமி விவேகானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர் ஆகிய இவ்விரு மகான்களுடைய வருகையின் பயனாய் இலங்கையின் பல பாகங்களில் விவேகானந்தரின் பெயரில் பல சமய நிறுவனங்கள் தோன்றின. கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, அனுராதபுரம், மாத்தளை போன்ற இடங்களைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் வாழ்வும் வாக்கும் மக்களிடையே பரவுவதற்கு இந்த நிறுவனங்கள் கருவிகளாக விளங்கின. கொழும்பு விவேகானந்த சபை 1902ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 17ம் திகதி தொடங்கப்பட்டது.

1930ம் ஆண்டு கொழும்பில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் அமைக்கும்வரை இலங்கை வரும் ராமகிருஷ்ண மிஷன் சுவாமிகள் கொழும்பு விவேகானந்த சபையிலே தங்குவது வழக்கம். 1903ம் ஆண்டு ராமகிருஷ்ணரின் நேர் சீடர்களுள் ஒருவரான சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தரை சபை வரவேற்றது. அதைத் தொடர்ந்து 1906ம் ஆண்டு சுவாமி அபேதானந்தரும், சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரும் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார்கள்.

1925ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 30ம் திகதி திருமலையில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆஸ்ரமம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1925ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 1ம் திகதி இந்து ஆண்கள் பாடசாலை மற்றும் இந்து

ஆண்கள் தமிழ்ப் பாடசாலை ஆகியவற்றின் நிர்வாகப் பொறுப்பு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷனிடம் கையளிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு திருமலையில் ராமகிருஷ்ண மிஷனின் கல்விப்பணி வேருன்றிப் பரவியது.

மட்டுநகரில்

மட்டக்களப்பில் ராமகிருஷ்ண விவேகானந்த பக்தர்கள் விவேகானந்த சபை ஒன்றை நிறுவி சமய கலாச்சாரப் பணிகளில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தனர். இச்சபையினர் சில பாடசாலைகளையும் நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தனர். 1925ம் ஆண்டு மே மாதம் 28ம் திகதி விவேகானந்த சபையின் தலைவர் சின்னையா அவர்களால் ஐந்து பாடசாலைகள் சுவாமி விபுலானந்தர்மூலம் ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்குக் கையளிக்கப்பட்டது.

1926ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 25ம் திகதி மட்டக்களப்பு நகரில் பாடசாலை ஒன்று நிறுவுவதற்காக விவேகானந்தரின் நாமத்தைத் தாங்கிய மண்டபம் ஒன்றை சுவாமி விபுலானந்தரிடம் ஒப்படைத்தனர். பூர்த்தி அடையாத நிலையில் இருந்த அம்மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. சுவாமி யதீஸ்வரானந்தர் சமயபூர்வமானச் சடங்குகளைச் செய்து ஆசி வழங்கினார். அவர் முன்னிலையில் மண்டபம் திறந்துவைக்கப்பட்டது. ராமகிருஷ்ண மிஷனுக்கு நிர்ந்தரமான ஆஸ்ரமம் அமையும்வரை இம்மண்டபமே மிஷனின் சமய கலாச்சார கல்விப்பணிகளின் மையக்கேந்திரமாக விளங்கியது. கல்லடி உப்போடை சிவானந்த வித்தியாலயத்திற்கும், காரைதிவு பெண்கள் பாடசாலைக்கும் முறையே 1925ம் ஆண்டு நவம்பர் 6ம் திகதியும் அதே ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 28ம் திகதியும் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. திரு.

கதிர்காமத்தம்பி உடையார் மற்றும் சபாபதிப் பிள்ளை உடையார் குடும்பத்தினரால் 15 ஏக்கர் நிலமும், சிவானந்த வித்தியாலய புதிய கட்டிடமும், கல்லடி உப்போடை தமிழ் பாடசாலை மற்றும் முறக்கொட்டான்சேனை தமிழ் பாடசாலையும் 1926ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 15ம் திகதி சுவாமி விபுலாநந்தர்மூலம் ஸ்ரீ ராம கிருஷ்ண மிஷனுக்கு வழங்கப்பட்டது.

1926ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6ம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் வண்ணார்ப் பண்ணையில் வெள்ளிக்கிழமை மடம் என்னும் இடத்தில் நான்கு மாணவர்களுடன் மாணவர் இல்ல மொன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

‘ஜீவ சேவையே சிவ பூஜை’ என்ற ராம கிருஷ்ணரின் கோட்பாட்டுக்கமைய இல்லத்தை நடத்தவும், இல்லத்தில் தடங்கலற்ற வளர்ச்சிக்கும் உரிய ஒத்துழைப்பும், ஆதரவும் மட்டக்களப்பில் கிடைத்தமையால் 1929ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் மாணவர் இல்லம் மட்டக்களப் பிற்கு மாற்றப்பட்டது. 1930ம் ஆண்டு முதல் 1945ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி மட்டக்களப்பின் கல்வி, கலாச்சார சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய காலமாகும். இக் காலகட்டத்தில்தான் முறக்கொட்டான்சேனை, சித்தாண்டி, கல்லடி உப்போடை, ஆனைப்பந்தி, ஈச்சலம்பற்றை, ஆரைப்பற்றை, மண்டூர், அக்கரைப்பற்று போன்ற இடங்கள் ராமகிருஷ்ண மிஷன் நிருவாகத்தின்கீழ் பரந்த சமய அடிப்படையில் ஜாதி, மத, இன வேறுபாடின்றி பாடசாலைகள் இயங்கிவந்தன.

பணிகள்

இன்று மட்டக்களப்பு ராமகிருஷ்ண மிஷன் சமய சமூகத் துறைகளில் தொண்டாற்றிவருகின்றது. இந்நிறுவனம் ஆண்களுக்கான இல்ல மொன்றையும், இரண்டு பெண்கள் இல்லங்களையும் கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக சிறந்த முறையில் நடத்திவருகின்றது. பெற்றாரை இழந்து கைவிடப்பட்ட மற்றும் மிகவும் வறிய குடும்பங்களைச் சேர்ந்த சுமார் 225 குழந்தைகளை மிஷன் பராமரித்துவருகின்றது. வாழ்வுக்கு அத்தியவசியமான உணவு, உடை, உறைவிடம் ஆகிய மூன்றையும் வழங்குவதோடு குழந்தைகளுக்குச் சிறந்த கல்வியையும் பெற வசதி அளிக்கப்படுகிறது. தன்னம்பிக்கையையும், உழைப்பின் உயர்வையும் உண

ரும் வகையில் மாணவர்களின் வாழ்க்கை முறை அமைந்துள்ளது.

சமயக் கலாச்சாரம்

1963ம் ஆண்டு விஜயதசமி தினத்தன்று ஞாயிறு சமய பாடசாலை ஒன்று ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இன்று சுமார் 300 மாணவர்கள் சமய அறிவு பெறுகின்றார்கள். 15 ஆசிரியர்கள் பணி ஆற்றுகின்றார்கள். மாணவர்களுக்கு தியானம், பஜனை, மாலை கட்டுதல் போன்றவற்றிலும் பயிற்சி அளிக்கப்படுகின்றது.

அறுபது மாணவர்களைக் கொண்ட பாலர் பாடசாலை ஒன்று நடாத்தப்படுகின்றது. தினசரி பூஜை, பஜனை, வெள்ளிக்கிழமைகளில் சிவானந்த விடுதி மாணவர்கள் மற்றும் அன்பர்களும் கலந்துகொள்ளும் விசேட பஜனையும், அர்ச்சனையும் நடைபெறுகின்றது. அவ்வப்போது கருத்தரங்குகள், விழாக்கள், சொற்பொழிவுகள் முதலியன இடம்பெறுகின்றன.

கொழும்பிலும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் ஆஸ்ரமம் ஒன்று நிறுவப்படவேண்டும் என்பதில் பல அன்பர்கள் பேரார்வம் கொண்டார்கள். இந்தியாவில் உள்ள தலைமைப்பீடத்திற்கு வேண்டுகோள் விடுத்தார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்ட பேலூர் தலைமை மடம் சென்னை ராமகிருஷ்ண மடத்தின் தலைவராக விளங்கிய சுவாமி சர்வானந்தரைக் கொழும்புக்கு அனுப்பி வைத்தது. சுவாமி பிரணவேசானந்தரும் கூட வந்திருந்தார். சுவாமி விபுலாநந்தர் அவர்களை வரவேற்றார். சென்னை ராமகிருஷ்ண மடத்தின் ஆங்கில மாதாந்த வெளியீடான ‘வேதாந்த கேசரியில்’ கொழும்பில் மிஷன் கிளையொன்று திறப்பதுபற்றிய செய்தி டிசம்பர் 1930 ஆம் ஆண்டு இதழில் பின்வருமாறு வெளியிட்டிருந்தது.

கொழும்பில்

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஆஸ்ரமம்

கொழும்பு வாழ் இந்துப் பிரமுகர்கள் சிலரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க ராமகிருஷ்ண மிஷன் (இலங்கைக் கிளை) தலைவர் சுவாமி சர்வானந்தரும், சுவாமி பிரணவேந்தரும் கொழும்பு நகரில் புதிய கிளை நிலைய மொன்றை ஆரம்பித்துவைக்கும் நோக்கோடு 10-10-1930 அன்று கொழும்பை வந்தடைந்தார். 22-10-1930ம் நாள் பகவான் ஸ்ரீ ராம

கிருஷ்ணர், தூய அன்னை சாரதாதேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோரின் திருவுருவப் படங்கள் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டு சுவாமி சர்வானந்தர் அவர்களால் சமயபூர்வமான சடங்குகளுடன் ஆஸ்ரமப் பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

புதிய ஆஸ்ரம வளாகம்

1935ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் புதன்கிழமை 6ம் திகதியன்று பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் பிறந்த நூற்றாண்டு ஆரம்ப தினமாகும். அன்று அப்போதைய ஆஸ்ரமப் பொறுப்பாளர் சுவாமி அசங்கானந்தரால் வெள்ளவத்தை 44ம் இல்ல ஒழுங்கையில் (தற்போது ராமகிருஷ்ண ரோட்) புதிதாக வாங்கிய வளாகத்தில் புதிய ஆஸ்ரமத்துக்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. ஆலயம், பிரார்த்தனை மண்டபம், பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கான மண்டபம், அலுவலகம், தங்குமிடம் முதலியன கட்டப்பட்டன. பின்னாளில் வாசிக சாலையில் நூலகமும் திறக்கப்பட்டன.

கலாச்சார நிலையம்

1959ம் ஆண்டு கொழும்பு ராமகிருஷ்ண மிஷன் வளாகத்தில் சர்வதேச காலசார நிலையமொன்று அமைப்பதற்கான பணிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அப்போதைய இந்திய குடியரசுத் தலைவர் ஸ்ரீ ராஜேந்திரப்பிரசாத் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டது. 1962ம் ஆண்டு அப்போதைய இந்தியப் பிரதமராக விளங்கிய பண்டிட் ஜவகர்லால் நேரு அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

சுவாமி விவேகானந்த

ஞாபகார்த்த மண்டபம்

சுவாமி விவேகானந்தரின் பிறந்த நூற்றாண்டு விழா ஞாபகார்த்தமாக ஒரு மண்டபம் அமைக்கும் வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1969ம் ஆண்டு இந்திய அரசின் தாராள நிதி உதவியுடன் மண்டபம் கட்டி முடிக்கப்பட்டது. இலங்கையிலே உள்ள மிகப்பெரிய மண்டபங்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

ராமகிருஷ்ண மிஷனின் 10வது தலைவராக விளங்கிய சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தஜீ மகராஜ் அவர்கள் 1966ம் ஆண்டு மட்டக்களப்பிற்கு

வருகை தந்திருத்தபோது 'விருந்தினர் குறிப்பேட்டில்' எழுதிய வசனங்களுள் இறுதி வசனம் இவ்வாறு எழுதியிருந்தார்.

“இங்குள்ள குழந்தைகள் மற்றும் இந்த ஸ்தாபனத்தோடு தொடர்புடைய அனைவரையும் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஆசீர்வதிக்கட்டும். இந்த ஸ்தாபனம் மேலும் வளர்வதோடு சமுதாயத்துக்குப் பிரயோசனமுள்ளதாக அமையவேண்டுமெனவும் வாழ்த்துகின்றேன்.”

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் இன்னொருமும், அவர் வழியில் வந்த மகான்களின் ஆசியும், ஏனைய துறவிகளின் தன்னலமற்ற தியாக முமே இந்த ஸ்தாபனத்தின் வளர்ச்சிக்கு அஸ்திவாரமாகும்.

செயலும் சிந்தையும்

ராமகிருஷ்ண சங்கத்தை வெறும் சமுதாய சேவை செய்யும் ஒரு நிறுவனமாகக் கருதக் கூடாது. சாதாரணமாக சமுதாய சேவை என்று கூறும்பொழுது வெளிச் செயலுக்கு மட்டும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் மகேசனின் பணியாகச் செய்யும்பொழுது வெளிக் கர்மத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதுடன் சேவை செய்பவனின் மனநிலை, அவனுடைய ஆன்மீக உயர்வு இவற்றிற்கும் சமமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறோம். கடவுளின் சேவையாகச் செய்யும்பொழுது கர்மம் புரிபவனின் மனநிலை உயருதல்வேண்டும். ஆன்மீக முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும்.

மாபெரும் கொடை

இவ்வாறு துறவற நெறியில் ஆன்மீகம், சமூகம் ஆகிய இரண்டும் உயர்ந்த நிலையில் இருக்கும்படி சுவாமிஜீ வகுத்தார். இன்றைய நவீன போக்கிற்கு ஒத்துவரக்கூடிய நிலையில் பழமையில் ஊறிய வைதீக சந்நியாச நெறியை மாற்றியமைத்து அதனைக் காப்பாற்றியுள்ளார். அதேசமயத்தில் அதனுடைய ஆன்மீக மதிப்பைக் குறைத்துவிடாமலும் பாதுகாத்துள்ளார். ராமகிருஷ்ண சங்கம் சுவாமி விவேகானந்தரால் உலகுக்கு வழங்கப்பட்ட மாபெரும் கொடையாகும்.

சர்வ சமய சிந்தனையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன்

— அருட்திரு. எஸ். ஏ. ஐ. மத்தியு, எஸ். எஸ். ஜே.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஷர் தோற்று வித்த ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் இலங்கையில் தமது நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்ற வைபவத்தைச் சிறப்பிக்குமுகமாக வரையப்படுகின்ற இக்கட்டுரையின் தலைப்பு கல்முனை விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவினரால் தரப்பட்டது. இராமகிருஷ்ணரின் இயற்பெயர் விஸ்னுவின் பெயரான கதாகரன் என்பதாகும். பின்நாளில் அவதார புருஷராக அவர் விளங்கியபோது இராமகிருஷ்ணர் எனும் நாமத்தைப் பெற்றார். இவர் பிறந்த திகதி 1836ம் ஆண்டு பெப்ரவரித் திங்கள் 18ம் நாள் ஆகும். மறைவு 1886ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 16ம் நாள் ஆகும்.

இளமையிலேயே பிறரைக் கவரக்கூடிய பேச்சுவன்மையும், நற்குணங்களும், நடிப்புத் திறனும், பக்தியும் அவரிடம் நிறையக் காணப்பட்டன. சிறந்த நினைவாற்றல் உள்ளவர். பரம்பொருளில் ஒன்றிவிடும், சமாதானுபவமும் கதாகரனுக்கு இளமையிலேயே ஏற்பட்டது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் உலக வரலாற்றிலே தம் சாயலைத் திடமாகப் பதித்துச்சென்ற அவதாரபுருஷர். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் சமரச நோக்கு பட்டும் படாமலும் இருக்கும் நிலையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டு பரந்த சமய மனப்பான்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு இந்து தமது இந்து மதத்தையும், ஒரு முஸ்லிம் தமது முஸ்லிம் மதத்தையும் பக்திபூர்வமாக அனுசரிக்கவேண்டும். ஆனால் அதேசமயத்தில் மற்ற சமயங்களும் உண்மை என்பதை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்ற பொருளில் தான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் சர்வ சமரசத்தைப் போதித்தார். புறச்சமயங்களைச் சகித்துக்கொள்ளுதல் மட்டுமன்று மற்ற நெறிகளும் தம் மதத்தைப்போன்று சரியான வழி என்பதையும் அங்கீகரித்தல்வேண்டும் என ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் கூற்று வலியுறுத்துகின்றது.

(சுவாமி தபசியானந்தர், மொழிபெயர்ப்பு நூல், ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடம், சென்னை. பக்கம் - 93, 94)

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் ஏனைய மதங்களாகிய இஸ்லாம், கிறிஸ்தவ மதங்களிலுள்ள உண்மையைக் கண்டறிய முயற்சி செய்தார், இஸ்லாமிய மதத்திலே தீட்சை பெற்றார். அந்த மதத்தில் முழு மனத்துடன் ஈடுபட்டார், முஸ்லீம்போல் உடை தரித்தார், குறிப்பிட்ட வேளையில் தொழுகை புரிந்தார், முஸ்லீம்கள் உண்ணும் உணவுகளைத் தாமும் உண்டுவந்தார். இது நடைபெற்றது. 1866 இல்.

ஏழு வருடங்களுக்குப் பிறகு கிறிஸ்தவ மதத்தை அனுசரித்தார். தேவமாதா குழந்தையேசுக்கிறிஸ்துவைக் கையில் ஏந்தியிருந்த வசீகரமான படம் அவர் உள்ளத்தில் பதிந்தது. அப்படம் உணர்வுடன் கூடியதாக இவருக்குத் தெரிந்தது. அதிலிருந்து ஒரு சக்தி இவருக்குள் புகுந்ததை உணர்ந்தார். மூன்று தினங்கள் அந்த மனநிலையிலேயே இருந்தார், பஞ்சவடியின் அருகே நடந்துகொண்டிருக்கும்போது தேஜோமயமான ஒரு உருவத்தைக் கண்டார். இராமகிருஷ்ணரின் உள்ளத்தின் ஆழத்தினின்று ஒரு குரல், 'யேசுக்கிறிஸ்து உயர்ந்த யோகி, இறைவனின் அன்புச் செல்வன்' என்றும் அவருக்குக் கேட்டது.

இவ்வாறே மற்ற மதங்களைப்பற்றியும் கருத்துக்கள் இவருக்கு இருந்தன. புத்தர் அவதாரப் புருஷர் என்ற கருத்து இவருக்கு இருந்தது. புத்தரின் போதனைகளுக்கும், உபநிடதங்களுக்கும் எவ்வித முரண்பாடுகளும் இல்லை என்பது இவரது கருத்தாகும்.

இவ்வாறே மற்ற மதங்களைப்பற்றியும் கருத்துக்கள் இவருக்கு இருந்தன. புத்தர் அவதாரப் புருஷர் என்ற கருத்து இவருக்கு இருந்தது. புத்தரின் போதனைகளுக்கும், உபநிடதங்களுக்கும் எவ்வித முரண்பாடுகளும் இல்லை என்பது இவரது கருத்தாகும்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் தமது அறையிலே மகாவீரர், யேசுக்கிறிஸ்து ஆகியோரின் படங்களையும் வைத்ததிலிருந்து அவரது சமரச நோக்கு புலனாகின்றது. இப்படங்களின் முன்னுபத்தி ஏற்றுவார். இதனாலேயே வேறுபட்ட மதங்களின் ஆன்மீக தத்துவத்தைக் கண்டு எத்தனை மதங்களோ அத்தனை வழிகள் என்று கூறி இன்றைய மனித குலத்தின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தினார்.

வேறுபட்ட மதங்களில் உள்ள அடிப்படைத் தத்துவங்களைப் பாராட்டத் தெரியாதபடியால் மதங்களைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் தங்களுக்குள் முரண்படுகின்றார்கள்.

இன்றைய காலகட்டத்தில் தமது உண்மை நோக்கை மறைத்து அரசியல் தலைவர்களிடம் சமயக் கோட்பாடுகளைப் போர்த்துகின்ற சமயத் தலைவர்களை நாம் பார்க்கின்றோம். பெரும்பான்மை மக்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காகச் சமயத்தைப் பயன்படுத்துகின்றனர். குறி ஒன்றே வழி பல என்பதனை உணர்ந்து ஆன்மீக வழியில் மற்றவர்களும் யாத்திரியர்கள் என்று தங்களைப் பின்பற்றுவோர் கருதும்படி மதத் தலைவர்கள் ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

விடுதலைப் பயணம் எல்லாச் சமயங்களிலும் அடிநாதமாக உள்ளது. மனித மீட்பின் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருவன ஆகும்.

தப்பெண்ணங்கள், அவநம்பிக்கைகள், பயம், பகைமை, யுத்தம்.

மேலும் சமூக அநீதிகள், பிறழ்வான பாலியல் வன்செயல்கள், சாதி அதிகாரவேட்கை, இலாப நோக்கு ஆகியவற்றிலிருந்து மனிதன் விடுதலை பெற விரும்புகின்றான். இலங்கையில் நான்கு பெரும் மதங்கள் உள்ளன. அவைகளின் தத்துவங்கள் வேறாக இருந்தாலும் ஆன்மீக விழுமியங்கள் ஒன்றாகவே காணப்படுகின்றன. இதை நான்கு வகையாக மதிப்பிடலாம். ஆளுமைத்தன்மை, சுயநலமற்ற தன்மை, மற்ற மனிதர்களைப்பற்றிய ஆழ்ந்த கவனமும், அவர்களது வாழ்க்கை மேன்மையும், மனித உயிர்களைப் பாதுகாத்தலும், இயற்கையைப் பாதுகாத்தலும் ஆகும். எனினும் எல்லா மதங்களும் பெண்களுக்குத் தமது சமூகத்தில் முதன்மையளிக்கின்றன என்று கூறமுடியாது.

நான்கு பெரும் மதங்களின் இருப்பிடமாகிய இத்திருநாட்டிலே மிக அழகான சமயப் போதனைகள் இடம்பெறுகின்றபோது ஒரு

வரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனப்பான்மை ஏன் இல்லாமல் போய்விட்டது. இந்தப் போதனைகளுக்கும், நமது உண்மை வாழ்க்கைக்கும் இடையே ஏன் பெரும் வேற்றுமைகள் காணப்படுகின்றன. இதற்கு இலகுவான விடை நமது மனித பலவீனம் என்றோ அல்லது மேற்கத்திய செல்வாக்கு என்றோ கூறிவிடலாம்.

ஒரு காலத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் ஏகாதிபத்தியவாதம் என்று கூறிக்கொண்டோம். 50 ஆண்டுகள் சுதந்திரத்திற்குப் பின்பும் நாம் பழைமையைக் குறை கூறமுடியாது. நமது பகிரங்க ஆன்மீக வாழ்வின் தளர்ச்சிக்கு நாமே பொறுப்பேற்கவேண்டும்.

வழிபாட்டுத் தலைவர்களை நாம் மிக உயர்வாக எண்ணுகின்றோம். அங்கு சமயச் சடங்குகள், வைபவங்கள் நிறைவாக உள்ளன. அரசியல், சமயத்தை விழுங்கிவிடக்கூடிய அளவுக்கு அரசியல் சமயவாதிகளினால் நெருக்கமாக வரவேற்கப்பட்டுள்ளது. சமயங்கள் அரசியலுடன் கலப்புடையதாக மாறிவிட்டன.

சமய அனுஷ்டானங்கள் நாளாந்த மனித வாழ்க்கையில் பிரதிபலிக்கத் தவறிவிட்டன. சமயங்கள் குறிப்பிட்ட, சில சமூகக் குழுக்களின் அபிலாசைகளோடு பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன.

இலங்கைப் பௌத்தம் சிங்களவர்களோடு மட்டும் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. இலங்கைக் கிறிஸ்தவம் தமிழ்க் கிறிஸ்தவர்கள், சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள் என்ற பாகுபாட்டால் சிக்கித் தவிக்கின்றது. இஸ்லாமியம் மூர் (Moor) இனத்தோடும், மலாயரோடும் இரண்டறக் கலந்து, அவர்கள் இஸ்லாமியர் என அழைக்கப்படுகின்றனர். அவர்களது சமய வாழ்க்கை சமயத்தை மையமாகக் கொண்டதாகவும், உறுப்பினர்கள் சமயத்தை மையமாகக் கொண்டவர்களாகவும் அமைந்திருக்கின்றனர். இந்து சமயம் ஒரு மத்திய அமைப்பிற்கு உட்படாததாயினும் சகிப்புத்தன்மையைக் கொண்டதாகவும், இச்சமயம் இலங்கையில் இந்திய வம்சாவழியினரையும், இலங்கைத் தமிழரையும் உள்ளடக்கியதாகவும் உள்ளது.

எனவே இற்றை நாள் சமயத் தலைவர்கள் இன்றைய இனப் பிரச்சினைக்குத் தீர்க்கமான குரல் கொடுக்கமுடியாத நிலையில் உள்ளனர். பெரும்பான்மைச் சமயத்தைச் சார்ந்த

வர்களே சிறுபான்மைச் சமயத்தினருக்கு நியாயமான தீர்ப்பு வழங்கவேண்டும். . . வரலாற்று ரீதியில் பண்டைய நாள் வல்லமைமிக்க மன்னர்கள் நீதியான ஆட்சிபுரிந்த சம்பவங்களை ஆய்ந்து நோக்கும்பொழுது அந் நீதித் தீர்ப்பிற்குக் காரணம் தமக்கெதிரான வேறு அழகக் குழுக்களின் பலமின்மையேயாகும்.

யேசு பகவான் இவ்வுலகில் அவதரித்த போது இறைத்தூதர் மங்கள கீதம் முழங்கி, சாதாரண மக்களாகிய இடையர்களுக்குப் பின் வருமாறு உரைத்தார்:

“உங்களுக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியான செய்தியை அறிவிக்கின்றோம். இது எல்லா மக்களுக்கும் மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.”

எனவே கிறிஸ்துவின் செய்தி எல்லா மக்களுக்கும் உரியது. யேசு பகவானின் போதனைகள் உலகனைத்துக்கும் உரியதாகும். ஆன்மீக பசியுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் அவரது போதனை பொருந்தும். “சட்டங்களை அழிப்பதற்காக அன்று நிறைவு செய்யவே வந்தேன்” என்றார் யேசு. ஆம் உலகம் தோன்றியது முதல் பல்வேறு இறைத்தூதர்களமூலம் இறை வழிபாட்டின் வழியாக உருவான ஆன்மீகம் சார்ந்த தத்துவங்களை யேசு பகவான் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார். ஆகவே காலத்தின் தேவை கருதி அவற்றை மேலும் நிறைவு செய்யவே வந்தேன் என்று கூறி சர்வசமய சமரசம் காணுகின்றார். உங்களுக்கு ஒரு பொன்மொழி கூறுகின்றேன், “ஆகையால் பிறர் உங்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களோ அவற்றை யெல்லாம் நீங்களும் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். இறைவாக்குகளும், திருச்சட்டங்களும் இதுவே.”

ஆகவே சமயம் என்பது ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய ஒரு தத்துவம் மட்டுமல்ல, ஒரு நம்பிக்கை மட்டுமல்ல அது கடவுளையும், மனிதனையும் இணைக்கின்றது என்பதை நாம் உணரவேண்டும்.

இந்தப் பொன்மொழி எல்லா உயிர்களிடத்தும் இருக்கவேண்டும் என்பதை ஸ்ரீ இராம கிருஷ்ண பரமஹம்சர் நன்குணர்ந்தார்.

புத்த தத்துவம் தனி மனிதன் சத்தியத்தைக் கண்டடைவதை வலியுறுத்துகின்றது. மகாயான பெளத்தம் கடவுளின் தன்மையைப் பற்றி விளக்குகின்றது. இது கடவுளைப்பற்றி

யும், இந்துமதக் கருவோடு ஒன்றுபடுவதையும் நாம் உணரவேண்டும். புத்தர் உண்மையைக் கண்டறியும் பல்வேறு வழிவகைகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றார். புத்த பகவான் ஒரு அழகிய உவமையை எடுத்துக் கையாளுகின்றார். அபாயகரமான ஆற்றைக் கடக்க விரும்பும் எவரும் ஒரு கட்டுமரத்தைக் கட்டி ஆற்றைக் கடந்த பிற்பாடு தொடர்ந்தும் அதைத் தன் தோளிலே தூக்கிச் செல்வானாக இருந்தால் அவன் ஒரு மடையன் என்கிறார்.

சீனாவில் கொன்பூசியனிசம், தாவோயிசம், புத்தம் ஆகிய மதங்களைப் பின்பற்றுவோர் ஒன்றுகூடி மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து “சமயங்கள் பல, பகுத்தறிவு ஒன்று. நாம் எல்லோரும் சகோதரர்கள்” என்று பாடினார்கள்.

(J. Estlin Carpenter,
The place of christianity in
the Religion of the world.
Page - 60)

7ம் நூற்றாண்டில் ஜப்பானிய இளவரசர் சொக்குட்டோ (Shocuto), சிண்டோயிசம், கொன்பூசியனிசம், பெளத்தம் ஆகிய சமயங்களிலே சமரசத்தைக் கண்டு அதை மக்களுக்கு உணர்த்தினார். புத்தபெருமான் உண்மையை மட்டும் கண்டுபிடிக்கவில்லை; தாம் கண்ட உண்மையை மனித சமூகத்திற்கும் வெளிப்படுத்தினார். உண்மையைக் கண்டடையும் வழியையும் உண்மையையும் மக்களுக்குக் காண்பித்தார்.

பரிசுத்த குர்-ஆன் பின்வருமாறு கூறுகின்றது. “அல்லாஹ் தாம் விரும்புகிறவர்களை வெளியேற்றுகிறார். தாம் விரும்புகிறவர்களை சரியான பாதையில் திருப்புகிறார்.” எனவே கடவுளை அடைவதற்கு அவரது அநுக்கிரகம் அவசியம். “அவன் அருளாலே அவன் தாள் பணிந்து” என்கிறது இந்துமதம். மேலும் பரிசுத்த குர்-ஆன் கூறுகின்றது “ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் ஒரு தூதுவன் வந்துள்ளான், ஒவ்வொரு தேசத்துக்கும் ஒரு வழிகாட்டி கிடைத்துள்ளார்.”

ஆண்டவர் கூறுகின்றார், “ஒவ்வொரு தேசத்திலும் நாம் ஒரு தூதுவரை எழுப்பியுள்ளோம். ஆகவே அல்லாஹ்வாகிய நம்மைத் துதி செய், பசாசை விட்டுவிடு. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் சில பக்தி அம்சங்களை நாம் கொடுத்து அவற்றை அனுசரிக்குமாறு பணித்

துள்ளோம். உங்கள் எல்லோருக்கும் ஒரு சட்டத்தையும், விதியையும் தந்துள்ளோம்'' என்கிறார் அல்லாஹ்.

(பரிசுத்த குர்-ஆன் 35-25; 26-37)

இஸ்லாம் ஏக இறைவனையும் எல்லா மனிதர்களையும் அவரே படைத்தார் என்ற பேருண்மையை ஏற்றுக்கொள்கின்றது. இங்கு சர்வ சமய சமரசம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது. எல்லாவற்றையும் கடவுள் படைத்தார், எல்லோரும் கடவுளின் பிள்ளைகள், எல்லோரும் சமமானவர்கள், மனிதர் என்ற வகையில் எல்லோரும் சம உரிமைக்குப் பாத்திரமானவர்கள், எல்லா மனிதர்களும் இறை அருளினால் குறிப்பிட்ட நோக்கிற்காகப் படைக்கப்பட்டவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. இங்கு இஸ்லாத்திற்கும், கிறிஸ்தவத்திற்குமிடையே ஒருமைப்பாடு காணப்படுகின்றது.

சமயம் என்பது நுண்மதியின் ஒருங்கிசைவும் அல்ல சடங்குரீதியான பக்தியுமல்ல. அது ஞான வாழ்க்கையின் தேடுதலாகும். அது இறையியல் சாஸ்திரமல்ல, அது நடைமுறை வாழ்க்கையாகும். இதனையே யேசுபகவான், புதுப்பிறப்பு, அதாவது இரண்டாவது பிறப்பு புது மனிதனாக வருவது என்கிறார். இப்புதுப்பிறப்பு ஆன்மாக்களுக்குள்ளே நடைபெறுகின்ற ஒன்று. யேசுபகவான் பரிசேயர்களைக் கண்டித்தபொழுது அவர்களது வெளி வேசங்களையே கண்டிக்கிறார். அவர்களது சட்ட அனுசரிப்பையே கண்டிக்கின்றார். எனவே யேசுபகவான் உள்ளார்ந்த ஆன்மீகத்தையே வலியுறுத்துகின்றார். இதனையே இந்து தர்மமும் வலியுறுத்துகின்றது.

ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார் கூறுகின்றார் ''தெய்வீகம் தன்னுள்ளே இருப்பதை முதலில் மனிதன் உணர்தல்வேண்டும். பின்னர் அந்தத் தெய்வீகம் எல்லாரிடமும் இருக்கவேண்டும் என்பதை உணர்தல்வேண்டும்.'' இதனையே புனித பவுல் தெய்வீகமான கிறிஸ்துவின் உடலின் உறுப்புக்கள் நாம் எனத் தமது இறையியலில் குறிப்பிடுகின்றார். சங்கராச்சாரியார் மேலும் கூறுகின்றார், ''ஒரு ஆண்டவனில் நாம் எல்லோரும் உறைந்து வாழுகின்றோம் என்றால் பகைவர்களைப்பற்றி நாம் எப்படிக்கதைக்கமுடியும்? இவ்வினாவை நாம் ஒவ்வொருவரும் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். இந்த சகோதரத்துவம் நமக்குள்ளே ஆழமாகப் பதிந்திருக்கிறது. நாம் அனைவரும் சகோதரர்களும் சகோதரிகளும் ஆவோம். இதனையே விவிவிய வேதாகமம் ஆரம்பத்திலேயே வலியுறுத்துகின்றது. நாம் அனைவரும் ஒரு தாய் தந்தையரின் பிள்ளைகள். ஆதாம் ஏவாள் கதையின் அடிநாதம் இதுவேயாகும். மனிதன் ஆண்டவ

னிடத்திலிருந்து வருகின்றான். இது ஆதாம் ஏவாள் கதையின் உட்பொருள். இதனையே உபநிடதமும் ''தத்துவம் அசி'' எனக் கூறுகின்றது. இதன் பொருள் நீ அவர்தான். எனவே தான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் பல்வேறு சமயங்களின் ஒற்றுமையை உணர்த்தினார்.

சமயங்களிடையே இவ்வளவு ஒற்றுமை இருந்தபோதிலும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரைப் போன்று நமக்கு ஏன் சமரசமணப்பான்மை உருவாகவில்லை? ஒவ்வொரு சமயமும் ஒரு கலாசாரத்திலே மலர்ந்திருக்கின்றது. கலாசாரங்களைக் கடந்து சமயப்பேர் உண்மைகளையும், மனுசீக ஒற்றுமையையும் நாம் காணத் தவறிவிடுகிறோம். அதிகாரங்களைக் கைப்பற்ற விரும்புவோர் சமயங்களையும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். உதாரணமாக மகாவம்சத்தில் 11ம் அத்தியாயத்தில் எவ்வாறு, தேவனாம்பிரிய தீசன் எனப்படும் தேவநம்பிய தீசன் அசோகச் சக்கரவத்தியினால் மீண்டும் ஒருமுறை மன்னராகப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பட்டார் என்பதிலிருந்து புத்தமதத்தைப் பரப்புவதன்மூலம் தன்னுடைய ஆட்சிச் சக்கரத்தையும் நீடித்துக்கொண்டார் என்பதை இவ்வதிகாரத்தை நுணுகிப் படிப்போர் புரிந்து கொள்வர்.

இன்றைய சூழ்நிலையிலும் இதற்கான அம்சங்கள் பலவற்றை நாம் காணலாம். மதங்கள் அரசு உதவி பெற்றும் ஏதோவிதத்தில் அரசு, மதங்களிலே செல்வாக்குச் செலுத்தும்போது அங்கே சமயங்கள் பேசுகின்ற சமரசங்களைக் காணமுடியாது போய்விடுகின்றது. இலங்கையில் ஒரு நூற்றாண்டு காலம் சர்வசமய சமரசப் போதனைகளைப் பரப்பிய ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அளப்பரிய பணிகள் மேலும் பலன்தர அதனுடைய ஆரம்பகால உத்வேகத்தை நாமும் பெற்று மனித நேயத்தைப் பரப்பவேண்டும் என நாம் அனைவரும் விரும்புகிறோம்.

அமைப்புக்களின் மூலம் (Organization) சமாதானத்தைக் கொண்டுவர முடியாது என்கின்றார் டாக்டர் S. ராதாகிருஷ்ணன். நம் மனங்களிலே எல்லா மதங்களைப் பற்றியும் நல்லெண்ணமும், தாராள குணமும் வந்தால் தான் சமாதானம் திளைக்கமுடியும். நாம் அன்பின் ஆன்மீக சக்தியைப் பெற்று தொலைநோக்குடன், ஆன்மீக ஒருமைப்பாட்டினைப் பெறவேண்டும்.

ரவிந்திரநாத் தாகூர் ''விஸ்வபாரதி'' பல் கலைக்கழகம் ஸ்தாபித்ததன் நோக்கம் மனித இனத்தை ஒன்றாகக் காண விரும்பியதனாலேயாகும். ''நாம் புதிய மனித இனத்தையும், புதிய நாகரீகத்தையும் உருவாக்கவேண்டும். இல்லாவிடில் அழிந்துவிடுவோம்.'' இவ்வாறு கூறி தாகூர் மனித இனத்தை உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்திப் புதிய நாகரீகத்தைக் கட்டியெழுப்ப முன்வந்தார். ■

இராமகிருஷ்ண மிஷனின் தோற்றமும் தொண்டுகளும்

— டாக்டர் எம். முருகேசுபிள்ளை
கல்முனை.

இராமகிருஷ்ண மிசன் தொடங்கி, நூறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன.

அருச்சுனனிற்குக் கண்ணன், விஸ்வரூபம் காட்டி அருச்சுனனை மெய்ஞானி ஆக்கினான். அவன் பாரதப் போரை நடத்திமுடித்தான். அதேபோன்று, இராமகிருஷ்ணர் விவேகானந்தருக்குக் கடவுளைக் காட்டினார்.

விவேகானந்தர் போர் வேறு விதமாக அமைந்தது. வேத உபநிடதங்கள் இந்தியாவின் உயிர். இவை வெளியுலகிற்குத் தெரியாதிருந்தது.

உலக சமயங்களின் கூட்டம் ஒன்று, சிக்காகோ நகரில் நடந்தது. இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் முழு ஆசிரியையும் பெற்ற விவேகானந்தர் அங்கு சென்றார். "சீமான்களும் சீமாட்டிகளும்" நிறைந்த சபையில் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த "சகோதர சகோதரிகளே" என்ற வாக்கியங்களுடன் ஆரம்பித்து, வேத உபநிடதங்களை, வேதாந்த சமயம் போதிக் கப்பட்டது.

வடமொழி வழக்கற்றுப் போயிற்று. அத்தனையும் ஆங்கிலத்திலும், வேறு பல பாஷைகளிலும் உருவாகின. வேதாந்த சமயம் பல ஐரோப்பிய அறிஞர்களையும், மேதாவி்களையும் கவர்ந்தது.

இந்திய நாட்டின் பழம்பெருமை உலகிற்குத் தெரிந்தது. இந்தப் பெருமை இராமகிருஷ்ண மிஷனைச் சாரும். விவேகானந்தருக்குத் தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சியிருந்த பாரதம், மிகவும் மனம் நோகச் செய்தது.

மகத்தான உண்மைகளைக் கண்ட நாடு எவ்வளவு தாழ்ந்துவிட்டது. இவற்றைக் களைந்தெறியப் பாடசாலைகள், அனாதைகளுக்கு வாழுமிடம், மெய்யறிவைப் போதிக் கும் நூல்கள், பத்திரிகைகள் நிறுவப்பட்டன.

இம்பர் வாழ்வின் இறுதி கண்டு இயங்கிய சங்கரன் மாட்சிகூட இருட்டில் இருந்தன. இவற்றை மாற்றியமைக்க, மிஷன் மாபெரும் பங்காற்றியது. மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை என்ற கோஷத்துடன், மிஷன் செயல்பட்டது.

விவேகானந்தர் நமது நாட்டிற்கு வந்ததுடன், இங்கும் இராமகிருஷ்ண மடம் உருவாகிற்று. இராமகிருஷ்ண மடம் முக்கியமாக, கிழக்கிலங்கைக் கல்வி முன்னேற்றத்திற்குப் பெரும் பங்கைச் செய்தது. அதற்கு கிழக்கிலங்கை ஒரு அற்புதமான அதிவிவேகமுள்ள ஒருவரை மிஷனுக்குக் கொடுத்ததே காரணம்.

அவர்தான் விபுலானந்த சுவாமிகள். இராமகிருஷ்ண மடத்திற்கும், கிழக்கு மாகாணத்திற்கும் புகழ் சேர்த்த பெருமைகள் இவரைச் சேரும்.

காலப்போக்கில் மிஷன் பாடசாலைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது. அத்தோடு உலகெங்கும் கல்வியின் சாயல் மாறுபடுகிறது. விஞ்ஞானம், பொருளியல் இவைகள் முக்கிய இடங்களாகப் பெறுகின்றன. ஆத்மீகக் கல்வி தேய்ந்துபோகின்றது. இந்நிலையில், தனியான தொரு முழுநேர வேத கல்லூரி தொடங்க வேண்டும்போல் தெரிகிறது. பரமஹம்சரின் ஆசி கிடைப்பதாக. இராமகிருஷ்ண குருதேவருக்கு அஞ்சலி செலுத்துவோம். ■

குருநாதரைப் போற்றுவோம்

மு. சடாட்சரம்

(உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்)

பாரெங்கும் ஞானஒளி
ஏற்றிலைத்த பகலவனார்
இராமக் கிருஷ்ணர் !

மாறாத பக்தியிலே
மனப்பூர்வமாய் ஒன்றி மலர்ச்சிபெற்றார் !
ஆராத காதலிலே
ஆனந்த மயமாகி அமைதி உற்று
சாரதா தேவியாரோடு
சக்தியை வழிபட்டு சாந்தி கண்டார் !

எந்தமத மென்றாலும்
இகழாது கௌரவிக்கும் இதயம் வேண்டும் !
அந்தமிலா அன்புடனே
ஆள்கின்ற பராசக்திக் கடிமை யாகி -
பந்தங்களைத் துறந்து -
பாதையெலாம்
குருதேவர் ;
இறைவனாரின் அன்புமழையில் குளித்தார் !
ஆனந்தப் பெருவாழ்வை அனுபவித்தார் !

சலனமிலா உளத்திரையில்
சதா இறைவன் சன்னிதியாய்
சார்ந்திருப்பார் !
சலசலத்துப் பாய்ந்தோடும் தண்ணருவி
அவர் வாக்கு
சமூகம் வாழும் !
பொலு பொலுத்த கண்ணீரால்
போதித்து
நரேந்திரரைப் புவிக்குத் தந்தார் !
பலமுறையும்
ஸ்ரீஇராமக் கிருஷ்ணரை நாம் போற்றி
அவர் வழியில் வெல்வோம் !

ஒன்றென்னும் பிரம்மத்தை
உலகஉயிர் அனைத்துள்ளும் ஒளிரக் காண்பார் !
இன்பத்தில் ஊறிடுவர் !
இடருக்குள் விழமாட்டார் !
இதயத்தாலே என்னம்மையை நெருங்கி
இறைஞ்சுபவர்
கேட்பதெலாம் பெற்றுக் கொள்வார் !
என்றெமக்கோர் சுழல்விழக்காய்
இருக்கும்குரு நாதரைநாம் போற்றி வாழ்வோம் !

இராமகிருஷ்ண சங்கமம் முஸ்லிம்களின் கல்வியும்

— அல்ஹாஜ் எஸ். எச். எம். ஜெமீல்,
ஆலோசகர்,
கலாசார, சமய அலுவல்கள் அமைச்சு.

இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சேவைகளைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது முதலில் மனதில் தோன்றுவது சுவாமி விபுலானந்தரும், அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகள், மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயம், கல்லடி உப்போடை சிறுவர் இல்லம், காரைதீவு சாரதா சிறுமியர் இல்லம் என்பனவாகும். இவ் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளும் குறிப்பாக சிவானந்தா வித்தியாலயமும் முஸ்லிம்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்திருக்கின்றன.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் பதவியைத் துறந்து இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் பதவியைப் பொறுப்பேற்ற வேளையில் இரு முஸ்லிம்கள் சுவாமியின் மாணவர்களாயினர். ஒருவர் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் பீதா மகனான அல்லாமா பேராசிரியர் எம். எம். உவைஸ் அவர்களாவார். அடுத்தவர் தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞராகவும், நூலகவியற் துறையில் துறைபோகக் கற்றவராகவும் இன்று திகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எஸ். எம். கமால்தீன் அவர்களுமாவார்.

இதற்கு முன்னர் கிழக்கு மாகாணத்தில் சுவாமி அவர்கள் கல்வித்தொண்டில் முழுமையாக ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் ஒரு முஸ்லிம் பெரியார் அவரது ஆப்த நண்பராகவும், இன்னொருவர் அவரது பிரிய மாணவராகவும் இருந்துள்ளனர்.

சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்த முத்தலிபு வைத்தியரே அவரது நண்பராவார். சுவாமியும் அவரும் 1892ஆம் ஆண்டு பிறந்தவர்கள்.

இளமைப்பராயத்தில் இருந்தே நண்பர்கள். மயில்வாகனார் பிரபோத சைத்தனியர் ஆகி சுவாமி விபுலானந்தர் ஆன பின்னர் தமது பிறந்தகமான காரைதீவுக்கு அடிக்கடி வருவதுண்டு. அவர் வரும் வேளைகளில் இராமகிருஷ்ண சங்கம் நடத்திய சாரதா வித்தியாலயத்துக்கு அருகிலுள்ள அனாதைகள் இல்லக் கட்டிடத்தின் ஒரு அறையில் தங்கி இருப்பார். அவ்வாறு அவர் அங்கு தங்கி இருக்கும் வேளைகளில் அவரது தங்கச்சியின் மகளான கண்ணம்மா அவரது நலன்களைக் கவனித்துக் கொள்வார். இவ்வாறான வேளைகளில் முத்தலிபு வைத்தியர் சுவாமியைக் காணச்சென்று ப்லமணி நேரங்கள் மிக அந்நியோன்யமாகக் கதைத்துக்கொண்டிருப்பார்.

இந்நெருக்கத்தின் காரணமாகவே முத்தலிபு வைத்தியரின் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும் காரைதீவு இராமகிருஷ்ண மிஷன் பெண் பாடசாலையிலும், ஆண் பாடசாலையிலும் கல்வி கற்றனர். இவர்கள் மட்டுமன்றி சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்த அநேக பிள்ளைகள் இவ்விரு பாடசாலைகளிலும் கல்வி கற்றனர். சாரதா வித்தியாலயம் என அழைக்கப்பட்ட பெண் பாடசாலையில் தலைமை ஆசிரியராகச் சுவாமியின் மருமகளான சாரதா அக்கா கடமையாற்றிக்கொண்டிருந்தார். மற்றொரு மருமகளான கண்ணம் அக்காவும் அங்கு ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றினார்.

இதேபோன்று வைத்தியரின் பேரர்கள் காரைதீவு இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலையில் படித்தனர். அவ்வாறு படித்தவர்களுள் ஒருவர் பின்னர் நிந்தஜூர் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரியாக நியமனம் பெற்றபொழுது தான் முதலாவது விஜயம் செய்யும் பாடசாலை தமக்கு ஆரம்பக் கல்வி வழங்கிய இடமாக

இருக்கவேண்டும் எனத் தீர்மானித்துக் காரை தீவு இராமகிருஷ்ண சங்க ஆண்கள் பாட சாலைக்கே முதன்முதல் விஜயம் செய்தார். இதேபோன்று முத்தலிபு வைத்தியரின் மகனான அப்துல் மஜீத் என்பவர் தனது இடைநிலைக் கல்வியை முழுமையாக மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயத்திலேயே பெற்றார்.

இந்நாட்டின் முதுபெரும் புலவராகத் திகழும் மருதமுனையைச் சேர்ந்த புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ. மு. ஷரிபுத்தீன் அவர்கள் கல்முனையில் சுவாமி நடத்திய மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வகுப்பில் மாணவனாகப் படிக்கும் பேறு பெற்றார். அவ்வாறு பாடங் கேட்டபோது சுவாமி ஒரு நாள் “நீ பிற்காலத்தில் ஒரு பெரும் புலவனாகத் திகழ்வாய்” என வாழ்த்துக்கூறி ஆசி வழங்கியதைப் புலவர்மணி இன்றும் நினைவு கூர்கிறார்.

1950களில் இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்றால் சீறாப்புராணம், மஸ்தான்சாஹிபு பாடல்கள் இரண்டுமே என்றிருந்த நிலைமை மாறி, இன்று இஸ்லாமிய இலக்கியம் என்றால் ஈராயிரத்து ஐநூற்றுக்கு மேற்பட்டவை உள்ளன என்பதை உலகுக்குக் காட்டிய உவைஸை உருவாக்கி விட்டவர் விபுலானந்த அடிகளே ஆவார். எம். எம். உவைஸ் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டவுடன் தமிழ், சிங்களம், அறபு ஆகிய மூன்று மொழிகளையும் தமது பாடங்களாகக் கற்க விரும்பினார். ஆயினும் பல்கலைக்கழக நேரகூசி இதற்குத் தடையாயமைந்தது. அதனால் அறபு மொழியைக் கற்கமுடியவில்லை. தமிழ், சிங்களம் ஆகிய இரு மொழிகளும் ஒரே பாடவேளையில் நடைபெற்ற காரணத்தினால் அங்கும் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. இதனைச் சுவாமி அவர்களே தீர்த்துவைத்தார். முதலாம் ஆண்டு மாணவர்களுக்குத் தமிழும், சிங்களமும் நடைபெறுகின்ற பாடவேளையில் அவர் சிங்கள விரிவுரைகளுக்குச் செல்லலாம் எனவும், அக் காலையில் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்த தமிழ் டிப்ளோமா வகுப்பில் தமிழைக் கற்கவேண்டும் என்றும் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. இவ்வனுமதியைப் பெற்றுக்கொடுத்தவர் சுவாமியே ஆவார். இந்நன்றிக்கடனுக்காகவே உவைஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழை சுவாமி விபுலானந்தரின் கீழ் படிப்பதற்குத் தீர்மானித்தார். ஆயினும் 1947ம் ஆண்டு விபுலானந்த அடிகளார் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தமை உவைஸுக்கு ஓர் பேரி

ழப்பே. ஒரு நண்பரின், வழிகாட்டியின், ஆலோசகரின், தத்துவஞானியின் தன்னலமற்ற ஆதரவு உவைஸுக்கு அற்றுப்போய்விட்டது. இருப்பினும் தம்மை இஸ்லாமியத் தமிழ் அறிஞராக ஆக்கிவிட்டவர் அடிகளாரே என அல்லாமா உவைஸ் எண்ணற்ற இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் சுவாமியிடம் கற்ற இன்னொரு மாணவன் அல்ஹாஜ் எஸ். எம். கமால்தீன் ஆவார்.

இலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் சிவில் சேவையாளனாக வாழ்வினை ஆரம்பித்து பின்னர் கொழும்பு ஸாஹிபாக்கல் லூரியின் அதிபராகக் கல்விப் பணிபுரிந்த ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்களும் தமது கல்விக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதில் சுவாமி விபுலானந்தரின் ஆளுகைக்கும் உட்பட்டிருக்கிறார் என்பதைத் தமது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரையில் அஸீஸ் பின்வருவாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“நான் 1942 - 43ம் ஆண்டுகளில் கல்முனை உதவி அரசாங்க அதிபராகக் கடமையாற்றிய வேளையில் சுவாமி விபுலானந்தரோடு நெருங்கிய தொடர்புகொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. சிறிது காலம் கல்முனையில் இருந்து சில மைல்கள் தூரத்திலுள்ள தனது ஊரான காரைதீவில் அவர் தங்கி இருந்தார். பின்னர் 1944இல் கண்டி உதவி அரசாங்க அதிபரின் உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலமான ‘மெளன்ட் எய்ரி’ எனும் வீட்டில் என்னுடன் பன்னிரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்தார். இவ்வேளையில் அவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் பதவியைத் துறந்து, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்றிருந்தார். இப்பன்னிரு நாட்களும் சுவாமி விபுலானந்தரை மிக அந்நியோன்யமாக அறியமுடிந்தது. அநேக விடயங்களையிட்டு மனந்திறந்து உரையாடினோம். பிற்காலத்தில் இலங்கை முஸ்லிம் கல்விச் சகாய நிதியை ஆரம்பித்துத் தளராது நடாத்திச் செல்வதற்கும், கொழும்பு ஸாஹிபாக்கல் லூரி அதிபர் பதவியை ஏற்று நடாத்துவதற்கும் இக் கலந்துரையாடலின்போது நான் உருவாக்கிய கருத்துக்கள் துணையாக இருந்தன. அறபு - தமிழ் அகராதி ஒன்றின் தேவையை

வற்புறுத்தியும், அதை ஆக்குவதற்குத் தான் உதவி அளிக்கமுடியும் என்றும் கூறினார். மட்டக்களப்புப் பிரதேச முஸ்லிம் களிடையே வழக்கில் இருந்துவரும் நாட்டார் பாடல்களின் சிறப்புத் தன்மைகளையும் விரிவாக எடுத்துக்கூறினார். கிழக்கு மாகாணத்தைப்பற்றிய அவரது அறிவையும், அனுபவத்தையும் கொண்டு, அப்பகுதி மக்களுக்கு மத, இன, சாதி வேறுபாடுகளின்றித் தமது சமய முன்னேற்றத்திற்கும், கல்வி வளர்ச்சிக்கும், சமுதாய எழுச்சிக்குமான அவசர உதவிகள் தேவைப்படுகின்றன எனக் கருதினார். இதற்கான தலைமைத்துவம் கல்வி அறிவுள்ள, சமயப்பற்றுள்ள, தூய மனமுடையவர்களிடமிருந்தே வரமுடியும் என நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்.

இவை எல்லாவற்றையும் விட இருபதாம் நூற்றாண்டின் மத்திய காலப்பகுதியில் முஸ்லிம்களின் கல்விக்கு மட்டக்களப்பு சிவானந்தா வித்தியாலயம் பெரும் பங்காற்றியுள்ளது.

சிவானந்தா வித்தியாலயம் 1929ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு நகரைவிட்டு ஒதுக்குப்பறமாகக் காடு மண்டிக்கிடந்த ஒரு பிரதேசத்தில் இப்பாடசாலையை சுவாமி ஆரம்பிப்பதற்கான காரணத்தைப் பின்னர் ஒரு காலத்தில் இக்கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றிய கே. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் தமது கட்டுரை ஒன்றில் மிகத் தெளிவாக விளக்கியுள்ளார். அங்கு ஆரம்பிக்கப்படும் பாடசாலை மட்டக்களப்பு நகரத்தாருக்கு மட்டும் உபயோகப்படாது அருகேயுள்ள முற்றுமுழுக்க முஸ்லிம்களைக் கொண்ட காத்தான்குடிக்கும் உதவுதல்வேண்டும்; அதுமட்டுமல்லாது முதுரூரில் இருந்து பொத்துவில் ஈறாக உள்ள எல்லா முஸ்லிம்களுக்கும், ஊவாவில் உள்ள சிங்களவர்களுக்கும் அது உதவுதல் வேண்டும் என்றே சுவாமி ஆசைப்பட்டார்.

அவரது ஆசை வீண்போகவில்லை. ஒரு காலத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தின் எல்லா முஸ்லிம் கிராமங்களில் இருந்தும் பெருந்தொகை மாணவர் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தின் விடுதியில் தங்கியிருந்தே கல்வி கற்றனர். அங்கு ரமழான் காலத்தில் நோன்பு நோற்பதற்கான ஏற்பாடுகள் சுவாமியினால் செய்துகொடுக்கப்பட்டன. இஸ்லாமும் ஒரு கட்டாய பாடமாகக் கற்பிக்கப்பட்டது. இதேபோன்று சிங்கள

மும், பௌத்தமும் கற்பிப்பதற்கும் ஒரு ஆசிரியரையும், ஒரு பிக்குவையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தார் சுவாமி.

இவ்வேளையில் தான் சிவானந்தா விடுதியில் ஐந்து அப்துல் மஜீதுகள் சமகாலத்தில் கல்வி கற்றனர். அவர்களை இனங்கண்டு கொள்வதற்காகப் பட்டப்பெயர்களும் சூட்டப்பட்டிருந்தன. முத்தலிபு வைத்தியரின் மகன் அப்துல் மஜீது பிற்காலத்தில் சட்டத்தரணியாகக் கடமையாற்றினார். அடுத்தவர் பொத்துவில், சம்மாந்துறைத் தொகுதிகளில் 30 வருடங்களுக்கு மேல் தொடர்ச்சியாக நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும், பல வருடங்கள் பிரதியமைச்சராகவும் கடமையாற்றிய அல்ஹாஜ் எம். ஏ. அப்துல் மஜீது ஆவார். மூன்றாமவர் சாய்ந்தமருதுவைச் சேர்ந்தவரும், பொத்துவில் தொகுதி முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினரும், பிரதியமைச்சருமான முதலியார் எம். எம். இப்ராஹீம் அவர்களின் மருமகனும், அட்டாளைச் சேனை கிழக்கிலங்கை அறபுக் கல்லூரியின் ஆயுட்காலத் தலைவருமான அல்ஹாஜ் பஸீல் எம். மஜீத் ஆவார். அவரது சகோதரரும் உள்ளூராட்சி உதவி ஆணையாளராகவும், கல்முனை காசியாகவும் கடமையாற்றிய அல்ஹாஜ் அப்துல் மஜீது நான்காவது ஆளாவார். ஐந்தாமவர் பொத்துவில் தொகுதி முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் எம். ஐ. அப்துல் மஜீது ஆவார்.

இவர்களைப்போன்று இப் பிரதேசத்தின் வேறு பலரும் இங்கு கல்வி கற்றவர்களே ஆவர்.

எனவே, கிழக்கு மாகாணத்தின் முஸ்லிம் கிராமங்களிலே மகா வித்தியாலயங்களை ஆரம்பிப்பதற்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியில் அக் கிராமங்களில் இருந்து ஆங்கிலக் கல்வி பெற விரும்புவவர்கள் மட்டக்களப்பு நகரத்திலும், கல்முனையிலும் அமைந்திருந்த மிஷனரிப் பாடசாலைகளுக்குச் சென்றனர். இதே காலப்பரப்பிலேதான் கல்லடி உப்போடையில் சுவாமி விபுலானந்தரினால் சிவானந்தா வித்தியாலயம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு வடக்கே முதுரூரில் இருந்து தெற்கே பொத்துவில் ஈறாக உள்ள பெருந்தொகையான முஸ்லிம் மாணவர்கள் அங்கு சென்று கல்வி கற்றனர். எனவே, 20ஆம் நூற்றாண்டின் மத்திய பகுதியில் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம்களிடையே ஆங்கிலக் கல்வி பெற்றோரினை உருவாக்குவதில் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலை ஆற்றிய பணி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கது.

மானுட மேம்பாட்டிற்கு சுவாமி விவேகானந்தர்

— பொன். ஏரம்பழர்த்தி, B A. Dip-in-Ed.

விரிவுரையாளர், கல்வியியல் கல்லூரி, அட்டாளைச்சேனை.
தலைவர், தரவை ஸ்ரீ சித்திவினாயகர் ஆலய
பரிபாலன சபை, கல்முனை.

“நமது நாட்டில் பாமர மக்களிடம் கல்வி பரவும் போது அவர்களிடம் தியாகமும், தாராள மனப்பான்மையும், அனுதாப உணர்ச்சிகளும் வளரும். தங்கள் மதப்பிரிவுகள் அல்லது கட்சிகள் என்ற குறுகிய வட்டத்திற்கு வெளியே பார்க்கவும், சிந்திக்கவும் கற்றுக் கொள்வார்கள்.”

சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்கள் சிக்காக்கோ சர்வமத மகாநாட்டையும், மேனாட்டுப் பயணங்களையும் முடித்தபின்னர் கல்கத்தாவில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் அங்குராப்பண வைபவத்தில் எடுத்தியம்பிய கருத்து மானுட மேம்பாட்டிற்குக் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

மானுட மேம்பாட்டிற்கும், மனிதநேய வியாபகத்திற்கும் சுவாமி விவேகானந்தரின் போதனைகளும், அறிவுரைகளும் வளமுட்டும் கருவூலமாகும். அதனுள் சில சிந்தனை முத்துக்களை மட்டும் எடுத்து நோக்குவோம்.

கல்விபற்றிய சுவாமிஜியின் கருத்துக்கள் எமது சிந்தனையைத் தூண்டுவன. கற்கும் கல்வி ஜீரணமாகி வாணாள் முழுதும் பயன்படவேண்டும். கல்வி மூளையுள் திணிக்கப்படுவதல்ல; மனித சிருஷ்டி மேலானது. மனிதனுள் புதைந்திருக்கும் பூரணத்துவத்தை வெளிக் கொணர உதவுவதே கல்வியாகும்.

கல்வி கற்க, மன அமைதி, பொறுமை என்பன இருக்கவேண்டும். அறியாமையினை வாழ்வைக் காட்டிலும் மரணமே மேலானது. வாழ்க்கையை உருவாக்க, மனிதனை மனிதனாக்க, நல்லொழுக்கங்களைக் கருத்துக்களைக் கிரகித்து உளங்கொள்ள உதவுவதாகக் கல்வி இருக்கவேண்டும். அது ஆண்மையை அளிக்கக்

கூடியதாகவும், ஒருவரின் மனோசக்தியைக் கட்டுப்படுத்தி நடக்கச்செய்வதாகவும் இருக்கவேண்டும்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் சமய சமரச நோக்கு மனித மேம்பாட்டு விருத்திக்கு வளஞ்சேர்ப்பதாகும். வேதத்திலும், உபநிடதத்திலும் கூறப்படும் உலகந்தழுவிய வேதாந்த சமய சமரச சிந்தனை சுவாமி அவர்களால் சிக்காக்கோ சர்வமத மகாநாடு உள்ளிட்ட பல்வேறு பிரசங்கங்களிலும், போதனைகளிலும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. பிரம்மம், ஆன்மா பற்றிய ஆன்மீகக் கருத்துக்கள், மனிதர்கள் தம்மிடையே வளர்த்துக்கொண்ட வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் நிராகரிப்பனவாக அமைந்தன.

“வெவ்வேறு இடங்களில் உற்பத்தியாகி, வெவ்வேறு பெயர்களை வடிவங்களைக் கொண்டு நேராகவும் வளைந்தும் செல்லும் ஆறுகள் இறுதியாகக் கடலில் சேருகின்றன. இவ்வாறே பல நம்பிக்கைகளைக் கொண்ட பக்தர்கள் இறுதியில் நாமரூப பேதங்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பிரம்மத்தில் ஐக்கியப்படுகிறார்கள்” என்ற உபநிடத வியாக்கியானம், வழிகள் பலவாயினும் அடையும் பொருள் ஒன்றே என்பதை வலியுறுத்துகிறது. இந்த உலகம் தழுவிய நிலையை உலகிற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் அறிமுகப்படுத்தினார்.

“எந்தப் பக்தன், எந்த நம்பிக்கையுடன், எந்தெந்த வடிவத்தை அர்ச்சிக்க விரும்புகிறானோ அவனது அசையா நம்பிக்கைக்குத் தக்க வடிவத்தை நான் மேற்கொள்கிறேன்” என்ற கீதோபதேசத்தை மேற்கொள்ள காட்டி சுவாமிஜி அவர்கள் சிக்காக்கோவில் பிரசங்கித்தார்கள்.

எந்த மதத்தையும் கடைப்பிடிக்கலாம்; மதவெறி கூடாது. மதத்திற்காக ஒருவருடனும் சண்டையிடாதே என்று உபதேசிக்கிறார். தன் மதத்தின் எழுச்சி கண்டு புன்னகைத்தும், பிற மதத்தின் வீழ்ச்சிகண்டு கேலி செய்தும் திரியும் ஒருவனை மனிதாபிமானமற்றவன் என்று சாடுகிறார். ஒருவருக்கு விரிந்து பரந்த கடல்போன்ற சமய உணர்வு வேண்டாம் என்று போதனை செய்கிறார்.

எல்லாச் சமயங்களும் உண்மையானவையே. பிற சமயங்களில் சமரச உணர்வு கொள்ளவேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

மனித மேம்பாட்டை நிலைபெறச் செய்ய மனிதனிடம் இருக்கவேண்டிய வாழ்வியல் பண்புகள் பலவற்றை எடுத்துரைக்கிறார். ஆன்மீக உணர்வு, தன்னம்பிக்கை, ஆண்மை, ஞானம், தியாகம், சேவை என்பவை மனித வாழ்வை மேம்படுத்தும் பண்புகளாகும். சுவாமி வாழ்ந்த காலம் நமது ஆன்மீகம், கலாசாரம் ஆகியவற்றைச் சந்தேகித்தும், அன்னிய கலாசாரத்தினமீது மோகம் கொண்டது மான காலம். ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் இக்காலத்தில் ஆன்மீகத்தில் ஒரு மகத்தான மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்தினார். இந்த மறுமலர்ச்சியை முன்னெடுத்துச்சென்று முக்கிய பங்காற்றியவர் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆவர்.

ஆன்மாவினால் சாதிக்கமுடியாதது இல்லை. அது தன்னம்பிக்கையை ஊட்டும். தன்னம்பிக்கை வலிமையைத் தரும்.

சாதிக்கொடுமையும், அரசர் கொடுங்கோன்மையும், அன்னியர் ஆட்சியும் மக்கள் சக்தியெல்லாம் அழித்துவிட்டன. வேதாந்தம் வழிகாட்ட ஆன்மாவிற்கும், உடல், மனம் என்பவற்றிற்கும் பூரண சுதந்திரம் பெறப்பட வேண்டும்.

ஆன்மீக உணர்வு தலைப்பும்போது அச்சமின்மை பலம் பெறப்படுகின்றது. வேதாந்தம் காடுகளிலும் குகைகளிலும் வசிக்கும் துறவிகளிடம் மட்டுமல்லாமல் உலக மக்கள் எல்லோரிடமும் குடிகொள்ளவேண்டும்... செம்படவன் தன்னை ஆத்மா என்று நினைத்தால் அவன் இன்னும் திறமையுள்ள மீன்பிடிப்பவன் ஆவான். ஒரு மாணவன் தன்னை ஆத்மா என நினைத்தால் அவன் இன்னும் ஆற்றல்படைத்த மாணவனாவான். ஒரு வக்கீல்

தன்னை ஆத்மா என நினைத்தால் அவன் இன்னும் சிறந்த வக்கீலாவான். இவ்விதம் எல்லா ஜாதியாளரும், மக்களும் இதன்மூலம் மேன்மையடைவார்கள் என வேதாந்தம் வாய் வேதாந்தமாக இல்லாமல் செயன்முறை வேதாந்தமாக விளங்கவல்லது என வீரமுழக்கம் செய்தார்.

எவ்வொருவனிடம் ஆண்மையும் தன்னம்பிக்கையும் இல்லையோ அவனுக்கு இறைவனிடம் நம்பிக்கை இல்லை. இறைவனிடம் நம்பிக்கை இருந்தும் தன்னிடம் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் மோட்சகதி கிடையாது. தன்னம்பிக்கையே ஆண்மையை, வலிமையைத் தரும். வலிமைக்கு ஊட்டந்தருவது ஆன்மீகமே.

ஞானம் ஊட்டப்படுவதல்ல. அது மனிதனுள்ளே மறைந்திருப்பதாகும். அதைக் கல்விக்கூடாக மிளிர்ச்செய்யவேண்டும்.

சேவை என்பது புனிதமான பண்பு. மனிதனில் இறைவனைக் கண்டு சேவை செய்ய வேண்டும். "உடல் ரீதியாக, உள் ரீதியாக. ஆன்மீக ரீதியாக மக்களுக்கு எது உயர்வைத் தருமோ அந்தவகையில் மக்களுக்கு உதவி செய்தல்." இதுவே ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் தோன்றியதன் குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டது. இக்குறிக்கோள் மக்கட் சேவையை அடிநாதமாகக் கொண்டது. "மனிதன் உயிர்களுக்குக் கருணை காட்டமுடியாது. மாறாகத் தொண்டுதான் செய்யமுடியும்" என்ற பரமஹம்சரின் வாக்கு சுவாமி விவேகானந்தரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. எல்லா மக்களும் இறைவனின் குழந்தைகள் என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் தொண்டுபுரியவேண்டும் என்றார். கடவுளுக்குத் தொண்டு செய்வதற்குச் சிறந்த வழி இருக்கிறது. ஏழைகள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள். நோயாளிகள், பசித்தவர்கள், அனாதைகள் போன்றவர்களுக்குத் தொண்டு செய்வதுதான் அந்த சிறந்த வழி எவனுடைய இதயம் ஏழைகளுக்காகக் குருதி கசிகிறதோ அவனே மகாத்மா.

'உதவி செய்; சண்டையிடாதே; ஒன்று படுத்து; அழிந்துவிடாதே', 'எழுமின் விழிமின், கருதிய கருமம் கைகூடும் வரை உழைமின் உழைமின்' என்ற கூற்றுக்கள் மனித மேம்பாட்டிற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் வழிகாட்டும் கைகாட்டிகளாகும். ■

ஆன்மீகத் துறவியின் அமெரிக்க முழக்கம்

திருமதி இ. பொன்னுத்துரை, B.A , Dip-in-Ed.
செயலாளர், இந்து மகளிர் மன்றம், கல்முனை.

சுவாமி விவேகானந்தர் பண்டைய வேத கால ரிஷிகளின் ஆன்மீகப் பாரம்பரியத்தில் நின்று சமுதாயம் வளம்பெற்று விளங்க ஏராளமான கருத்துக்களை மக்களுக்கு எடுத்துக் கூறினார். இந்த ரீதியில் அமெரிக்க நாட்டுச் சிகாகோ சொற்பொழிவுகள் மூலம் மேலை நாட்டு மக்களுக்குத் தெய்வீகச் செய்தியை அளித்து அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம்பெற உதவினார். தனி மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கும், நமது தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் அவர் கூறிய ஆண்மை தரும் ஆன்மீகக் கருத்துக்கள் அன்றுபோல இன்றும் பொருத்தமாக இருக்கின்றன.

“அமரிக்க நாட்டு சகோதரிகளே! சகோதரர்களே!” சர்வமதப் பேரவையில் சுவாமி விவேகானந்தரின் வாயிலிருந்து உதிர்ந்த முதல் வார்த்தைகள். வாயிலிருந்து மட்டுமல்ல அவரது உதிர்ந்தில் ஊறியிருந்த உண்மையான சகோதரத்துவமே அவ்வாறு வெளிப்பட்டது. அவை அமரிக்கர்கள் அனைவரும் தன்னோடு ஒருதாய் வயிற்றில் பிறந்தவர்களாகிப் பாவனை செய்து இன்சொல்லாக, அன்பு மொழியாக, பாசப்பிணைப்பாக வெளிவந்தது. ஞானாக்கினி ஒளி வீசும் திருமுகம், செந்தழலையே ஆடையாகப் பூண்ட கஷாயக் கோலம், பனியின் தன்மைவாய்ந்த அன்பு, சந்தனக் குழுமையாகி வெளிப்பட்ட வார்த்தைகள், இவை அமரிக்கர்களின் இதயங்களைச் சுவாமிகள் வசமாக்கி விட்டன.

இந்த ஒரே வார்த்தையில் உலகத்தையே தம்மிடம் புரட்டிக்கொண்டுவிட்டார். கூட்டத்தினரை இதயபூர்வமாக அனுபவித்து அழைத்தார். அந்த அழைப்பு இதய சுத்தியுடன்கூடிய அழைப்பு, சபையை அப்படியே ஆட்கொண்டு விட்டது. கூட்டத்தினர் வெறி பிடித்தவர்களைப்போல, மெய்ம்மறந்து மகிழ்ச்சிக்கடலில்

மூழ்கி கரகோஷம் செய்து ஆர்ப்பரித்தார்கள். சிலர் ஆவேசத்தோடு எழுந்து வாழ்க! வாழ்க! என்று வாழ்த்தொலி முழங்கினார்கள். சுவாமிகளுக்கு முன் உரையாற்றிய முப்பது பிரதிநிதிகளும் தங்களைச் சபையினரிலும் உயர்ந்தவர்களாகக் கருதி கணவாங்களே என்றும், மாங்களே சீமாட்டிகளே என்றும் அழைக்கச் சுவாமிகள் மட்டும் சகோதரிகளே! சகோதரர்களே! என்று விளித்து அமரிக்கர்களை வென்றார். இந்து சமயத்துக்கு உயர்ந்த இடம் அமைத்துத் தந்தார். சுவாமிகளின் இந்த வார்த்தைக்குக் கிடைத்த மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் நூறு வினாடிகளுக்கு மேல் நீடித்தது. கல்விமுந்த நீர்த்தடாகம்போலக் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்திவிட்டது.

குருநாதர் பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் மதுரநாத் உத்தரவு; தூய அன்னை சாரதாதேவியாரின் ஆசியுடன் கூடிய அனுமதி; சீடர்களின் அயராத தூண்டுதல், அவர்களால் வீடுகள்தோறும் திரட்டப்பட்ட நிதி உதவி, கேத்திரி மன்னர் அளித்த பணம்; இவைதான் அழையா விருந்தினராக, அதிசய வஸ்துவாக, வேண்டாத ஒருவனாக, தனி மனிதனாக, உண்ண உணவின்றி, இருக்க இடமின்றிப் புகையிரத நிலையத்திலும் வீட்டுப் புறப்பகுதியிலும் உறங்கி அலைந்துதிறிந்த சுவாமிகளை உலகப் பெருமகனாக உயர்த்தவைத்த ஆதார சுருதிகள்.

1893ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் புறப்பட்ட சுவாமிகள் இரண்டு ஆண்டுகள் அமரிக்காவில் வீணை கழித்தார். அவருக்கு அங்கே பல சோதனைகள், வேதனைகள் ஏற்பட்டன. மகாநாட்டில் கலந்துகொள்ளாது திரும்பவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. ஆடி மாதம் கூட விருந்த பேரவை செபரம்பருக்கு ஒத்திப்போடப்பட்டதும் அவருக்கு முதலாவது

அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது. சுவாமிகள் எந்தத் தாபனத்தின் சார்பிலும் வரவில்லை. நற்சான்றிதழ் பெற்றிருக்கவில்லை. இது அவருக்கு ஏற்பட்ட இரண்டாவது அதிர்ச்சி. ஆனால் இறைவன் அருள் கிட்டியது. அவன் செல்வி கேட்ஸன் பர்சன் வடிவிலும், திருமதி ஹேல், பேராசிரியர் ரைட் என்போர் வடிவிலும் தோன்றி, நொந்த இதயத்துக்குத் தெம்பு ஊட்டி, மகாநாட்டில் 31வது பிரதிநிதியாகக் கலந்துகொள்ளச் செய்துவிட்டான்.

சிகாகோ மகாநாட்டில் வீர இளஞனாக மத யானையாகிக் கர்ச்சித்தார் சுவாமி விவேகானந்தர். பிரிவு மனப்பான்மை, குறுகிய நோக்கம், அதன்வழித்தோன்றும் சுயமதவெறி, இவை இந்த எழிலார்ந்த உலகத்தை நீண்ட நாட்களாகப் பீடித்துவிட்டன, கொடுமையால் நிரப்பி மக்களின் இரத்தத்தால் நனைத்துவிட்டன, நாகரிகங்களை அழித்துவிட்டன. இந்தப் பயங்கர பூதங்கள் இருந்திராவிடில் இப்போது இருப்பதை விட மனித சமுதாயம் மிகமிக முன்னேறியிருக்கும். முடிவில் இன்று காலை மகாநாட்டின் தொடக்கத்தைத் தெரிவிக்க முழங்கிய மணி, மதவெறிக்கும் இதுவரை காலமும் வானாலும், எழுதுகோலாலும் நடைபெற்ற கொடுமைகளுக்கும் சாவுமணியாக அமையட்டும் என்று குறிப்பிட்டார்.

இது சுவாமிகளின் முதற் பிரசங்கம். சிறிய உரைதான் என்றாலும் இச்சிறிய உரையே மின்னலைப்போலக் கேட்போர் உள்ளத்தில் கூடர்க்கொடி விட்டுப் பரப்பிவிட்டது. சர்வமத சமரசம் என்னும் மகத்தான பொருள் அங்கு அலைவீசியது. எல்லா மதங்களும் மக்களை இறைவனிடம் அழைத்துச் செல்பவை என்ற கருத்தை ஆணித்தரமாக சர்வமத மகாசபையில் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டார், பெரு வெற்றியும் பெற்றுவிட்டார்.

அங்கு தொடர்ச்சியாகப் பல நாட்கள் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தினார். ஒவ்வொரு நாள் முடிவிலும் சுவாமிகளின் படங்களும், கருத்துக்களும் அமரிக்கப் பத்திரிகையில் இடம் பெற்றன. அவரது படங்கள் மக்களின் பார்வைக்காகப் பொது இடங்களில் காட்சியளித்தன. அவரது சொற்பொழிவைக் கேட்ட மேல்நாட்டவர்கள் இந்துமதம் உயர்ந்த மதம் என்றும், மூட நம்பிக்கைகளின் சாக்கடையல்ல; பெருமைகளும் தத்துவச் சிறப்புக்களும் நிறைந்த மதம் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக உணர்ந்துகொண்டார்கள்.

அழியாத பேரின்பத்தின் குழந்தைகளே! என்று ஒரு சொற்பொழிவில் அமரிக்கர்களை விழித்த சுவாமிகள் “கேளுங்கள் இந்து உங்களைப் பாவி என்று சொல்ல மறுக்கிறான், நீங்கள் ஆண்டவனின் குழந்தைகள், சாகுவத்தின் பங்குதாரர்கள், புனிதம் நிறைந்த பூரணப் பொருட்கள், தரணியிலுள்ள தெய்வங்கள்” என்று கூறி நீங்கலெல்லாம் ஆட்டுமந்தைகள் என்ற மயக்கை உதறிச், சிங்கங்கள் ஆடுகள் என்று வீரகர்ச்சனை செய்திருக்கிறார்.

1893ம் ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் 11ம் திகதி தொடங்கிய சிகாகோ மகாநாடு அம் மாதம் 27ம் திகதி வரை தொடர்த்து 17 நாட்கள் நடைபெற்றது. ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமி அவர்களின் உரையை அலுப்புத் தட்டாமல் ஆசையோடு கேட்டார்கள். இந்துசமயம் வலுப்படுத்தப்பட்டுவிட்டது. சுவாமிகளின் பணிக்குக் கைமேல் பலன் கிடைத்துவிட்டது.

இறுதிக் கூட்டத்தில் சுவாமிகள் ஆற்றிய உரை அற்புத விருந்தாகியது. கிறிஸ்தவர்கள் இந்துக்களாகவோ, பௌத்தர்களாகவோ மாற வேண்டியதில்லை. அதேபோல இந்துவும் கிறிஸ்தவனாகவோ, பௌத்தர்களாகவோ மாற வேண்டியதில்லை. ஒவ்வொருவரும் மற்றவர்களின் ஆன்மீக உணர்வைத் தமதாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். தத்தமது தனித்தன்மையை இழக்காது தமது பரிணாம வசதிக்கேற்ப வளர வேண்டும். சிகாகோ சர்வமத மகாநாடு உலகுக்கு எதையாவது உணர்த்தியுள்ளதென்றால் அது இதுவே.

வெகு விரைவிலே ஒவ்வொரு மதத்தின் கொடியிலும் “உதவிபுரியுங்கள் யுத்தம் செய்யாதீர்கள்” என்றும், “இணைந்துகொள்ளுங்கள் அழிக்காதீர்கள்” என்றும், “பிணைந்து வாழ்ந்து சாந்தி காண்போம், பிளந்து போக மாட்டோம்” என்றும் பொறிக்கப்படும் எனச் சுட்டிக்காட்டினார்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் இந்த இறுதி உரை அவரது சமய ஒற்றுமைத் தன்மையை உலகறியச் செய்துவிட்டது. இந்து சமயத்தின் பாரிய வெற்றிக்கு வழி சமைத்துவிட்டது. உலகம் போற்றும் சர்வமத சமரச நெறியை இந்து மத இளவல் உலகறியச் செய்துவிட்டார்.

சுவாமி அவர்களின் சிகாகோ பிரசங்கம் மூலம் இந்துசமயத்துக்குக் கிடைத்த மாபெரும் வரப்பிரசாதம் மேற்கு நாட்டில் சீடர்களை உருவாக்கியமையேயாகும். இவர்களில் மிக முக்கியமானவர் சகோதரி நிவேதிதா. ■

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் பாதையில் ஆங்கிலேயப் பெண்

— சட்டத்தரணி எம். கே. பேரின்பராஜா
விழாக்குழு உப தலைவர்.

இதோ ஓர் அற்புதக் கல்லறை! அருகே
சென்று பார்ப்பின் ஒரு சலவைக்கல் பலகையில்
கீழ்க்கண்ட வரிகளைக் காணலாம்.

“இங்கே
ஓய்வுகொண்டிருப்பது
சகோதரி நிவேதிதையின்
புனித சாம்பல்.”

ஆம்! மார்கரட் எலிஸபெத் நோபிள் (Margaret Elizabeth Noble) என்பது இயற்பெயர். அயர்
லாந்தில் பிறந்த ஆங்கிலேயப் பெண். இயேசு
கிறிஸ்துவை உளமார நேசித்தவள், புத்தரின்
அறிவுரைகளைப் பக்தியுடன் பயின்றவள்.
சமயம்பற்றிய உண்மை விளக்கத்தைத் தேடிய
படியிருந்தவேளை அவளது வாழ்வின் போக்கே
திசை திரும்பக்கூடிய அற்புதம் நடந்தது.
இலண்டனில் “ஹிந்து யோகி” விவேகானந்த
ரைச் சந்தித்தாள். மார்கரட்டிற்கு மிகவும்
பிடித்திருந்தது. இங்கிலாந்து... அமெரிக்கா...
இங்கிலாந்து... என மாறிமாறி அவர் வருடக்
கணக்கில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவுகளை
ஒன்றுவிடாமல் கேட்டாள். அநேக செய்தி
களை அறிந்தபோதும் அவரது எல்லாக் கருத்
துக்களையும் அவளால் ஏற்கமுடியாது, அது
பற்றி அவருடன் வாதாடி அதன்மூலம் சுவாமிஜீ
பால் ஆழ்ந்த மதிப்புக்கொண்டாள்.

சுவாமிஜீ ஒருநாள் பேசும்போது, இந்தியப்
பெண்கள் கல்வி கற்கப் பள்ளிக்கூடம் சென்ற
தில்லை, அவர்கள் கல்வியறிவு பெறவேண்டும்
என விழைகிறேன். என் நாட்டுப் பெண்டிரின்
கல்வி குறித்த எனது திட்டத்தில் உனக்கும்
பங்குண்டு என அவளைப் பார்த்துக் கூறிய
வார்த்தைகளைத் தேவ அழைப்பாக ஏற்றுச்
சுவாமிஜீயின் தொண்டர்படையில் சேர்ந்தாள்.
இதன்பலனாக இலண்டன் மாநகரம் நல்ல
தொரு உழைப்பாளியை இழக்க - அதேநேரம்

இந்தியநாடு வரப்பிரசாதமாக - பெரும் லாப
மாக அதைப் பெற்றுக்கொண்டது என்றால்
அது மிகையில்லை.

மேலை நாட்டிற்கு முற்றிலும் முரணான
இந்தியாவின் காலநிலை வாழ்க்கை முறைகளில்
மாறுபாடு, ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள வசதி
கள் சிறிதுகூட இந்தியாவில் இல்லாமை, இந்தி
யாவில் வசிக்கும் ஆங்கிலேயர் இந்திய மக்களுக்
காக அவள் பாடுபடுவதை ஏற்கமாட்டார்கள்,
இந்திய மக்களின் தன்மீதான சந்தேகப்
பார்வை... இவை அத்தனைக்கும் சவால்விட்
டுக் கல்கத்தா வந்துசேர்ந்தாள். ஆங்கிலேயர்
மட்டுமே அக்காலம் வசித்த செளரங்கிப் பகுதி
யில் தங்கவைக்கப்பட்டபோதும் மார்கரட்
இந்துக் குடியிருப்புக்களில் வாழவே விரும்பி
னாள். பேலூர் கிராம இராமகிருஷ்ண மடத்
தில் தங்கியிருந்து சுவாமிஜியுடன் பேசிப்பேசி
இந்தியாவைப்பற்றி நன்கு அறிந்தாள்.

கல்கத்தாவாசிகளுக்கு அவளை அறிமுகப்
படுத்தவேன சுவாமிஜீ ஏற்பாடுசெய்த கூட்டத்
தில் பின்வருமாறு அறிமுகப்படுத்தினார். “நாம்
மேற்கொண்டுள்ள இத்திருப்பணிக்கு ஏற்
கெனவே பல அறிஞர்களை வழங்கிய இங்கி
லாந்து நாடு தற்போது மற்றொரு பேருதவி
யைச் செய்துள்ளது. அந்தப் பேருதவியான
மார்கரட் தனது முழு உழைப்பையும் நல்கு
வாள்.”

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மடாலயத் துறவிகள்
அனைவருமே ஜகன் மாதாவாகப் போற்றி
வழிபடும் தூய அன்னையாம் சாரதாதேவியா
ரைக் கண்ட அன்றைத், “தனது வாழ்நாளி
லேயே மறக்கமுடியாத சமயவம் அன்று பொன்
னான நாள்” என்று தனது நாட்குறிப்பில்
எழுதியுள்ளாள். 1898 மார்ச் 25 இறை தொண்
டுக்காக அவளது வாழ்வு அர்ப்பணம் செய்யப்
பட்ட திருநாள். அவளது ஆசானான சுவாமிஜீ

யால் 'நிவேதிதா' என்ற பெயர் சூட்டப்பட்டுத் தன்னை இறை தொண்டுக்கு நிவேதனப் பொருளாக்கினாள். ஆம்! இனி மர்கரட் இல்லை - நிவேதிதா. அன்றோடு தப்பிப் பிராயங்கடும், தன்முனைப்புக்கடும், புரட்சி மனப்பான்மைகளும் தன்னை விட்டோட இராமகிருஷ்ண துறவாலயத்தில் தன்னை ஓர் உறுப்பினராசச் சேர்த்தாள். அம்மடத்தின் இருபெரும் குறிக்கோள்களான, 'உலக நன்மைக்கு உழைத்தல்', 'முக்தி பெறுதல்' எனும் இரு நிலைகளையும் அடைய 'எளிய வாழ்வும், தூய உள்ளமும், தூய வாழ்வும் கொண்டவராக இருத்தல் அவசியம்' - இதை நன்குணர்ந்து விரைவில் செயலாக்கினாள்.

நான் இந்தியாவுக்கு வந்த காரணமே கல்வி தருவதற்காகும். இருந்தாலும் 'தொண்டு செய்யவே வந்தோம்' என்னும் சுவாமிஜீயின் எண்ணத்தை உணர்ந்து மேனாட்டுக் கருத்துக்களை மக்கள்மீது திணிக்காது மடாலயக் குறிக்கோளை நிறைவேற்றுவதில் முழுமை கண்டாள். ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் பெண் சிஷ்யை களுடன் சேர்ந்து துறவிக் குடிலில் வாழ்ந்தாள். தளபாட, வேறெந்த வசதியுமில்லாத அதே நேரம் எளிமையும், தூய்மையும், பக்தியும் நிரம்பி வழிந்த அவ்வில்ல வாழ்வு நிவேதிதைக்கு நன்றாயிருந்தது. பெண்களுக்குக் கல்விகற்பிக்கவேன 1898 நவம்பர் 13இல் பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்பட்டது. அன்றையாரும், சுவாமிஜீயும், இராமகிருஷ்ண மடத் துறவிகளும் திறப்பு விழாவுக்கு வந்து ஆசிகள் வழங்கினர். நிவேதிதை மிகுந்த உற்சாகத்துடன் தன் கல்விப்பணியை விளங்கச்செய்தாள். சின்னஞ்சிறுமிகளுக்குப் படிக்கவும், எழுதவும், ஓவியம் வரையவும், மண் பொம்மைகள் செய்யவும், துணிகள் தைக்கவும் கற்றுக்கொடுத்ததோடு, பள்ளிக்கூடத்தைத் தொடர்ந்து நடாத்த இங்கிலாந்து, அமெரிக்காவெங்கும் சென்று பணம் சேகரித்தும் வந்தாள்.

சுவாமிஜீயின் அறிவுரைகளை அவ்வப்போது நிவேதிதை குறித்து வைத்திராவிட

டால் அவற்றில் பல இன்று நமக்குக் கிடைத்திரா. இந்திய மக்களைப்பற்றிய சரியான கருத்துக்களைப் பரப்ப விரும்பி அமெரிக்காவில் தொடர்ச்சியாகச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றியதோடு, நியூயோர்க் நகரில் 'ராமகிருஷ்ண தொண்டர் சங்கம்' என்ற அமைப்பை நிறுவி 'ராமகிருஷ்ண மகளிர் பள்ளிக்கான திட்டம்' என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டாள். ஏறக்குறைய முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட சொற்பொழிவுகளை லண்டன், மான்செஸ்டர், ஸ்கொட்லாண்ட், எடின்பரோ முதலிய நகரங்களில் ஆற்றினாள். அமெரிக்காவில் தன் நாட்டு உடையை அகற்றி எளிய, நீண்ட காலியுடை தரித்தாள். இந்தியாவை 'நம் நாடு' என்றும், இந்திய மக்களை 'நம் மக்கள்' என்றும் உறவாடிச் சொந்தங்கொண்டாடினாள்.

கல்கத்தாவில் அமைக்கப்பட்ட மகளிர் பள்ளிக்கூடத்துக்கு, 'ராமகிருஷ்ணர் பெண்கள் பள்ளி' என்று பெயரிட்டாள். 1918 இல் நிவேதிதாவின் மறைவின் பின் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷன் நிருவாகிகள் பள்ளியைப் பொறுப்பேற்று, 'ராமகிருஷ்ண மிஷன் சகோதரி நிவேதிதை பெண்கள் பள்ளி' எனப் பெயரிட்டு நிருவகித்தனர். பின் நிருவாகப் பொறுப்பை ராமகிருஷ்ண சாரதா மிஷன் ஏற்று இன்றுவரை 'ராமகிருஷ்ண சாரதா மிஷன் சகோதரி நிவேதிதை பெண்கள் பள்ளி' என அழைக்கப்படுகிறது. என்னே அற்புதம்! இராமகிருஷ்ண மிஷனோடு அந்த ஆங்கிலேயப் பெண் ஒன்றித்துவிட்டாள்! நான் கண்ட குருதேவர் என்ற சுவாமி விவேகானந்தர்பற்றிய சிறந்த நூலேடு, அன்னை காளி, சிவனும் புத்தபிரானும், ஹிந்துமதத் தாலேலோக் கதைகள், ஹிந்து புத்த புராணக் கதைகள் முதலிய அருமையான நூல்களையும் எழுதியுள்ளாள்.

'இந்து மதத்தில் நிவேதிதை கொண்டுள்ள பற்றினைக் கண்டு என்னால் வியக்காமலிருக்க முடியவில்லை' என்கிறாரே மகாத்மா காந்தி. வேறென்ன ஆதாரம் தேவை! ■

'பரிசுத்தமான மனம் உடைய ஒருவன் எல்லாவற்றையும் பரிசுத்தமானதாகவே காண்கின்றான்.'

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்.

பரமஹம்சரும் பராசக்தியும்

— வி. ரி. சகாதேவராஜா, B. A.
காரைதீவு.

அண்டசராசரங்களை ஆண்டுகொண்டிருக்கும் அன்னை பராசக்தியின் சிறப்புக்கள் ஏராளம். கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் முதல் இணையற்ற மகாகவி பாரதி வரை அவர்கள் வாழ்வினும், நாவினும் நர்த்தனம் புரிந்தவள் அன்னை பராசக்தி. அவளது அருட்கடாட்சம் அண்மைக்காலத்தில் வாழ்ந்த பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் வாழ்க்கையிலும் நீங்காத ஸ்தானத்தைப் பெற்றது.

'ஜீவ சேவையே சிவபூஜை' எனும் தாரகமந்திரத்தை இவ்வையகத்திற்கு எடுத்தியம்பிய பகவான் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் இந்தியாவிலுள்ள கல்கத்தா நகரின் ஹுக்குழிப் பிரிவின் தேரேய்பூர் எனுமிடத்தில் 1836-2-18ஆம் திகதி காலை 5-00 மணியளவில் அவதரித்தார்.

இளமையில் 'கதாதரர்' என அழைக்கப்பட்ட அவர் சிறுவயதில் இறைபக்தியும், இயற்கையிலும் மனதைப் பறிகொடுத்தவர். அடிக்கடி இயற்கையில் தன்னை மறந்து இறை சிந்தனையில் ஊறிவிடும் இயல்பு இளமையிலேயே அவரை ஆகர்சித்திருந்தது.

பக்கத்தாரிலுள்ள ஜெகன்மாதா ஆலயத்திற்குப் பெண்கள் கூட்டத்தோடு சேர்ந்து இறை கானங்களைப் பாடிச் சென்றுவருவது அவருக்குப் பிடித்தமான ஒன்று. அதனால் 17 வயதுவரை படிப்பில் நாட்டமற்று இறை சேவையிலேயே ஈடுபட்டார்.

ஏட்டுக்கல்வியை வெறுத்த கதாதரர் தட்சிணேஸ்வரத்திலுள்ள அன்னை பராசக்தி ஆலயத்தில் உதவியர்ச்சகராய் இணைந்து சேவையாற்றலானார். 1856ல் ஆலய பிரதம அர்ச்சகரான இவர் அல்லும் பகலும் அன்னையின் நினைவாகவே இருந்தார். பக்திப் பரவசத்துடன் மணிக்கணக்காகத் தியானத்திலீடுபடுவார். இரவில் பூனூலையும், ஆடைகளையும் களைந்துவிட்டு உலக உணர்வின்றி இறை சிந்தனையில் ஓன்றித்துவிடும் இயல்பு அவரை ஆட்கொண்டது.

தனையில் ஒன்றித்துவிடும் இயல்பு அவரை ஆட்கொண்டது.

ஊண் உறக்கமின்றிப் பராசக்தியின் காட்சியைக் காண வேணவாக்கொண்டார். அனுதினமும் அன்னையை நோக்கியே வணங்கினார்.

இதனைக் கண்ணுற்ற பெற்றோர், பெண்தேடி மணமுடிக்க முனைந்தனர்.

இதனை ஞானசக்தியிலறிந்த கதாதரர் தனது தாயாரை அழைத்து "ஜெயராம் பாடியிலே வசிக்கும் ராமச்சந்திர முகோத்தியாவின் குடும்பத்திற் சென்று விசாரியுங்கள். அங்கு தான் எனக்கான மணப்பெண் வாழ்கிறான்" என்றார்.

அதன்படி 5 வயதுடைய அன்னை சாரதா தேவியாரை 23 வயதுடைய கதாதருக்கு 1869ல் திருமணம் செய்துவைத்தனர். சிறிதுகாலம் சென்றதும் மீண்டும் கதாதரர் தட்சிணேஸ்வரம் வந்து அன்னை பணியிலீடுபட்டார். உருக்கமான பிரார்த்தனை அன்னையை அசைத்தது.

ஆம், கதாதரர் அடிக்கடி அன்னையின் தரிசனத்தைப் பெற்றார். "எது மேண்டுமானாலும் நடக்கட்டும்; ஆனால் நீமட்டும் என்னைப் புறக்கணித்துவிடாதே! உனது தரிசனத்தைக் கொடு!" எனக் கதாதரர் கூற அன்னையும் காட்சியளிக்கலானாள். அன்னையின் தரிசனம் அவரைக் கோடி நிம்மதியில் ஆழ்த்தியது.

இவரின் நிலையையுணர்ந்த வைரவி பிராமணி எனும் அம்மையார் அவருக்கு "இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்" எனும் நாமத்தைச் சூட்டினார். தனது மனைவி அன்னை சாரதாமணிதேவியாரையே காளி உருவத்தில் கண்டார். 17வது வயதில் "எனது தெய்வீகக் கடமையை நீ அறிவாய். கடவுள் வழிபாடு ஒன்று தான் பிறவிப்பயனை நீக்கவல்லது. பிறருக்கு

நன்மை செய்தல், கடமை வழுவாது செய்
லாற்றுதல் என்பன உயர் பேற்று" என்று
அன்னை சாரதாவிடம் அவர் கூறினார். பரம
ஹம்சரின் அன்புக்கு ஆட்பட்ட அன்னை சார
தாவையும் பராசக்தி அருட்பார்வைக்கு உள்
ளாக்கினார்.

ஒருநாள் இராமகிருஷ்ணர் தனது மனைவி
சாரதாதேவியாரை அழைத்து "சாரதா எனது
உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையும் உலக
மாதாவாகிய காளிக்கு அர்ப்பணித்துவிட்டேன்.
ஆயினும் தர்ம முறைப்படி உன் உரிமைகளைக்
காப்பது என் கடமை. உன் விருப்பத்தை
ஒளிக்காமல் கூறு" என்றார்.

அவரோ தெய்வீகத் தாயல்லவா "தங்க
ளுக்குத் தொண்டு செய்வதே மேல்" என்று
விடை பகர்ந்தார்.

தட்சிணேஸ்வரத்தில் வைகாசி அமாவாசை
அன்று ஒருநாள் பலஹாரினி காளிபூசை சிறப்
பாக நடைபெற்றது. பரமஹம்சர் அன்னை
சாரதாவோடு சேர்ந்து காளியை இறைஞ்சி
னார். காளியின் ஸ்ரீ சக்கரபீடத்திலே சார
தையை நிறுத்தி ஆவாகனம் செய்தார் அவர்.

முடிவில் மூவருமே ஒரே சக்தியின் பல்
வேறு வடிவங்கள் என்ற நிலையை அடைந்
தனர். அன்னைக்கு இடர்கள் ஏற்பட்ட நேரங்
களில் எல்லாம் பராசக்தியை அவர் வணங்கு
வார்.

கிருஷ்ணபகவானின் அவதாரமாகக் கரு
தப்படும் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் காளி
மாதாவின் அருளால் பிறமதக் கடவுளரையும்
தரிசனம் பண்ணும் பேற்றைப் பெற்றார்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் வாழ்
வாகவும், வாழ்வின் வழியாகவும் இணைந்
திருந்த அன்னை ஆதிபராசக்தி தூய அன்னை
யென உலகத்தாரால் அழைக்கப்படும் சார
தைக்கும் அருள்மழையைச் சொரிந்தார்.

1886-8-16இல் பரமஹம்சர் சமாதி அடைந்
தாலும், அன்னை சாரதா 1920இல் சமாதி
அடையும்வரை பராசக்தி காளிமாதாவே வழி
நடத்துபவளாக இருந்தாள்.

அன்னை பரா சக்தியை வணங்குவதன்
மூலம் குருதேவரின் அருளிற்கும் பாத்திரமா
வோமாக!

"குணத்தையோ குற்றத்தையோ எங்கு விவாதித்தாலும் அங்கே
கூட இருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் அதில் சிறிதளவாவது
பங்கு வந்து சேர்ந்துவிடும்."

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்.

அன்னை சாரதாதேவியின் ஆன்மீக வாழ்வு

— திருமதி க. லோகிதராஜா, B.A.

ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணரின் மனைவியும், முதல் சிஷ்யையுமான ஸ்ரீ சாரதாதேவியைத் தூய அன்னை என்பர். இராமக்கிருஷ்ணருக்கு முன்தோன்றிய இராமர், கிருஷ்ணர், புத்தர் போன்ற அவதார புருஷர்களின் இல்லக் கிழத்திகளைப்போல அன்னையார் பணக்கார வீட்டுப் பெண் அல்ல. ஆனால் வாழ்ந்த வகையிலே அவர்களை விஞ்சினார். கல்கத்தாவில் ஜெயரம்பாடியில் பிறந்த அந்தணப் பெண் ஆகிய அன்னையார், கிராமியப் பண்பும், பக்தி மணம் கமழ்ந்த குடும்பச் சூழலும் பெற்றிருந்தார். இதன்பயனாகத்தான் பிற்காலத்தில் அவருக்குக் கிடைத்த சாது சங்கமும், அவரது இயல்பில் அமைந்த பண்பாடும் தெய்வ சங்கல்ப மாயின. சிறு வயதிலே கதாதரர் மனைவியாகிய சாரதை, நீண்ட காலத்தின் பின்னரே அவரோடு வாழும் பாக்கியம் பெற்றார். பால்ய விவாகத்தின் பின்னர் தட்சிணேஸ்வரத்தில் இவர்களுடைய உண்மையான, பொருள் பொதிந்த சந்திப்பு நிகழ்ந்தது. பரமஹம்சர் அருள் தாகம் கொண்டு அலைந்த அக்காலத்தில், அவர் பித்தர்போலிருந்தார். அந்த விசித்திரமான வேளையில் அன்னையின் வரவை அவர் அன்பாக ஏற்றுக்கொண்டார். அந்த 1872ம் ஆண்டிலிருந்து ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணர் தமது பூதவுடல் நீத்த 1886ம் ஆண்டு வரை பரமஹம்சருடைய முதல் சிஷ்யையாக, அவரின் இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்லக் கூடிய திறனுள்ள பக்குவம் சாரதாதேவியிடத்தில் வளர்ந்தது.

ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணரிடம் நடைமுறை வாழ்க்கை, சமூகத் திறன்கள் யாவையும் கற்றார். மனிதம் பற்றி அறிந்து இறைவனைச் சரண் அடைந்து வாழும் வகையை மேற்கொண்டார். பரமஹம்சர் படிப்படியாக, சாரதையின் மனதுள் இருந்த உடல் உணர்வை நீக்கி, உள்ளொளி பெருக்கினார். பரமஹம்

சரே அவரை ஜகன்மாதா என ஏற்றுக்கொண்டார்.

பரமஹம்சர் அனைத்துயிர்கள்மீதும் பரவும் தாய்மை உணர்வை அன்னையிடம் தட்டி எழுப்பினார். பக்தி, கர்மம், ஞானம் ஆகிய முன்றும் இணைந்த இலட்சிய வாழ்விற்கு அவரை ஆளாக்கினார்.

1886ல் ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணர் தமது பூதவுடலை நீத்தபோது இராமக்கிருஷ்ண இயக்கத்தின் தலைமையை அன்னையார் ஏற்றார். தனது குருநாதரின் வழிவந்ததால், அவருடைய சாதனைகளைப் பயின்றதால் ஆன்மீகப் பேருணர்வு வாய்க்கப்பெற்று, நண்பனையும் பகைவனையும் வேறுபடுத்தி நோக்கும் இயல்பற்ற அன்பின் சிகரமாக, சர்வலோகி மாதாவாக அன்னை உருப்பெற்றார்.

அன்னையாரின் ஆன்மீகப் பணிகளில் தலையானது தீட்சை அளித்தல் ஆகும். அருட்கடலான குருதேவரிடமிருந்து அளவிலாத் தீட்சை மந்திரங்களை அவர் பெற்றார். இந்த மந்திரங்களால் அனைவருக்கும் பூரணத்துவம் விளையும் என்று கருதி தீட்சை வழங்குவதில் மிகவும் தாராளமாக இருந்தார். அன்னையாரைச் சரணடைந்த ஆயிரக்கணக்கானோர்க்கு, அவரவர் ஆன்மீகத் தகுதி நோக்காது தீட்சை கொடுக்கப்பட்டது. ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ணர் ஒருவருடைய ஆன்மீகப் பலத்தைக் கணித்து, உயர்ந்தவரெனக் கண்டுகொண்ட பின்னரே தீட்சை வழங்கினார். ஆனால் தூய அன்னையாரோ இடம், காலம், தருணம் என்று பாராமல் எவர்க்கும் தீட்சை அளித்தார்.

தீட்சையின் சடங்கு, சம்பிரதாயங்களை அன்னையார் மீறினார் என்றே கூறவேண்டும். ஒரு தடவை வயலிலே, குடைநிழலில் மழைநீரினால் ஒருவருக்குத் தீட்சை கொடுத்தார்.

தீட்சை என்பது ஒருவரிடம் ஆன்மீக சாதனையைத் தோற்றுவிக்கும் மனத்தகுதியை வருவிக்கும் என்ற அவருடைய நம்பிக்கைதான், அவரைப் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களுக்குக் குருஷியாக்கிற்று. தாய் ஒருத்தி தனது குழந்தையைப் பலம், பலவீனம் பார்க்காமல் நேசிப்பதுபோல அருட்புனலாகிய அன்னையார் அனைவரையும் வேற்றுமை கடந்த தமது பேரன்பினால் ஆட்கொண்டார்.

இன்பமும் துன்பமும் அவனவன் செய்த வினைப்படி நிகழ்வன, இவை காரண காரிய முடையன, அவற்றைப் பொறுமையுடன் தாங்கிக்கொள்ளப் பிரார்த்தனை உதவும், அதனால் நமது கர்மவினைகள் சமன் செய்யப்படுகின்றன என்பது அன்னையின் போதனைகளாம்.

பரமஹம்சரைப்போல தனக்குச் சமாதி நிலை கிட்டவில்லை என்பதை யோகின்மா (அன்னையாரைப் பேணியவர்)விடம் சொல்லி, அன்னையார் குறைப்பட்டபோது, ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ணர் அவருக்குச் சமாதிநிலை கிட்டும்படி அருளினார். இதைப்பற்றி ஒருதடவையேனும் அன்னையார் பிறரிடம் கூறினாரில்லை. இயல்பிலே அடக்கமாயிருந்தவர். அதனால் தமது

ஆன்மீக சாதனைகள், பிறரிடத்தில் தம்மைப் பெருமைப்படுத்திக் காட்டிவிடும் என்பதால் பேசாமல் இருப்பார். ஆழ்ந்த சமாதிநிலையின் போது தான் இறைவனைக் கண்டதோடு, அதே இறைவன் துன்பப்படுபவர்கள், சிறுமைப்படுத்தப்படுபவர்கள், ஒதுக்கப்படுபவர்கள் உள்ளத்திலேயும் கோவில் கொண்டிருப்பதைத் தன் ஆன்மீக முதிர்ச்சியினால் கண்டிருக்கிறார். இந்தக் காட்சியைக் காண்பவனிடம், உண்மையான பணிவும், அடக்கமும், யாவரையும் மதிக்கும் பண்பும் வந்துவிடும் என்று உபதேசித்தார்.

சமூகப்பயனும், ஆத்ம விடுதலையை இறுதியாகவும் குறியாகக் கொண்ட தூய அன்னையாரின் பணிமயமான வாழ்வினை ஒரு திறந்த புத்தகமெனலாம். பிறர் நன்மைக்காக, அவர்களின் ஆத்ம ஈடேற்றத்திற்காகப் பாடுபட்ட அவதாரப் புருஷர்களைப்போலத் தனது குருநாதரின் உயர்ந்த கொள்கைகளைப் பரப்புவதற்காகவும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை உயர்த்துவதற்காகவும், உலக நன்மைக்காகவும் அன்னை வாழ்ந்துகாட்டினார்.

ஸ்ரீ இராமக்கிருஷ்ண ஜெயம்.

“Buddha's greatness his unrivalled sympathy. His intellect and heart have never since been paralleled throughout the history of the world.”

— Swami Vivekananda.

இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப் பணிகள்

திரு. பெ. விஜயரெட்டணம், B.A.Dip-in-Ed.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் நூற்றாண்டு விழா பல இடங்களிலும் மிகவும் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடப்படுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் அதன் தோற்றம், அச்சபை ஆற்றிய சேவைகள்பற்றிச் சிந்திப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இக்கட்டுரையில் இராமகிருஷ்ண சங்கம் ஆற்றிய பணிகளை மிகவும் சுருக்கமாகக் கூற விரும்புகின்றேன்.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தோற்றத்திற்கு மூலகர்த்தாவாக விளங்கியவர்கள் பகவான் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், அன்னை சாரதா தேவியார், சுவாமி விவேகானந்தர் முதலியோர் ஆவர். இராமகிருஷ்ணர் கல்வி அறிவில்லாதவர் எனினும், தேவ உபநிடதங்களின் பொருளைத் தெய்வீக சக்திமூலம் உணர்ந்த பெரிய ஞானி. இவருடைய ஞானப் புதல்வர் சுவாமி விவேகானந்தர். 1893ம் ஆண்டு, உலகின் ஆன்மீக வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானது. சுவாமி விவேகானந்தர் சிக்காக்கோவில் நடைபெற்ற சர்வமத மகாநாட்டில் உரையாற்றி, இந்துசமய தத்துவத்தை உலகறியச் செய்தார். சர்வமத மகாநாட்டில் உரையாற்றியபின்பு, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணத்தை மேற்கொண்டார்.

1897ம் ஆண்டு அவர் தாய்நாட்டுக்குத் திரும்பும் வழியில் இலங்கைக்கு விஜயம் செய்தார். அவருக்கு 15-1-1897ம் ஆண்டு கொழும்பில் ஒரு மகத்தான வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. கொழும்பு விவேகானந்த சபை அவருடைய இலங்கை விஜயத்தின் ஞாபகச் சின்னமாய் விளங்குகின்றது.

இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப்பணி 1918ம் ஆண்டு ஆரம்பமாகியது.

வண்ணார்பண்ணையில் உள்ள, வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலயத்தை, அதன் தாபகர் திரு T. நாகமுத்து ஆசிரியர் அவர்கள், சென்னை மைலாப்பூர் இராமகிருஷ்ண மடத்தின் கீழ் சுவாமி சர்வானந்தர் அவர்களிடம் கையளித்தார். அக்காலத்தில் இலங்கையில், இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கிளை இருக்கவில்லை.

ஒரு வித்தியாலயத்தோடு ஆரம்பித்த இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப்பணி இலங்கையில் பல்கிப் பெருகுவதற்குக் காரணமாக விளங்கியவர் அருட்திரு. விபுலானந்த அடிகளாவார்.

1925ம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் 6ம் திகதி கல்வடி உப்போடையில், சிவானந்த வித்தியாலயத்திற்கு அடிகளார், அடிக்கல் நாட்டினார். இதே ஆண்டில், திருமலை இந்துக் கல்லூரியின் புதிய கட்டிட வேலைகளையும் ஆரம்பித்தார்.

1926ம் ஆண்டு, அடிகளார் திருமலை இந்துக் கல்லூரியின் அதிபராய் விளங்கினார். இக்காலத்தில் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை, திரு. மா. பீதாம்பரன் முதலியோர், சுவாமிகளுடன் தங்கியிருந்து திருகோணமலையில் சைவத் தமிழ் கல்வியை வளர்ப்பதற்குப் பெரிதும் உதவினார்.

சிவானந்த வித்தியாலயத்தின், புதிய கட்டிடத் திறப்பு விழா, 1929ம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் நடைபெற்றது. சைவப் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கில பாடசாலை இல்லாத குறை நீங்கியது. மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தியில், ஒரு பெண்கள் ஆங்கிலப் பாடசாலையையும் நிறுவிய

அடிகளார், அவர் பிறந்த ஊராகிய காரை தீவிலும் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் இரு பாடசாலைகளை அமைத்தார். இவற்றை விட, கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, கொக்கட்டிச் சோலை, மண்டூர், முறக்கொட்டான்சேனை, தம்பலகாமம், களுதாவளை, பழகாமம் முதலிய இடங்களில் இராமகிருஷ்ண சங்கப் பாடசாலைகளை நிறுவினார்.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் இன்னும் ஓர் சிறந்த பணி, மாணவர் குருகுலங்களை நிறுவி யமை ஆகும். சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் ஆண்களுக்கு ஒரு குருகுலமும், பெண்களுக்கு இரு மாணவர் இல்லங்கள், மட்டக்களப்பு ஆணைப்பந்தியிலும், காரைதீவிலும் நிறுவப் பட்டன.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் ஆதரவில், இலங்கையில் பல இடங்களில் சைவசமய வகுப் புக்கள் நடைபெறுகின்றன. மாணவர்களின் சமய அறிவையும், ஒழுக்கத்தையும் வளர்ப்ப தற்கு இவ்வகுப்புகள் பெரிதும் உதவுகின்றன.

இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் இலங்கைக் கிளையினை, அரசாங்க சபையில் நிறைவேற் றப்பட்ட சட்டத்தின் மூலமாக, நிலையும் மதிப்பும் பெறச்செய்த பெருமை, விபுலானந்த அடிகளாரையே சாரும்.

அவருடைய கல்விப்பணிக்கு உறுதுணை யாகப் பலர் யாழ்ப்பாணத்திலும், மட்டக்களப் பிலும் இருந்தனர். வைத்திய கலாநிதி எஸ். சுப்பிரமணியம், கலைப்புலவர் க. நவரெத்

தினம், வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன், திரு. சு. நடேசபிள்ளை, திரு. T. சீனிவாசகம், திரு. K. வைரமுத்து முதலியோர் யாழ்ப்பாணத்தில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப் பணிக்கு ஆதரவு வழங்கினர்

அடிகளாரின் கல்விப்பணிக்கு, மட்டக்களப் பில் பலர் உறுதுணையாய் இருந்தனர். அவர் களில் ஒருசிலரையேனும் நாம் இச்சந்தர்ப்பத் தில் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். புலவர்மணி ஏ, பெரியதம்பிப்பிள்ளை, தேசிக மணி கா. அருணாசலம், முன்னாள் தபால் தந்தி அமைச்சரும், சிவானந்த வித்தியாலய ஆசிரியருமான அமரர் வ. நல்லையா, முன் னாள் சிவானந்த வித்தியாலய அதிபர்களான திரு. க. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. S. அம்பல வாணர், பண்டிதர் வித்துவான் V.C. கந்தையா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் ஆவர்.

சமூக, சமய, கலாசார கல்விப்பணிகளை மிகவும் அமைதியாகவும், எளிமையாகவும் புரிந்துவருகின்ற இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் நூற்றாண்டு விழாவினைக் கொண்டாடுவதில் பெருமையும், பெருமகிழ்ச்சியும் அடைவதோடு மட்டும் நாம் நின்றுவிடாமல், குருதேவர் காட்டிய வழியில் நின்று உலகில் சாந்தியும் சமாதானமும் நிலவச் செயல்படுவோமாக.

வாழ்க இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் கல்விப்பணி!

வளர்க்க அதன் உயர்ந்த தத்துவங்கள்.

“ஒரு கையைக் கொண்டு உலகக் கிருத்தியங்களைச் செய்யுங் கள். அடுத்த கையால் இறைவனைப் பற்றிப் பிடித்துக்கொள் ளுங்கள். உலகக் கிருத்தியங்கள் முற்றுப் பெற்றான பிறகு இரு கரங்களையுங் கொண்டு இறைவனைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கலாம்.”

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

SRI RAMAKRISHNA - AN APOSTLE OF OUR TIME

B. Vengadasalam, B.Sc., Dip-in-Ed.
Principal,
Wesley High School, Kalmunai.

The power of the human mind has been realised by only a privileged few. Man's thoughts, words and actions, along with his successes and failures in life, have been controlled by the mind, thereby changing man's attitudes for the better, or for the worse and resulting in man becoming either a divine being or a beast.

Today Ramakrishna Mission centres have been established the World over. Its founder Sri Ramakrishna is considered as an Apostle whose religious doctrines introduced by him 150 years ago have paved the way for man's enlightenment of his teachings which are applicable not only for the present but also for all times.

Sri Ramakrishna was born in Bengal, India at a time when the people of India were captivated and influenced by the Education imparted by the Westerner who ruled India, at that time. This resulted in the People of India shunning their own customs and traditions. Seeing this Sri Ramakrishna wanted to instil in the hearts of the people the importance and gravity of the richness and sanctity of Indian Customs Culture and traditions by inculcating in the minds of his people, a sense of awareness, and introduced his own religious doctrines.

He preached the importance of "Faith in God" no matter whatever religion one practised. He firmly believed that one should show sympathy towards the poor

and down trodden and render devoted and dedicated service to them, because, he felt that the poor were the representatives of God. Even at a very young age he was against Racial and Religious discrimination and was considered an Apostle. He not only made a detailed study of Christian, Sikh and Islamic religious doctrines and came to a conclusion that one religion was not superior to another, and all religions were centred towards one God. The only difference being the ways and customs adopted in Worship, to reach God.

As the first step Sri Ramakrishna began translating his religious doctrines into Bengali, in very simple language, and started preaching. This approach was well received by the people of that time, who were flocking in large numbers, to listen to his sermons. His followers and disciples began to increase. Among them were Kesava Santhira Sen and Vivekananda, who later started propagating Sri Ramakrishna's doctrines. Two examples Sri Ramakrishna quoted in his preaching were, one, of streams and Rivers branching into tributaries and flowing through various places and ultimately flowing into the sea, the other of how a diver toils by diving into the sea many times before he gets the precious pearl. The above mentioned examples suggest, that to reach God, one has to go through various trials, tribulations and experiences. Sri Ramakrishna's

sermons always stress, that man should be true and pure in heart, in order to receive Gods blessings. His teachings about universal religions were really prophetic, and is practicable even in the present time.

Sri Ramakrishna's doctrine on Meditation, has been that of controlling ones mind and thoughts, without any distraction. Meditating this way is not an easy task. Apostles who have successfully practised this method, have accepted, that it took them 12 years to achieve their goal. This method has not been confined to one religion only, but to all religions.

Today Western Countries consider Sri Ramakrishna's teachings as a science, and have named it as "Creative Scientific knowledge". Philosophers say that, thoughts are born from creative Knowledge. Since they appear continuously, they come from a source, which will never dry up. As such, man cannot know the hidden knowledge in the human mind. It could be known only when the mind and the body are completely relaxed, and turned up to the highest level in Meditation, thus creating experiences and enlightenment. It is astonishing that Sri Ramakrishna's Prophetic doctrine of equality in religion,

which he preached during his lifetime, is being preached still and is accepted by many even today.

Once we receive enlightenment through Meditation, as professed by Sri Ramakrishna, our minds will experience eternal bliss and peace. This will free our minds from tension and doubts, it would give us the strength, to face both, happiness and sorrow boldly. Our minds will be free from revengeful and degrading thoughts, all human weaknesses and bad habits such as consumption of drugs and alcohol could be overcome.

Our minds will be filled with a deep sense of satisfaction. Faith in God will be strengthened by which, thoughts for a better future will bloom in our minds. This in turn will pave our way to build a World without War, hatred and rivalry, thus promoting Peace and Harmony the World over.

Even though Sri Ramakrishna passed away in deep Meditation in the year 1886, his religious doctrines embodying Peace, Brotherhood and Equality will enlighten the World not only for the present but for all time. ■

"Don't bother your head with religious theories. Only cowards sin, brave men never; no, not even in mind. Try to love anybody and everybody."

— Swami Vivekananda.

வில்லுப்பாட்டுக் கலை

— கு. குணநாயகம்,

பிரதம பொறியியலாளர்,

வீதி அபிவிருத்தித் திணைக்களம், அம்பாறை மாவட்டம்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலையானது தமிழலகில், எழுதாமல் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டு வந்த ஒரு மூத்த முத்தமிழ்க் கலையாகும். இக்கலையைப் படித்தவர்கள் பாமரர்கள், ஏழை பணக்காரர், இளையோர் முதியோர், ஆண் பெண் என்ற பேதங்களின்றிக் கேட்டு மகிழ்வர்.

இது பன்னெடும் காலமாக ஆலயத் திரு விழாக்கள் போன்றவற்றில் பக்திப் பரவச மூட்டிவந்தது. புராணக் கதைகள், சான்றோர் வரலாறு முதலியவற்றை இலகுவில் விளங்க வைப்பதில் இக்கலை மிகவும் துணைபுரிந்தது. திரைப்படங்கள் போன்றவை இல்லாத அந்தக் காலத்தில் இரவு முழுவதும் நடாத்திக் களிப்பூட்டி மகிழ்விப்பதற்கு வில்லுப்பாட்டு ஆலயங்களில் மிகவும் முக்கிய பங்கெடுத்துள்ளது.

நாட்டுக்கூத்துக் கலையும் ஒரு பண்டைக் காலக் கிராமியக் கலையே. அதிலும் முத்தமிழும் இடம்பெறுகின்றதெனலாம். வில்லுப்பாட்டினால் பெறும் பயனை நாட்டுக்கூத்தினாலும் பெறலாம், இருந்தும் வில்லுப்பாட்டைத் தெரிவு செய்வதற்குக் காரணங்களில் லாமலில்லை. நாட்டுக்கூத்துக்குப் பல நடிகர்களைத் தயார்செய்தல் வேண்டும். ஒவ்வொரு பாத்திரத்திற்கும் ஒவ்வொரு நடிகர் தேவை. ஆனால் வில்லுப்பாட்டில் ஒருவரே எல்லாப் பாத்திரங்களையும் ஏற்றுச் செயல்படுகின்றார். நாட்டுக்கூத்துக்குப் பலவித மேடை அலங்காரங்கள் தேவையாகின்றது. வில்லுப்பாட்டுக்கோ ஒரு சாதாரண மேடையே தேவை. எனவே வில்லுப்பாட்டுக் கலை ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் செலவு குறைவானதும், சிரமம் குன்றியதுமாகும்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலை முற்காலத்தில் ஓர் பக்திக் கலையாகவே பயன்பட்டுவந்தது. காலப் போக்கில் இக்கலை பக்தியை மட்டுமன்றிச் சமூகச் சீர்திருத்தங்கள், அரசியல் மறுமலர்ச்சிகள் போன்றவற்றிற்கும் பாவனையிலுள்ளது.

இன்று வில்லுப்பாட்டினால் எடுத்தாளப்பட முடியாத விடயங்களெதுவுமில்லை என்னுமளவிற்குப் பாவனையிலுள்ளது.

வில்லுப்பாட்டுத் தோன்றிய காலத்தை நிச்சயப்படுத்துவது கடினமானது. ஆனால் அது எவ்வாறு தோன்றியதென்பதற்குக் கர்ண பரம் பரைக் கதையொன்றுண்டு. மூவேந்தர் காலத்தில் “குடியுயரக் கோலுயரும்” என்னும் கோட்பாடு நடைமுறையிலிருந்தது. அதாவது குடிமக்களின் மேம்பாடே அரசனின் உயர்ச்சிக்குக் காரணம் என்பது. அவ்வகையான ஓர் மன்னனின் ஆட்சியின்போது ஒருமுறை காட்டு மிருகங்களின் தொந்தரவுகள் பற்றி மக்கள் முறையிட்டனர். மன்னனும் குடிமக்களின் இடர் களையப் படைபலத்துடும், மந்திரி பிரதானிகளுடனும் தானே தலைமைதாங்கிக் காட்டுக்குச் சென்றான். காலை யிலிருந்து மாலை வரை துஷ்ட மிருகங்களை வேட்டையாடி அழித்தனர். அந்திப்பொழுதானதும் ஒரு நீரோடையினருகில், காட்டுமரங்களுக்கு மத்தியிலிருந்து ஒரு சிறிய புற்றரையில் இளைப்பாற அமர்ந்தனர். காட்டினுள் இன்னும் சாகாமல் குற்றுயிராயிருக்கும் மிருகங்களின் அவலச் சத்தங்கள் கேட்டுக்கொண்டேயிருந்தன. அதைக் கேட்ட மன்னனின் மனதில் ஆற்றொணாக் கவலை மேலிட்டுக் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் சொரிந்தது. தீப்பந்தங்களின் ஒளியில் அதைக் கண்ணுற்ற அமைச்சர்கள் அது ஏனென வினாவினர். அதற்கு மன்னன் ஓர் உயிரைக் கூடப் படைக்கமுடியாத தான் இத்தனை உயிர்களையும் அழித்தமைக்காகக் கவலை கொள்வதாகவும், இதற்குப் பிராயச்சித்தம் கூறுமாறும் வேண்டினான். அதற்கு அவர்கள் இறைவனைப் பிரார்த்தனை செய்து மன்னிப்புக் கோருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லையென்றனர். பிரார்த்தனைக்குரிய வாத்தியக் கருவிகளுக்கு என்ன செய்வதென்பது அடுத்த கேள்வி. ஆனால் எல்லோரினது மதிநுட்பத்தி

னாலும், சமயோசித புத்தியினாலும் அரசனின் வில் வாத்தியக்கருவியாகியது. அவ் வில்லை முதுகுப்புறமாகத் தரையில் வைத்துச் சரியாம விருக்கக் கொம்புத்தேன் கொண்டுவரக் கொண்டுவந்த பாணையை வில்லின் ஓரத்தில் கட்டினார். அதை மன்னனின் மடிக்கு முன்னால் வைத்து அவனது கைகளில் இரண்டு அம்புகளைக் கொடுத்து வில்லின் நாணில் அடித்துத் தாளம் போடும்படி கூறினார். விலங்குகளை விரட்டக் கொண்டுவந்த உடுக்கு வாத்தியத்துடன் பிராத்தனை ஆரம்பமாகி விடியும்வரை நடந்தது. நாணில் கட்டிய ஈட்டியின் சலங்கைகளும், உடுக்கின் "ஓம் ஓம்" என்னும் ஒலியும், பாணையில் வாயில் அடிக்கும்போது எழும் "ஆம் ஆம்" என்னும் சப்தமும் பிராத்தனையைப் பிரமாதமாக்கி அவனின் கவலையை மறக்கச் செய்துவிட்டன. அரண்மனை சென்றதும் இச்செயலை அங்குள்ளோருக்கும் செய்து காட்டி மேலும் மெருகூட்டி வில்லுப்பாட்டாக வெளியிலுள்ளோருக்கு அறிமுகஞ் செய்துவைக்கப்பட்டது. இதுவே வில்லுப்பாட்டின் தோற்றமாகும்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலை தாலாட்டு, ஒப்பாரி போன்று எழுதாமல் பண்டுதொட்டுப் பாரம்பரியமாகப் பேணப்பட்டுவந்த கலையாயினும் செய்முறையில் கடைப்பிடிக்கவேண்டிய சில நியதிகளுண்டு. அவையாவன: இறைவணக்கம், அவையடக்கம், நாட்டு வணக்கம், எடுத்துக் கொண்ட விடயம், மங்களம் என்பனவாம்.

இறைவணக்கமாவது இஷ்ட தெய்வத்துக்குக் காப்புச்சொல்லி வணங்குவதாகும், தெய்வ நம்பிக்கையற்றோரும் தனக்கு மேலான ஒரு சக்தி உண்டென்பதை ஒப்புக்கொள்வர். அவர்கள் அதற்குத் துதி செலுத்தலாம்.

குரு வணக்கமாவது தனக்கு வில்லுப்பாட்டை முதல் முதலில் பயிற்றுவித்த ஆசானுக்கோ, அல்லது தனது அறிவு மேம்பாட்டைத் தந்த குருவுக்கோ துதி செலுத்துவதாகும்.

அவையடக்கமாவது சபையிலுள்ளோரைக் கனம் பண்ணுவதாகும். இதில் தன்னைத் தாழ்த்தியும் சபையோரை உயர்த்தியும் பாடவேண்டும். வில்லுப்பாட்டுக்காரர் படித்துப் பட்டம்பெற்ற மேதாவியாயிருந்தாலும், தான் ஓர் அறிவிலி எனத் தன்னைத் தாழ்த்தும் பண்பு இங்கு இடம்பெறும்.

அடுத்து வருவது நாட்டு வணக்கமாகும். இங்கு கிராமத்தையோ, நகரையோ, தேசத்

தையோ புகழ்ந்து பாடுவது மரபு. கிராமத்தின் இயற்கைவளம், கல்வி, செல்வம், மக்கள் இன்னோரன்னவற்றைப் புகழ்ந்து பாடுவது இதில் இடம்பெறும்.

பின்னர் வருவது மிகவும் முக்கியமானது. அதுதான் எடுத்துக்கொண்ட விடயம். இங்கு தான் வில்லுப்பாட்டாளரின் பூரண திறமையைக் காட்டவேண்டும். அவையடக்கத்தில் தான் அறிவிலி என்று சொன்னதை இவ்விடத்தில் மறந்துவிடவேண்டும். தனது மேம்பட்ட அறிவை இங்கு வெளிப்படுத்தவேண்டும். விடயத்தின் பாத்திரங்களுக்குத் தக்கபடி, பாவம், தொனி முதலானவற்றை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். இங்கு வில்லுப்பாட்டுக்காரன் இருந்தபடியே இருந்து நடிக்கும் ஒரு நடிகனாகிறான். அவனின் நடிப்புத்திறனே வில்லுப்பாட்டின் ஏற்றத்தை நிர்ணயிக்கும்.

இதன்பின்னர் மங்களம் அல்லது முடிவு கூறப்படும். இது எல்லோருக்கும் நன்றி சொல்லும் நிகழ்ச்சியாகும். இதனுடன் வில்லுப்பாட்டு நிறைவுபெறும்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலையில் தற்காலத்தில் பல்வேறு வாத்தியங்கள் பாவனையிலுள்ளன. ஆனாலும் பண்டைய பாரம்பரிய வாத்தியங்களான உடுக்கு, பாணை வாத்தியம், கைக்கட்டை என்பன கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உடுக்கு "ஓம், ஓம்" என்னும் ஒலியையும், பாணையின் வாய் "ஆம் ஆம்" என்னும் ஒலியையும், கைக்கட்டை "உண்மை உண்மை" என்னும் ஒலியையும் தருவதால் இவை முக்கிய மெனக் கூறுகின்றனர் இக்கலையை வளர்த்த அறிஞர்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலையில் பிற்பாட்டுக் காரரும், வாத்தியக்காரரும் முக்கியமானவர்களே. இவர்கள் முகாரிக்கு ஊக்கத்தையும், ஓய்வையும் கொடுப்பவர்கள். பிற்பாட்டுக்காரர்களின் கேள்வியும் முகாரியின் பதில்களும் சபையோரை இலகுவில் விளங்கவைக்கின்றன. வாத்தியக்காரர் இன்னிசை, தாளம் முதலிய வற்றுடன் முகாரிக்கு இளைப்பாறுதலையும் கொடுக்கின்றனர்.

வில்லுப்பாட்டுக் கலை முன்னர் கூறியது போல எந்த இடத்திலும், எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும், எந்த விடயத்திலும் பிரயோகிக்கக் கூடியதொன்று. எனவே இவ்வரிய பொக்கிஷத்தை உமக்குத் தந்த முன்னோரை வாழ்த்தி இதை மேலும் வளர்த்துப் பயன்பெறுவோமாக!

இராமக்கிருஷ்ண சங்கமம் (கலி விருத்தம்)

1. இந்து மதத்தின் இழிநிலையைக் கண்டிரங்கி
பந்த மகன்ற பரமகம்ச தேவனவன்
கங்கை நதியோரம் காளியருள் பெற்றதனால்
சிங்கம் எனவரு தேசிகனுக் குணர்லுட்டி
அங்கை நெய்போல அவனுக் கருள்காட்டி
எங்கும் புசும்பரப்பி ஈசனுக் காட்பட்டு
சங்க மனமத்துத் தாபதரை ஆட்கொண்டான்
கங்குல் அகன்ற காரேறு மூதாரே.
2. இசைநூலின் திறமறிந்து இளங்கோவின் எடுகோளால்
நசையகற்றித் தொடர்வினையால் யாழ்நூலின் இலக்கணத்தை
திசையனைத்தும் பரப்பியவன் சீர்பெருகு மாமுனிவன்
விளைநிலம் பெற்றெடுத்த வேந்தன் விபுலாநந்தன்
திசைமுகத்தோன் அருளுரையால் தேவர்தம் அரசானான்
திருவருளின் அவதாரம் சிறந்தநல் மாமுனிவன்
அசையிலும் இசைவாணர் அருள்பெற்று இசைபாட
கலைமகனும் அருள்புரியும் காரேறு மூதாரே.
3. பத்தி பரவசத்தால் பரமகம்சர் பாதமதைச்
சித்தமுடன் பரவிச் சீர்பெற்ற மாமுனிவன்
எத்திசையும் போற்றும் இரக்க உணர்வுடையோன்
மத்த மதகரியால் மயக்கறுத்த செம்மலவன்
தித்தியி யென்றாடும் சிவகாமி சிந்தையுளான்
நத்தீன்ற முத்தாம் நடராச மாமுனிவன்
கத்தும் கனைகடலாற் பெற்றெடுத்த நித்திலமாம்
காராளர் வாழும் காரேறு மூதாரே.

ஈசன் உவக்கும் இன்மலர் மூன்று

கற்றுத் துறைபோகிய கவிஞனாகவும், இயற்கையே தோற்றுவித்த எழிற் புலவனாகவும், முற்றும் துறந்த முனிவனாகவும் வாழ்ந்த சுவாமிகள், தாம் பாடிய ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்று என்ற செய்யுட்டொகுதி எப் பாவகையைச் சார்ந்ததென்றோ, அல்லது பாவின வகையைச் சார்ந்ததென்றோ குறிப்பிடவில்லை. ஆயினும் கூறுகின்ற பொருள்நோக்கி, ஈசனுவக்கும் இன்மலர் மூன்று என்று பெயரிட்டனர்.

செய்யுட்டொகுதி கூறும் பொருளை நோக்குதல் அவசியமானது. இறைவன் அருள்பெற்ற அடியார்கள் அவனருளில் சதா திளைத்து இன்புற, அவனை இரந்து நிற்கின்ற நிலையை உணர்த்துகின்றது. அப்படி இரந்து இறைவனை இறைஞ்சி அவனருள் பெற விரும்புவோர் இறைவனுக்கு எதை வழங்கவேண்டும், அல்லது அவன் விரும்புவது எது, அல்லது இறைவன் வேண்டுவது எது என்பதைத் தாம் பாடிய மூன்று கவிதைகளிலும் தெளிவுபட விளக்கியுள்ளார். அவை பின்வருமாறு 1. உள்ளக்கமலம் 2. கூப்பியகைக் காந்தள் 3. நாட்டவிழி நெய்தல். எனவே ஆன்ம ஈடேற்றம் பெற விரும்புவோர், இறைவனிடத்தில் பூரண சரணாகதி அடைந்தால் மட்டுமே அவனருள் கிடைக்கும் என்பதைக் கூறா நிற்கின்றது. அதனாலே ஆன்மதாகங்கொண்ட அறிஞர் பலர் இப்பாத்தொகுதியைப் பாடிப் பரவிப் பணிந்து இன்புகின்றனர்.

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்ற ஐவகை இலக்கணங்களுக்குள்ளே செய்யுள் அமைதியை எடுத்தியம்புகின்ற யாப்பிலக்கணம் கூறும் நூல்கள் பலவுள். அவற்றையெல்லாம் கற்றுத் தெளிந்து தேர்ந்த சுவாமியவர்கள் தாம் பாடிய செய்யுட்டொகுதி மக்களைக் கவரக்கூடியதாகவும், மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கக்கூடியதாகவும் அமைத்துப் பாடியுள்ளதனால், அப்பாக்கள் உயிர்த்துடிப்புடையனவாக மக்கள் மனதில் நிலைத்து நிற்கின்றன.

பாடல்கள் வருமாறு :

1. வெள்ளைநிறம் மல்லிகையோ | வேறெந்த | மாமலரோ
வள்ளல் 2 அடியினைக்கு | வாய்த்த 2 மலரெதுவோ
வெள்ளைநிறம் | பூவுமல்ல | வேறெந்த 3 மலருமல்ல
உள்ளக் | கமலமடி | உத்தமனார் | வேண்டுவது.
2. காப்பவிழ்ந்த | தாமரையோ 3 கழுநீர் 2 மலர்த்தொடையோ
மாப்பிள்ளையாய் | வந்தவர்க்கு | வாய்த்த 2 மலரெதுவோ
காப்பவிழ்ந்த 3 மலருமல்ல 3 கழுநீர் 2 தொடையுமல்ல
கூப்பியகைக் | காந்தளடி | கோமகனார் | வேண்டுவது.
3. பாட்டளிசேர் | பொற்கொன்றையோ 3 பாரிலில்லாக் | கற்புகமோ
வாட்ட 2 முறாதவர்க்கு | வாய்த்த 2 மலரெதுவோ
பாட்டளிசேர் | கொன்றையல்ல | பாரிலில்லாப் | பூவுமல்ல
நாட்டவிழி | நெய்தலடி | நாயகனார் | வேண்டுவது.

வெள்ளைநிறப் பாத்தொகுதி - ஓர் ஆய்வு

1. ஈசன் உவக்கும் இனியமலர் மூன்றதனை
ஆசையுடன் நானும் ஆராய்ந்தேன் — வீசுபுகழ்
கொச்சகை ஒர்போகாய்க் கொண்டு நடந்ததே
இச்சகத்தில் மூன்றும் இனிது.
2. ஒரு பொருள்மேல் மூன்றடுக்கி ஒர்போகாய் வந்து
திரு நிலையிற் செல்வம் செழித்து — பொருள்நிலையில்
தேவரை மூன்றிறுத்தித் தேடுவதே பாணியாம்
பாவலரும் பாடுவர் பா.
3. வெள்ளைநிறப் பாத்தொகுதி வெண்டளை தான்விருவி
கள்ளுறு கார்கலியும் காட்டியதே — உள்ளுறும்
அந்தணர் பாவுமன்று ஆடவல்லான் பாவுமன்று
புத்தியில் நற்கலியாம் புல்லு.
4. தரவொடு தாழிசை தக்க தனிச்சொல்
அராகம் அரங்கம் அறுநீர் — இராகம்
கரிதகத் தோடுநல் துள்ளலிசை தோன்றும்
புரிவது உன்கடன் புக்கு.
5. ஒருபோகில் மூன்றடுக்கி ஓதுமேல் பாணி
வருமுறுப்பை நீக்கி வழங்க — திருவாம்
தரவும் பிறவுமின்றித் தாழிசை தங்கும்
குருபரனை நீறினைந்து கூறு.
6. முத்தமிழ் வித்தகன் மூவா முதல்வன் நல்
சத்திய நாயகன் சற்சொருபன் — தத்துவன்
நித்திய சேவகன் நேர்மையின் சின்னத்தன்
புத்தியில் வைத்துநீ போற்று.

— முற்றும் —

சி. தட்சனாமூர்த்தி, B A.
காரைதிவு - 2.

கிழக்கிலங்கையில் ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண சங்கம்

— சி. காசிபதி தெய்வநாயகம், J. P.

வேதத்தின் விளை நிலம் எனப் போற்றப் படும் பாரத பூமியில் வங்காள தேசத்தில் இராம கிருஷ்ணர் என்னும் திவ்விய புருடர் அவதாரம் செய்தார். இவரது இளமைப்பெயர் கதாதரர் என்பதாகும். பிற்காலத்தில் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர், குருதேவர் எனவும் அழைக்கப்பட்டார். ஜகன் மாதாவாம் அன்னை காளி தேவியுடன் நெருங்கி உறவாடியவர். ஜகன் மாதா இவரது வேண்டுகோள்களை நிறைவேற்றினாள்.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஓர் சமரச ஞானி. எம்மதமும் சம்மதம் எனக் கொண்டவர். சகல மதங்களையும் ஆய்ந்து அனுபவித்தவர். எனினும் ஓர் இந்து வேதாந்தியாகவே மறைந்தவர்.

“சத்தியத்தின் மூலமாகவே அன்றிக் கடவுளை அடையமுடியாது”

“இக்கனியுகத்தில் சத்தியம் பேசுதல் ஒரு சிறந்த தவம் ஆகிறது”

“உள்ளமே பெருங்கோயில்”

எனப் போதித்த மகான். “அவதார புருடர்களுள் சிறந்தவர்” என சுவாமி விவேகானந்தரால் போற்றப்பட்டவர்.

19ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மறைந்தார். இவரது மறைவுக்குப்பின் இவரது உத்தம சீடராகிய சுவாமி விவேகானந்தர், தனது குரு தேவரின் போதனைகளை ஏற்று “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்னும் ஆதார சுருதியுடன் தன்னைப்போன்று, குருதேவரின் போதனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு காவி உடை தரித்த, இளைய துறவிகள் பதினைந்து பேருடன், “இராமகிருஷ்ண சங்கம்” என்னும் அமைப்பினை உருவாக்கினார்.

சத்தியம், அஹிம்சை, சீலம், தூய்மை, சமூக முன்னேற்றம் என்பவற்றைத் தனது இலட்சியமாகக் கொண்டு உருவாக்கிய இந்த

அமைப்பு, இருபதாம் நூற்றாண்டில் மாபெரும் இயக்கமாகி, எல்லா இனங்களையும் தன்னுள் அடக்கி அளப்பரிய சேவை புரிந்துகொண்டிருக்கிறது. இவ் அமைப்பினால் சிறந்த, சீலமான ஒரு மனிதகுலம் உருவாக்கிக்கொண்டிருப்பதை நாம் காணலாம்.

சீலம் நிறைந்த இந்தத் தியாகச் சேவையிலே இலங்கையின் தவப்புதல்வர்களும் இடம் பெற்றுள்ளார்கள்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பகாலத்தில் இலங்கையின் கிழக்குப் பிரதேசமானது கல்வி, பொருளாதாரம், சமூக முன்னேற்றம் என்பவற்றில் அடிமட்டத்திலேயே கிடந்தது. புத்திசீவிகள் குறைவாகவும், வழி நடத்துவோர் மிகக் குறைவாகவும் காணப்பட்டனர்.

அன்னியர் வருகையுடன் இங்கு வந்த மேற்கு நாட்டினர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருந்த நிலையை மாற்றி, கிராமங்கள் தோறும் புதுமுறையான பாடசாலைகளைத் தாபித்துக் கல்வி ஊட்டினர். தமது மதம் பரப்பும் நோக்கமும் இவர்களிடம் காணப்பட்டது, படித்த ஒரு வர்க்கம் உருவானது. ஆங்கில ஆட்சியினர் ஆங்கிலம் கற்றவர்களுக்கும், கிறிஸ்தவ மதத்தினர்க்கும் தமது காரியாலயங்களில் பதவிகள் கொடுத்தனர். இதனால் மத்தியதர வர்க்கம் ஒன்று உருவாகி மக்கள் மத்தியில் மதிப்பினைப் பெற்றது.

பெரும்பான்மையினரான இந்துக்கள் இந்த நிலை கண்டு விரக்தியடைந்தனர். தமக்கெனக் கல்விக்கூடங்கள் இல்லாமை, ஆங்கிலக் கல்வி இல்லாமை, உத்தியோகம் கிடையாமை போன்ற காரணங்களால் மற்றைய மத்தியதர வகுப்பினரைப்போல் தாங்களும் மதிப்புடன் வாழமுடியாமை கண்டு தமக்கு ஒரு அமைப்பினை மீட்பரை எதிர்பார்த்து இருந்தார்கள்.

இந்நிலையில் 1897ல் இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறவியாகிய சுவாமி விவேகானந்தர், சிக்காகோ சர்வமத மகாநாட்டில் பங்குபற்றித் திரும்பிவரும் வழியில் இலங்கைக்கு வந்தார்.

அவரது சொற்பொழிவுகளும், போதனைகளும், சாதனைகளும், அவர் இளைஞர்களுக்கு விடுத்த அறைகூவல்களும் இந்துக்களை விழித்தெழச் செய்தன. இந்துக்கள் தமக்கென ஒரு மீட்பரை, தலைமைத்துவத்தைக் கண்டுகொண்டனர்.

இந்து மக்கள், தமது சமயத்தைப் பின்பற்றுகின்ற துறவிகள் தாடி சடை வளர்த்து, தண்டகமண்டலம் ஏந்தி, சுய ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்காகக் காட்டில் இருந்து தவஞ்செய்பவர்கள் என அறிந்திருந்தார்கள். விவேகானந்தர் கூறியதுபோன்ற மக்கள் சேவை, நாட்டு முன்னேற்றம், எம்மதமும் சம்மதம் என்னும் கொள்கையுடன் ஆத்ம ஈடேற்றத்தையும் நாடிய துறவோரையிட்டு அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை.

விவேகானந்தர்மீது கொண்ட நம்பிக்கையினால் அவரது நாமத்திலும், குருதேவர் நாமத்திலும் அமைப்புக்களை உருவாக்கித் தமது வழிகாட்டியை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தார்கள். இராமகிருஷ்ண சங்கத் துறவிகள் இலங்கையுடன் தொடர்புகொண்டார்கள். கிழக்கிலங்கை தம் இலட்சியங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய ஒரு களமாக இருப்பதைக் கண்டார்கள்.

1925ம் ஆண்டு கிழக்கு இலங்கையைத் தாயகமாக்கக்கொண்ட இராமகிருஷ்ண சங்கத்

துறவி சுவாமி விபுலானந்தர் தனது தாயகத்துக்குச் சேவையுரியும் நோக்குடன் தலைமைச் சங்கத்தின் ஆணைப்படி இலங்கைவந்து, மட்டக்களப்பைத் தன் பணிக்ரூரிய இடமாகக் கொண்டார், கிழக்கிலங்கை மக்களின் கல்வியில் முன்னேற்றம் காண விரும்பினார். ஏற்கனவே இயங்கிய சில பாடசாலைகளை இவர்தனது நிருவாகத்தில் ஏற்றுக்கொண்டார். திருகோணமலை இந்துக் கல்லூரி, மட்டக்களப்பு சிவானந்த வித்தியாலயம் என்பவற்றை உருவாக்கி ஆங்கிலக் கல்வியை ஊட்டினார். ஆதரவற்றவர்களுக்கான மாணவர் இல்லங்கள், மட்டக்களப்பிலும், காரைதீவிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. காசு கொடுத்து ஆங்கிலம் கற்ற நிலை மாறி மாணவர்கள் இலங்கை ஊண் உடையுடன் ஆங்கிலம் கற்றனர். தமக்கென ஒரு மீட்பரைக் கண்டுகொண்ட இந்துக்கள் சமூக முன்னேற்றத்துக்காகத் தமது பணத்தைத் தனித்தும், கூட்டாகவும் செலவு செய்து கிராமங்கள்தோறும் புதிய பாடசாலைகளை உருவாக்கி சங்கத்திடம் ஒப்புக்கொடுத்தனர். கிழக்கிலங்கையில் இந்துக்களின் கல்வியுக்கும் ஆரம்பமாயிற்று. குருகுலத்தில் இருந்து படித்த மாணவர்களில் பலரும் சர்வகலாசாலைக் கல்விக்கும் தம்மைத் தகுதியாக்கிக்கொண்டார்கள். சமூகத்தில் பெரியதோர் மாற்றம் ஏற்பட்டது. பல அறிவாளர்களும், அரசியல் தலைவர்களும், சமூகசேவையாளர்களும் தோன்றினார்கள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதிப்பகுதியில் எந்த அரசாங்கக் காரியாலயத்துக்கு நாம் சென்றாலும், அங்கே இந்துப் பாடசாலைகளில் கல்விகற்ற ஒரு உத்தியோகத்தரைக் காணமுடியும். ஒரு அரசியல்வாதியை, ஒரு பொதுநலத் தொண்டனை நாம் காணமுடியும். அவர்கள் இந்துவாக, இஸ்லாமியனாக, கிறிஸ்தவனாக இருக்கக்கூடும். அவ்வாறே எந்த அறிவாளர் சபைக்கு நாம் சென்றாலும், சபையிலே முந்தி இருக்கக்கூடிய கிழக்கிலங்கை மாணவனை நாம் காணக்கூடும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டு கிழக்கிலங்கை மக்களின் பொற்காலமெனவே வருணிக்கப்படலாம். இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்காக இந்த அமைப்பின் துறவிகள் அனுபவித்த சிரமங்கள் சொல்லமுடியாது. இந்துக்கள், இஸ்லாமியர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் என்போர் சாதி, மதம் பாராது அள்ளிக்கொடுத்தார்கள். துறவிகளோ இரந்தும் இரப்பார்க்கு ஈந்தார்கள். பண்ணைகளுக்குச் சென்று தாம் பெற்ற தானி

யங்களைத் தாமே தோளில் சுமந்துவந்தார்கள். மக்கள் இந்த மாண்புமிதும் துறவிகளைக் கண்டு வியந்தார்கள். இவர்களது சீலம்மிக்க துறவும், தூய்மையும், அழகும் நிறைந்த ஆச்சிரமங்களும், சகல மதங்களையும் ஒன்றெனவே காணும் இவர்களது வணக்கத்தலங்களும், அழகிய நந்தவனங்களும், இந்தச் சங்கத்தின் சேவைத்திறனை, வாழ்வின் தூய்மையை, அழகைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

1960ம் ஆண்டில் சங்கத்தின் இருபத்தாறு பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப்பட்டமை, கிழக்கிலங்கையின் துர் அதிர்ஷ்டமே. ஆயினும் சங்கத்தின் துறவிகள் மனம் சோர்ந்துவிடவில்லை. இராமகிருஷ்ண சங்கமானது தனது அடிப்படை நோக்கங்களில் வெற்றியடைந்துள்ளமையை நாம் காணலாம். இன ஒற்றுமை, தமது வேதப்பிரசாரங்கள், ஆதரவற்றோர்க்கான இல்லங்கள், எல்லா மதங்களையும் ஒன்றெனக் காணும் இவற்றால் மனிதகுலத்தைச் சீர்படுத்தியதுடன் சமயப்

பாடசாலைகள், சமூகப்பணிகள், நிவாரணப்பணிகள், சுயதொழிற் பண்ணைகள் என்பன இச்சங்கத்தின் சிறப்பினைக் காட்டி நிற்கின்றன.

மூன்று மாணவர் இல்லங்களிலும் வாழ்ந்து வரும் மாணவர்கள் உயர்வான இலட்சியப் பாதையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தூய துறவியர்களையும், பெருமக்களையும், உருவாக்கித் தரவேண்டிய மாணவரில்லங்கள் அமரர் சுவாமி நடராஜானந்தா, சுவாமி ஜீவனானந்தா, சுவாமி அஜராத்தமானந்தா என்போர் தீட்டிய திட்டங்களின்படி சுவாமி ஆத்மகணானந்தமகராஜ் அனுமதி ஆசீர்வாதங்களுடன் வானூற ஓங்கி துறவிகளின் உள்ளம் போல் உயர்ந்து விளங்க சூழ உள்ள மலர் வனங்களும், வாழைத்தோட்டங்களும் உரமிட்டு வளர்க்கப்படுகின்றனவா? அன்றேல் குருதேவரின் அருள் பெற்று அழகுற வளர்கின்றனவா என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

வாழ்க குருதேவர் நாமம்.

“உனக்கு மன அமைதி வேண்டுமானால் பிறரிடத்திற் குற்றம் காணாதே. அதற்குப் பதிலாக உன் குற்றங்களையே எண்ணிப் பார். இவ்வுலகம் முழுவதையும் உன்னுடையதாக்கிக்கொள்ளப் பழகு. குழந்தாய்! இவ்வுலகில் யாரும் உனக்கு அன்னியரல்லர். இவ்வுலகம் முழுதும் உனதே. ஒருவன் பிறரிடத்திற் குற்றம் காணப் புகுவானேயானால் அவனது மனதே முதலில் மாசடைகின்றது.”

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்

“வேதாந்த கேசரி”

சுவாமி விவேகானந்தர்

இமயம் நின்று தென்குமரியும் - ஏன்
இலங்கை நீள் புவிப் பாரெலாம்
சமயம் வாழ்ந்திட உழைத்தவர் - எங்கள்
சாமியாம் விவேகானந்தர்
குமுறுகின்ற எரிமலையதாய் - கற்
குகை கிளம்பிய அரியதாய்
மடை திறந்த பெரு வெள்ளமாய்
மடமை யோட்டும் செங்கதிராய்
நமது தாயகம் நமது கோட்பாடு
நமது பண்பெலாம் பேசிய
புவியின் வேந்தனைப் புனித ஞானியைப்
போற்றி நாம் நிதம் வாழ்த்துவோம்.

அன்பும் அறமும் மிக வளர்ப்போம்
அவணி போற்றும் புகழ் சேர்ப்போம்
வன்பும் பகையும் மறந்திடுவோம்
மனித குலத்தின் முன்றிற்போம்
ஒன்றே தானய்யா மனிதகுலம்
உழைத்து வாழ்பவன் முதற்சாதி
இன்பம் மலர எழில் வளர
எதிர்க்கும் தடையை உடைத்தெறிந்து
“எழுமின் விழியின்” இளைஞர்களே
இனியும் பொறுமை காட்டாமல்
மடமை திரையை கிழித்தெறிந்து
மக்கள் பணிகள் தொடர்ந்திடுவோம்.

என்று கூறி எமையெல்லாம்
இனிய உரையால் உணர்வூட்டி
நின்று முழக்கிய “வேதாந்தகேசரி”
நெருப்பில் மலர்ந்த தவக்கொழுந்து
என்றும் சமய சமரசத்தை
எங்கும் எடுத்து விளக்கி வந்த
மன்றல் தவழ் விவேகானந்தர்
மாண்பு நீடு வாழியவே.

கவிஞர் வ. ஞானமாணிக்கம்
 (“அக்கரை மாணிக்கம்”)
தபாலதிபர்,
பாண்டிருப்பு, கல்முனை.

சுவாமி விவேகானந்தரின் சிந்தனைகள்

செல்வி செ. ஜெயசித்திரா,
கமுக / இராமகிருஷ்ண மிஷன்
மகாவித்தியாலயம்.

களை ஆண்மையுடன் எதிர்த்து நிற்கும் வலிமை தருவதாக அமைந்த அவரது இடிமுழக்கம் புதிய இந்தியாவின் மறுமலர்ச்சிக்கு எல்லாவிதத்திலும் ஒரு விடிவெள்ளியாக அமைந்தது. தனி மனிதனின் முன்னேற்றத்திற்கும், தனது தாய் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் அவர் கூறிய உயர்ந்த கருத்துக்கள் இன்றும் அன்றுபோல் பொருத்தமாகத்தான் இருக்கின்றன.

உலகில் எத்தனையோ சான்றோர்கள் இவ்வுலகில் அவதரித்து வீர, தீர, பராக்கிரம செயல்களைச் செய்தும், மக்களின் நல்வாழ் விற்குரிய கருத்துக்களை எடுத்தியம்பியுள்ளார்கள். அத்தகைய சான்றோர்கள் கொடுமைகளை எதிர்த்துப் போராடித் தங்கள் இன்னுயிரைப் பணயம் வைத்துள்ளனர். சமூகத்தைப் பீடித்துள்ள கொடுமையானதும், காலத்திற்கு ஒவ்வாததுமான கண்மூடிப் பழக்கவழக்கங்களை மண்மூடிப் போகச்செய்ய முன்னின்று பாடுபட்டுள்ளார்கள். நம் அயல் நாடான பாரதமும் அவ்வப்போது அத்தகைய வீரர்களையும், வீராங்கனைகளையும் பெற்றெடுத்துப் பெயர் பெற்றுள்ளது. நம் பாரதத்தாய் ஈன்ற தவப்புதல்வர்களில் ஒருவர்தான் சுவாமி விவேகானந்தர். இவருடைய வாழ்வும், சிந்தனையும் ஒரு பொன்னேடாகத் திகழ்கின்றது. இவர் நமது பாரதத்திற்குப் புதிய வாழ்வினை நல்கினார் எனில் அது மிகையாகாது.

பண்டைய வேதகால ரிஷிகளின் ஆன்மீகப் பாரம்பரியத்தில் நின்று மக்களின் நல் வாழ்விற்குரிய ஏராளமான கருத்துக்களைக் கூறினார். வாழ்க்கையில் நேரக்கூடிய பிரச்சனை

சுவாமி அவர்கள் நம்பிக்கையும், வலிமையுடைய பற்றிச் சிந்தனை செய்யும்போது எவன் ஒருவனுக்குத் தன்னிடத்தில் நம்பிக்கை இல்லையோ அவனுக்கு இறைவனிடமும் நம்பிக்கை இருக்காது. தன்னம்பிக்கை இல்லாத சிலருடைய வரலாறே இன்றைய உலக சரித்திரமாகும். ஒரு நாடு தன்னம்பிக்கையை இழந்தவுடன் அதற்கு அழிவு வருகின்றது. இறைவனிடத்தே நம்பிக்கை இருந்தும் எங்களிடத்தே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் எங்களுக்கு மோட்சகதி கிடைக்காது.

ஆன்மாவால் சாதிக்கமுடியாத காரியம் என்று எதுவுமில்லை. தான் வலிமையுடையவன் என நினைத்தால் அவன் வலிமையுடையவனாக மாறுகின்றான். எவரிடமும் இருந்து எந்த உதவியையும் எதிர்பாராமல் உனக்குள் இருந்து வந்த ஆற்றல்களை உதவியாகக் கொள்ளும்படி கூறுகின்றார். சர்வவல்லமை படைத்தவன் என உன்னை நீ எண்ணிக்கொள் என்பது கின்றார்.

சுவாமி அவர்கள் மனதின் ஆற்றல்கள்பற்றிச் சிந்தனை செய்யும்போது உனது வாழ்வில் ஒரு இலட்சியத்தை ஒட்டிவாழும்படி கூறுகின்றான். அதுதான் வெற்றிக்கு வழி. உலகில் தோன்றிய மாபெரும் தீர்க்கதரிசிகளும், மகான்களும், ஞானிகளும் தங்களுடைய ஆயுள்காலத்தில் ஒரு கருத்தையே சிந்தனையாகக்கொண்டவர்களே தவிர வேறு சிந்தனைகள் இல்லாதவர்கள். இதனையே சுவாமி அவர்கள் ஒருமுகப்படுத்தும் தன்மை எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த ஆற்றல் வளர், வளர் மனதை ஒருநிலைப்படுத்திச் செயற்படுத்த முடியும். அறியாமையிடுக வாழ்வைக் காட்டினும் மரணமே மேலானது என்கின்றார். நாம் எப்படியெல்லாம் வாழ விரும்புகின்றோமோ அப்படி நம்மை அமைத்துக்கொள்வது நமது ஆற்றல்களிலே உள்ளது. மனிதன் தனது விதியைத் தானே அமைத்துக்கொள்கின்றான். எதிர்காலத்தில் நாம் எதைச் செய்ய விரும்புகின்றோமோ அவற்றை நமது செயல்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளமுடியும். மனித சிருஷ்டி மேலானது. இத்தகைய மேலானவர்களாகிய நாம் வலிமையுடனும் இயங்கவேண்டும். வலிமைக்கு உயிர்நாடியாக அமைவது ஆன்மீகமாகும். ஆன்மீகம் தனது செல்வாக்கை இழந்து உலகாயுதம் தலையெடுக்கின்றது. அன்றுமுதல் அந்த சமூகத்திற்கும் அழிவு ஆரம்பிக்கின்றது. ஒவ்வொரு மனிதனும் தனது சொந்த முத்திக்காகத் தானே முயற்சி செய்யவேண்டும்.

சுவாமி அவர்களின் சிந்தனையில் கல்வியைச் சமூகத்தோடு இணைக்கின்ற பண்பு மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றுக் காணப்படுகின்றது. மனிதனுக்குள் புதைந்திருக்கும் பரிபூரணத் தன்மையை வெளிப்படுத்துவதுதான் கல்வி. கல்வி என்பது மூளைக்குள் பல விடயங்களைப் போட்டுத் திணிப்பதல்ல. வாழ்க்கையை உருவாக்குவதற்கும், மனிதனை மனிதனாகவும், நல்ல ஒழுக்கங்களையும், நல்ல கருத்துக்களைக் கிரகித்து அவற்றை நாம் நம் முடையதாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். தாழ்ந்த

நிலையில் உள்ள மக்களுக்குக் கல்வியைக் கொடுத்து இழந்துவிட்ட அவர்களது உயர்ந்த நிலையைப் பெற்றுக்கொடுத்தல் வேண்டும். தற்போது பழைய கருத்துக்கள் ஒவ்வொன்றாக மறைந்து புதிய கருத்துக்கள் உருவாகின்றன.

பாமரணைப் பண்புள்ளவனாகவும், பண்புள்ளவனை இறைவனாகவும் உயர்த்துவது தான் மதம். இறைவனை எந்த முறையால் வழிபட்டாலும் தூய்மையான ஒன்றாக இருத்தல்வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் தாம் விரும்பிய மதத்தைக் கடைப்பிடிக்கலாம். ஆனால் மத வெறி கொள்ளல் கூடாது. சேவை என்பது ஒரு புனிதமான பண்பாகும். சுவாமி அவர்கள் சேவை மனப்பான்மையைத் தனது உள்ளத்தின் உயிர்நாடியாகக் கொண்டவர். அமைதியுடனும், ஆண்மையுடனும் ஆக்கபூர்வமான பணிகளில் நாம் ஈடுபடவேண்டும். அறியாமையால் மூழ்கியிருக்கும் இருண்ட கிணறுகள் போன்ற உள்ளங்களை ஒளிபெறச் செய்ய வேண்டும். கட்டுண்டு கிடக்கும் மக்களைப் பந்த பாசங்களில் இருந்து விடுவிக்கவேண்டும்.

நோயாளிகளிடமும், அங்கவீனமானவர்களிடமும் இறைவனைக் கண்டு அவர்களுக்குச் சேவை செய்யவேண்டும். இதன்மூலம் நாம் இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்தியவர்களாகின்றோம்.

எனவே இறுதியாக சுவாமி விவேகானந்தரவர்கள் மேற்கூறிய சிந்தனைகளுக்கேற்ப நடந்து வெற்றிபெற்றவர். தனது நாட்டில் மட்டுமல்லாமல் பிற நாடுகளிலும் சென்று தனது கருத்துக்களைப் புகட்டிப் புகழ்பெற்றுத் தற்போதும் மக்களின் மனதில் நீங்காத இடம் பிடித்து இருக்கின்றார்.

“எழுமின் விழிமின் கருதிய கருமம் கைகூடும் வரை உழையின் உழைமின்.”

இதுவே இவரது தாரகை மந்திரமாகும்.

“வேறு நிகழ்ச்சிகளில் கலந்துகொள்ள அழைப்பில்லையானால் அங்கே போகவேண்டியதில்லை. ஆனால் ஈசுவர வழிபாடு நிகழ்கின்ற இடம் ஒன்றுக்கு அழைப்பில்லாது போகவேண்டும்”

— ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

மானுடம் தழைக்க மழையாய் நின்றார் !

★

வறுமை யரக்கன் வாய்விட் டலற
வளமும் பலமும் வலிந்து சேர்த்து
பொறுமை, புனிதம், புலமை விளக்கி
புகழை யொதுக்கி இகழை யகற்றி
சிறுமை மனதில் சிறிது மின்றி
சித்த மெங்கும் சுத்தம் பேணி
மறுமை வாழ்வின் மகிமை கூறி
மானுடம் தழைக்க மழையாய் நின்றார்.

★

அலையாய் திகழும் அனர்த்தம் போக்கி
அன்பின் வலிமை அகிலம் போற்ற
வலையாய் இந்தின் வாதம் விலக்கி
வாய்மை வெல்லும் வழியுமுணர்த்தி
மலையாய் நின்று மமதை யழித்து
மனதை வென்று மாயை களைந்து
கலையாய், உலையாய் கற்பக தருவாய்
கலம் உணர்த்தும் கனியாய் நின்றார்.

★

குடத்துள் இருந்த குருவின் கொள்கை
குன்றின் விளக்காய் ஒளிர்ச் செய்து
மடத்துள் இருந்தோர் மாந்தர் மனத்துள்
மறைந் துறையும் மாயம் மாய அனுப்பி
தடத்த நிலையில் இறையிற் தத்துவம்
தானாய் விளங்கும் தகைமை யுணர்த்தி
முடத்தை, மக்கள் விடத்தை, யழித்து
முந்தைப் பொருளின் விந்தையானார்
விவேகானந்தர்.

✽

இரா. கிருஷ்ணபிள்ளை
காரைதிவு.

நான் கண்ட விவேகானந்தர்

- அவர் எமக்களித்த
சேவை முத்துக்கள்

— எஸ். மனோகரன்பிள்ளை,
செயலதிபர்,
கல்முனைத் தொகுதி இந்துக்கள் பேரவை.

கூரலத்துக்குக் காலம் உலகம் பல மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளது. அது பல்வேறு வகையில் செயல்பட்டுள்ளது. பல ஞானிகள், மகான்கள், புரோகிதர்கள், புலவர்கள், புரவலர்கள் இப்படிப்பட்ட இன்னோரன்னர் தோன்றிய உலகில் விவேகானந்தரும் ஒரு மகான், ஞானாடாளி. உலக மாற்றத்துக்கான சேவையில் ஒரு தொண்டன். உண்மை ஒளிப் பேறுடையான். உலகம் போற்றும் உத்தமர்களுள் ஒருவன். எம்மை ஆழும் இறைவனின் அருட்கொடை. அவன் மகான் விவேகானந்தர்.

இன்றைய இந்தியாவை அமைப்பதில் மாபெரும் திருப்புமுனையாக அமைந்தவர் விவேகானந்தர். எண்ணம், சொல், செயல் இவை மூன்றையும் இறை சிந்தனையுடன் எடுத்துச்சென்று செயற்பட்டவர்களில் தன்னையும் ஒருவராக விவேகானந்தர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். தன்னை, தன் வலிமையை, உடற்றிறனை, மனம், வாக்குக்காயம் மூலம் உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியவர் விவேகானந்தர். தான் தொட்ட பணி யோகம், தியானம், ஞானம். இவை தொடரவேண்டும் என்று எமது மனுக்குலத்தை ஒன்றுகூட்டியவர். இறை உணர்வுடன் பாடுபட்டவர், உலகுக்கு எடுத்துக்காட்டியவர் எமது இந்த விவேகானந்தர்.

எவன் ஒருவன் விதிக்கப்பட்ட கருமங்களை அனுசரித்தும், விலக்கப்பட்ட கருமங்களை மிசேகித்தும் வாழ்வானோ அவனுக்குச் சித்த சுத்தி உண்டாகிப் பேரன்பும், பேரறிவும்

தலைப்படும். அந்த வகையில் பேரன்பும், பேரறிவும் தலைப்பட்ட விவேகானந்தர் தனி மனிதன் முன்னேற்றத்திற்கும், தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கும் தன்னால் இயன்ற பணியைப் புரிந்தவர் விவேகானந்தர். அவர் காட்டிய வழிகள், கூறிய ஆண்மைதரும் கருத்துக்கள், செயற்கரிய செயற்பாடுகள், அன்றுபோல் இன்றும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. இவர், என்றும் மனித வாழ்க்கையுடன் பின்னிப் பிணைந்துவிட்ட, இறந்தும் இறவா வரம் பெற்ற தெய்வ மணம் கமழும் ஒரு தெய்வமாக மனித மனங்களில் வாழ்கின்றார். மனக்கண் முன் தெரிகின்றார், வாழ்க்கையில் வழிதேடும் ஒவ்வொருவருக்கும் அவரது வாழ்வும், நடத்தையும், பேச்சும், செயலும் எமக்கு ஒரு கலங்கரை வெளிச்சம் மட்டுமல்ல அவரொரு விடிவெள்ளியும் கூட.

1893 செப்டம்பர் 11ம் திகதியன்று சர்வமத மகாசபையில் கூடியிருந்த மனித மனங்களையும், உருவங்களையும், பல இன தேச மக்களையும் விவேகானந்தர் பேசிய தனது பேச்சால் கவர்ந்து இழுத்துக்கொண்டவர். சகலரையும் சகோதர சகோதரிகளாக நினைத்துக்கொண்டு பலரையும் அவ்வாறே நினைக்கச்செய்தவர். பல்லின மக்களையும் அன்றைய தன் பேச்சு மூலம் எளிச்சிக்கொள்ளச் செய்தவர். ஆங்கிலேய நாகரிகம் பலரை ஆட்கொண்டுள்ள காலகட்டத்தில் எமது முன்னோர் அடிமைப்படுத்தப்படுவதைத் தடை செய்வதற்கும், அவர்கள் எமது சமய கலாச்சார விழுமியங்களை

அறிந்துகொள்வதற்கும் வழிவகுத்த விவேகானந்தர் 1886 டிசம்பர் 30ம் திகதியன்று உலக சர்வமத மகாசபையில் பாரத மண்ணின் மைந்தனாக அவர் நின்று ஆற்றிய உரை உலக வாழ்வியலுக்கு விசேடமாக மனித சமூகத்திற்கு ஒரு பற்றுக்கோடாக அமைந்திருந்தது. அந்த உரையை நிகழ்த்தியது மட்டுமல்லாமல் மேலே நாட்டில் தன் பணியைத் தொடர்ந்து செய்து விட்டுத் தன் தாய்நாடான இந்தியாவுக்கு வரும் வழியில் 1897 ஜனவரி 15ம் நாள் கொழும்பை வந்து சேர்ந்த அவருக்கு இலங்கை சட்டசபையின் உறுப்பினராக இருந்த பி. குமாரசாமி அவர்கள் தலைமையில் இலங்கை இந்துக்கள் சார்பில் வரலாறு காணாத வரவேற்பு கொடுக்கப்பட்டதை நாம் மறக்கக்கூடாது. சிவந்த இளம் மேணி, எவரையும் கவரும் பார்வை, அழகிய தோற்றம், நல்ல நிறமுடைய மஞ்சள் காவியுடை, தலையில் தலைப்பாகை ஆகிய கொண்ட இளந்தளிர் உருவம் ஆற்றிய உரை எம்மை இன்பலோகத்திற்கு அழைத்துச்சென்றது.

நமது நாடும் மக்களும் இனிதே வாழ வேண்டுமானால் ‘‘மதம்’’ தேசிய வாழ்க்கையின் முதுகெலும்பாக அமையவேண்டும் என்று கூறியவர் இந்த விவேகானந்தர்.

1. பிறர்நலம் உணரா சிறுமையை அகற்றி ஒப்புர ஒழுகுதல் வேண்டும் என்றார்.
2. கடப்பாடறிந்து கரும் புரிவோன் இடர் பாடின்றி இச்சை நீங்கி அன்பு விளக்கம் அடையப்பெறுவான் என்றார்.
3. முறமையறிந்து கரும் செய்யும் இரகசியமே கர்மயோகம் என்று கூறினார்.
4. வாயில்லாச் சீவனை வதையாதீர் என்று சொல்ல வாயுள்ளார் நெஞ்சம் மரமோ கருங்கல்லோ என்று கேட்டதுடன் சைவ மில்லையோ சான்றோர் இல்லையோ என்று அன்றே கேட்டவர் மனக்கருவில் உருகியவர் விவேகானந்தர்.

இவற்றை எமக்குக் கூறியதுடன் நின்று விடாது எம்மையும், எம் சந்ததியையும் ஏன் உலக மக்கள் அனைவரையும் இழுத்துச்சென்றவர் இந்த மகான் விவேகானந்தர். உன் கடமையைச் செய், செய்யத் தயங்காதே, உன் முயற்சியில் எவ்வித குறையுமின்றி ஒருவர்மேல் ஒருவர் ஆசையையும் வெறுப்பையும் வளர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது. அடுத்தவர் வளர்ச்சிகண்டு பொறாமைப்படக்கூடாது. வளர்ச்சியைக் காணவேண்டும் நீயும் வளர்ச்சியடைவாய் தானாகவே உயர்வாய். விசாலமான எண்ணங்கள் வளரவேண்டும் அதுவழி நடக்கவும் வேண்டும். நம் இதயமும் நோக்கமும் கூறுபட்டதாகவும், குறுகியதாகவும் இருக்கக்கூடாது. இப்பரந்த உலகில் பிறந்துவிட்டு குறுகிய எண்ணங்கள் சமைக்கக்கூடாது. பரந்துபட்ட கடல்போல் இதையம் பரந்திருக்கவேண்டும், அதுவும் பால்கடலாய் சுத்தமுடன் இருக்கவேண்டும் என்று மக்களுக்கும், மனித உணர்வுகளுக்கும் விஷேட அறை கூவல் விடுத்தவர் இந்த மகான் விவேகானந்தர்.

தியாகம் செய்யத் தயாராக இருந்து நாட்டைப் பாதுகாக்கவேண்டும். சமுதாயத்திற்கு நன்மை கோரவேண்டும், நன்மை கொண்டு வரவும்வேண்டும். சுயநலமற்று இருப்பதோடு சுத்தமாகவும் இருக்கவேண்டும். அகங்காரங்கள், மகாரங்கள் இருக்கக்கூடாது. இதன்மூலம் நாம் ஆத்ம விடிவில்லாதவர்களாக விளங்க வேண்டிவரும் என எமக்குப் புத்திமதி கூறியதுடன் சிந்தனைக் கண்ணோட்டத்துடன் செயற்பட்டவர், சிந்தித்துத் தெளிவடைய எமக்கு வழிகாட்டியவர், வழித்தோன்றலாக வந்தவர் இந்த மகான்.

இத்தகைய விடிவையும், விளைவையும் நோக்கிச் செயற்பட்ட விவேகானந்தர் எமக்களித்த சேவைகளை, தன்னலங் கருதா தன் தியாகங்களை, குறைவற்ற பணிகளை நாம் என்றும் நினைவுகூரக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர் அளித்த சேவைகளை, சேவை முத்துக்களை, காட்டிய நல்வழிகளை, அவருக்காக இந்நூற்றாண்டு கொண்டாடும் நாம் இந்நேரத்தில் நினைவு கூருவோமாக, செயற்படுவோமாக, பயன்படுவோமாக. ●

‘‘சோம்பலினால் உடல் மட்டுமல்ல, மனமும் கெட்டுவிடுகிறது’’

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் குருகுல வாழ்க்கை

தலைவர்,

இ. கி. மி. குருகுல பழைய மாணவர் மன்றம்,
மட்டக்களப்பு.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் அவருடைய பிரதமசீடரான சுவாமி விவேகானந்தர் உட்பட மற்றும் அவருடைய நேரடிச் சீடர்களை அரவணைத்து ஆட்கொண்டபோது அவர் ஒரு தாயின் நிலையில் இருந்து தூய தாய் அன்பினையே அவர்கள்மீது சொரிந்தார். அவரின் தாய் அன்பில் மூழ்கிய சீடர்கள் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரைத் தங்களது தாயாகவே உணர்ந்தனர். அடுத்து தந்தை என்ற ஸ்தானத்தில் குருதேவர் அவர்கள் தம் சீடர்களுக்கு ஞான வாழ்க்கைக்குரிய தகுந்த அறிவினை ஊட்டியதோடு அவர்களது தூய வாழ்வு மாசுபடாது சீரான பாதையில் அவர்கள் செல்கிறார்களா என்பதை மிகக் கவனமாகவும், கண்டிப்பானும் அவதானித்து அவர்களின் மனம் உயர்ந்த பக்குவ நிலையை அடைவதற்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார். அடுத்ததாகக் குரு என்ற உன்னதமான நிலையில் ஸ்ரீ குருதேவர் அவர்கள் தனது சீடர்களுக்கு அனுபவரீதியாக அவர் அடைந்த ஆன்மீக போதனைகளை அவர்களுக்கு ஊட்டி ஒரு குருவாகத் திகழ்ந்தார். இறுதியாகத் தெய்வ நிலையில் தனது சீடர்களுக்கு ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணர் தனது தெய்வீகத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி இப்பிரபஞ்சத்தின் நாயகனாகவும், நாயகியாகவும், அல்லது இரண்டும் அற்றதாகவும் (பிரம்மம்) அவரவரின் ஞான விருத்திக்கு ஏற்பக் காட்சி நல்கினார்.

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகிய இந்த நான்கு புனித நிலைகளின் தன்மைகள் நமது சமயத்தில் வலியுறுத்தப்பட்டிருந்தாலும், அதன் தன்மைகளுக்குப் பூரண விளக்கமாக வாழ்ந்து காட்டியவர் ஸ்ரீ குருதேவர் அவர்களே. ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் வாழ்

வின் மையத்தின் ஒரு பகுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுதான் மட்டக்களப்பில் ராமகிருஷ்ண புரத்தில் கலங்கரை ஒளியாகப் பிரகாசிக்கும் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் குருகுலம். இங்குள்ள துறவிகள் அதன் மையக் கருத்தினைக் கருத்தில் கொண்டு காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மாணவர்களை வழிநடத்திவருகின்றார்கள். குருவும், மாணவர்களும் இணைந்து வாழும் இடமே குருகுலமாகப் பொருள்படுகிறது. இக்குருகுலத்தில் பயிலும் மாணவர்களுக்குத் தாயாகவும், தந்தையாகவும், குருவாகவும் சாதுக்களே விளங்குகின்றனர். இத்துறவிகளின் அன்பு, அரவணைப்பு, உபசரிப்பு, கண்டிப்பு, சகிப்பு, மன்னிப்பு முதலான பேராற்றல்வாய்ந்த சக்தியினை விட வேறு எதையும் நாம் அவர்களிடத்தில் இருந்து அனுபவ அறிவாகப் பெறவில்லை. மேலும் அத்துறவிகளினது தவவாழ்வைப்பற்றி எடுத்துரைப்பதானால் அதற்கான சக்தி எம்மிடம் இல்லை என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டதான் ஆகவேண்டும்.

அடுத்து எங்கள் குருகுலத்தில் எப்போதும், எல்லாக் காலங்களிலும் சிறப்பம்சமாக விளங்குவது, எல்லாக் கருமங்களும் திட்டமிட்ட நேரத்தில் நடைமுறைப்படுத்துவது. இந்தத் திட்டமிட்ட பயிற்சி வாழ்க்கை முறையாலும், சுவாமி அவர்களின் வழிகாட்டலிலும் இங்கு கல்வி பயின்ற மாணவர்கள் பட்டதாரிகளாகவும், ஆசிரியர்களாகவும், பலதரப்பட்ட உத்தியோகத்தர்களாகவும், சிறந்த விவசாயிகளாகவும், வியாபார ஸ்தாபனத்தின் உரிமையாளர்களாகவும், ஆன்மீக சிந்தனைகொண்ட சிறந்த சமூக சேவையாளர்களாகவும் சமுதாய வாழ்வில் சிறந்து விளங்குகின்றனர். இவை அனைத்திற்கும் மேலாக மிஷன் துறவிகளால் காலம் கால

மாகக் குருகுல மாணவர்களிடையே விதைக் கப்பட்டுவந்துள்ள ஆன்மீக விதைகளில் ஒருசில விதைகள் வித்திட்டு வெளிப்பட்ட துறவிகளினது தோற்றத்திற்குக் களமாக அமைந்ததும் இக்குருகுலமேயாகும்.

மேலும், இந்தக் குருகுலம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலம் தொடக்கம் இன்றுவரைக்கும் சாதுக்களால் அடிக்கடி எங்களுக்கு எடுத்துரைக்கப்பட்ட, இன்றும் எங்கள் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ள அந்த அமிர்தமான பொன்னுரைகளை நினைவு கூறுவது சிறந்ததாகும். சுவாமிகள் கூறுவார், நீங்கள் எவரும் அனாதைகளாகவோ ஏழைகளாகவோ இங்கு வரவில்லை. அப்படியான உணர்வுகூட உங்களுக்கு இருக்கக்கூடாது இந்த இடம் மாணவர் இல்லமாகத்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அனாதை என்ற உணர்வு உள்ளவர்களுக்கு இங்கு இடமில்லை. உங்கள் எல்லோருக்கும் எல்லாக் காலமும் சொந்தமான தாய் வீடு இது ஒன்றுதான். உங்களின் இந்த வீடு உங்களுக்காக எப்போதும் திறந்தே இருக்கும். உங்களுக்கு உண்மையான தாய், தந்தை, குருவாக எப்போதும் நாங்களே விளங்குவோம். நீங்கள் அனைவரும் ஒரே குடும்பம் என்ற அன்புணர்வோடு ஒருவரை ஒருவர் மதித்துச் சொந்தச் சகோதரர்களாக எப்போதும் வாழ வேண்டும். இந்த ஸ்தாபனத்தினுடைய தொடர்பை வாழ்நாள் வரைக்கும் கைக்கொண்டால் நீங்கள் பேறான நிலையையும், வாழ்வையும் பெறுவீர்கள் என்று சுவாமிகள் கூறிய அந்தப் பொன் உரைகள் எவ்வளவு உண்மை என்பதை எங்களில் ஒரு பகுதியினர் அனுபவ

ரீதியாகப் பெற்ற அறிவையும், ஆனந்தத்தையும் இங்கு விளக்க முற்பட்டால் இது ஒரு தொடர் கட்டுரையாக அமைந்துவிடும் என்பதால் இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்வோமாக.

மேலும் பழைய மாணவர்களில் ஒரு பகுதியினர் மிஷ்னுடன் தொடர்ந்து வைத்துக் கொண்ட உறவு காரணமாகவே 1975ம் ஆண்டு ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மிஷன் குருகுல பழைய மாணவர் மன்றம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இந்த ஸ்தாபனம் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட காலத்தில் இருந்து சுவாமியுடன் இணைந்து அவர் ஆற்றிவரும் சமய, சமூகப் பணிகளில் ஈடுபாடு கொள்வது, பெரியார்கள் வருகை தரும்போதெல்லாம் அவர்களை வரவேற்று உபசரிப்பது, கிராமங்கள்தோறும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண ஜயந்தி விழா வினை நடாத்தி ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் போதனைகள், நோக்கங்கள், சமய சமரசக் கோட்பாடுகள் முதலான கொள்கைகளைப் பாமர மக்களுக்கு எடுத்து விளக்குவதுபோன்ற நற்பணிகளில் ஈடுபாடு உடையதாகவும் விளங்குகின்றது.

“ஒரே வார்த்தையில் வேதாந்தத்தின் இலட்சியம், மனிதனின் உண்மையான இயல்பை அறிந்துகொள்வது என்பதுதான். மேலும் கண்ணுக்குப் புலப்படும் கடவுளாக விளங்கும் உன் சகோதரனையே நீ வழிபட முடியாவிட்டால் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் மறைந்திருக்கும் கடவுளை எப்படி நீ வழிபட முடியும். இதுவே வேதாந்தம் அறிவுரையாக வழங்கும் செய்தியாகும்”

(சுவாமி விவேகானந்தர்)

“மன ஒருமைப்பாட்டுடன் இரண்டு நிமிடநேரம் கடவுளைப் பிரார்த்திப்பதும், மன ஒருமைப்பாடில்லாமல் பலமணி நேரம் அவற்றைச் செய்வதைக் காட்டிலும் சிறந்தது.”

— ஸ்ரீ சாரதாதேவியார்.

அன்னை ஆனாரே.....

இன்னார் எவரென்று
இவர் அறியாததோர்
இளம் பருவவேளை - அன்று
ஏறியது நாண்கயிறு

கானைகதாதர்க்கு இருபத்து முன்று
கண்மணிசாரதாவிற்ரு வயதைந்து (வயதைந்து)
மண்ணில் வீடுகட்டி - மனம்
மகிழ்ந்திருக்கும் காலமது

முன்னைத் தவப்பயனாய்
முழு நிலவுத் திருமகளாய்
பின்னி உடல்சேரா - வகை
பிறிதான வாழ்க்கையது

காலம் பலகடந்து
கையேற்ற மனையாளாய்
காண விளைந்தார் கடவுள் - தரிசனமாய்
ராமேஸ்வரம்தனிலே ராமகிருஷ்ணரும்

ஆலய மண்டபத்திலன்று
அன்னையைக் கலர்ந்ததெல்லாம்
சீதையாய் தானிருந்து - முன்னர்
செய்து வைத்தலிங்க மென்றார் தேவி

செப்பியு மொழிகேட்டு
சிகைகலங்க அண்ணல் ஆங்கே
சீதையின் மறுவடிவே - இனிச்
சேராது இல்லறம்தான்

அன்னையாய் நீரிருந்து
ஆற்றிடுக அவள் பணியே என
அன்று முதல் தேவியவர் - என்றும்
அன்னை ஆனாரே.

— பூவை சரவணன்.

சுவாமி விவேகானந்தரும் இந்துமத மறுமலர்ச்சியும்

— செல்வன் த. பிரபாகர்,

கமு / கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி.

மனிதகுலத்தின் எழுச்சிக்காகவும், இந்தியாவின் ஆன்மீகப் பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும், இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்காகவும் அங்கம் நயம்பட அங்கநாதம் எழுப்பியவரும், தூங்கிக்கிடந்த இந்தியாவை வீர முழக்கத்தால் சிலிர்த்து எழுச் செய்தவரும் இவ்வாறு ஆற்றலைப்பற்றிய அரிய கருத்துக்களை உலகிற்கு வழங்கிய பெருந்தகை "சுவாமி விவேகானந்தராவார்".

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் இந்துமத மறுமலர்ச்சியில் சுவாமி விவேகானந்தரின் பங்கு முக்கியமானது. அறியாமை எனும் இருளில் மூழ்கியிருந்த பாரதநாட்டு மக்களை மட்டுமன்றி இலங்கை, இந்திய அயல் நாடுகள், அமெரிக்கா போன்ற பிற நாடுகளிலும் இந்து மதத்தின் பரந்த நோக்கினைப் போதனைகள், சாதனைகள்மூலம் மக்களுக்கு உணரச்செய்த பெருமை சுவாமி விவேகானந்தரையே சாரும்.

இவர் ஆயிரத்து எண்ணூற்றி அறுபத்து மூன்றாம் ஆண்டு தை மாதம் பன்னிரண்டாந்திகதி விசுவநாதத்தருக்கும், புவனேசுவரியாருக்கும் புதல்வனாக அவதரித்தார். இவரின் இளமைப்பெயர் "நரேந்திரநாதன்" ஆகும். துணிச்சலுடையவர், உயர்கல்வி பெற்றவர். இராமகிருஷ்ணரால் ஆட்கொள்ளப்பட்டமையால் உயர்கல்வியான இவரது சட்டக்கல்லூரிப்படிப்பைப் பூர்த்திசெய்யமுடியவில்லை. இராமகிருஷ்ணரின் சிறந்தசீடனாக மதிக்கப்பட்டார். இவர் இறந்ததும் இவரது போதனைகளைச் சாதனைகளாக மாற்றி "மீண்டும் மலர்தல்" என்று பொருள்படும் மறுமலர்ச்சியை இந்துமதத்தில் ஏற்படுத்தினார்.

வீக்கிரக வழிபாடு மூடநம்பிக்கை எனக் கூறிய மகாராஜாவுக்கு இவை இறைவனை ஞாபகமூட்டுவதற்காகவே அமைத்துள்ளனர் என்று விளக்கம் கூறினார். இவ்வரசனின் உதவியோடு சுவாமி விவேகானந்தர் ஆயிரத்து எண்ணூற்றி தொண்ணூற்றி மூன்றாம் ஆண்டு சிக்காகோ நகரில் நடைபெற்ற சர்வமத மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டு இந்துமதத்தின்

பரந்தநோக்கினை விளக்கி அனைவரையும் கவர்ந்தார். அச்சம், அடிமையுணர்வு அகல உதவினார்.

இந்துமதத்தில் காணப்பட்ட சாதிப்பாகுபாட்டை ஒழித்து, மதவெறியினை நீக்கவும், பசியோடு இருப்பவனுக்குச் சமயபாடம் போதிக்கக்கூடாது எனவும் கூறினார். ஆண்மை, பலம், ஞானம், தியாகம், சேவை என்பன அன்னாரது தாரகமந்திரங்களாகும். இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்காக சுவாமி விவேகானந்தரின் போதனைகள் வருமாறு:

எந்தக் கோயிலிலுள்ள வீக்கிரகம் எமக்குத் தெய்வத்தன்மையைக் கொடுக்கிறதோ அதனை வழிபடுங்கள். வழிபாடு, சடங்கு என்பவற்றில் எவர் சண்டையிடுகிறார்களோ அவர்கள் தெய்வத்தன்மையை இழந்து மிருகத்தன்மையிலிருப்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். பொறாமை உங்கள் வாழ்விலிருந்து விலக்கினால் மகத்தான காரியங்களைச் செய்யமுடியும். எவன் ஏழைகளுக்கு இரக்கம் காட்டுகின்றானோ அவனையே நான் "மகாத்மா" என்பேன். மரணத்திற்கு அஞ்சுபவன் முத்தி என்னும் உயர்நிலைக்குச் செல்லத் தகுதியற்றவன். வாய்மையை வாழ்வில் கடைப்பிடியுங்கள் என்றெல்லாம் இவர் இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்காக அளவற்ற போதனைகளைப் போதித்துள்ளார்.

"வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள்
வைக்கப்படும்"

என்று கூறிய தெய்வப்புலவர் வாக்குக்கு ஏற்ப வாழ்ந்துகாட்டி இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்காகப் பாருலகைக் குலுக்கிய இப்பெருந்தகை ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து மூன்றாம் ஆண்டு விண்ணுலகு எய்தினார். இவ்வாறு சுவாமி விவேகானந்தர் இந்துமத மறுமலர்ச்சிக்குக் காரணமாக விளங்குகின்றார்.

"வாழ்க சுவாமி விவேகானந்தர்
வளர்க அவரது இந்துமத
மறுமலர்ச்சிப் பணி"

இராமகிருஷ்ண சங்கமம் சுவாமி விபுலானந்தரும்

வே. தட்சணாமூர்த்தி, B.A. (Cey.), Dip. Ed. (Dsn.)
சட்டத்தரணி, கல்முனை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலே தோன்றிய இராமகிருஷ்ண சங்கமானது இன்று அளப்பரிய வளர்ச்சிபெற்று விளங்குவதற்கு இச்சங்கத்தின் மூலக்கோட்பாடுகள் சங்கத்தின் மூலஜோதியான ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் வாழ்வின் இலட்சியங்களையும் போதனைகளையும் மையமாகக்கொண்டு ஆக்கப்பட்டதே முக்கிய காரணம் எனலாம். இன்று உலகில் பல நாடுகளில் இராமகிருஷ்ண சங்கம் தனது உயர்ந்த சேவைகள்மூலம் முதன்மையான ஓரிடத்தைப் பெற்றிருக்கின்றது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணரின் சிறந்த போதனைகளையும் இலட்சியங்களையும் ஒருங்கே கடைப்பிடித்தொழுகியவரும், இராமகிருஷ்ண சங்கத்தை வங்கத்தில் நிறுவினவருமான சுவாமி விவேகானந்தரது 1897ம் ஆண்டு இலங்கை வருகையுடனேயே இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் வரலாறு ஆரம்பித்துள்ளது எனலாம். சுவாமி விவேகானந்தரது வருகையைத் தொடர்ந்து இலங்கைக்கு வருகைதந்த அவரது பிரதம சீடர்களான துறவிகள், சுவாமி சிவானந்தா, சுவாமி அபேதானந்தா, சுவாமி இராமகிருஷ்ணானந்தா, சுவாமி பரமானந்தா ஆகியோரது நன்முயற்சிகளும், செயற்றிறங்களும் இச்சங்கமானது நம் ஈழத்திருநாட்டில் வேரூன்றித் தழைத்தோங்க வழிசமைத்துள்ளன. இதனைத் தொடர்ந்து இத்துறவிகளது போதனைகளாலும் வழிகாட்டல்களாலும் உந்தப்பட்டு இச்சங்கத்தில் சேர்ந்து துறவுபூண்டு சமூகப்பணியை மேற்கொண்ட சுவாமி விபுலானந்தரது நற்சேவைகளே இன்று இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கம் அளப்பரிய வளர்ச்சி கண்டுள்ளமைக்கு அடிப்படைக் காரணம் என்று கூறலாம்.

சர்வ சமய சமரச நோக்கு, சமத்துவம், சகோதரத்துவம், சமூகசேவை போன்ற சீரிய கொள்கைகள்மூலம் இராமகிருஷ்ண சங்கமானது சமூகத்தில் பாகுபாடற்ற சிறந்த சேவைகளைப் புரிந்துவருகின்றது. இச்சங்கத்தில் சேர்ந்து 'உலக ஆசைகளைத் துறந்து 'மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை'' என்ற கொள்கையினைச் சிரமேற்கொண்டு மனித சேவைக்கே தம்மை அர்ப்பணித்து மக்களது கல்வி விருத்தி, சமய கலாச்சார விருத்தி, சுகநல விருத்தி போன்றவற்றிற்கு மாபெரும் சேவை செய்துள்ள, சேவைகள் செய்துகொண்டிருக்கும் துறவிகளின் நற்பணிகளே இன்று இராமகிருஷ்ண சங்கமானது இலங்கை உட்பட உலகில் பல நாடுகளிலும் இந்த ஒரு நூற்றாண்டு காலத்துல் சீரிய வளர்ச்சிபெறக் காரணம் என்று கூறுவதில் எதுவித ஐயமுமில்லை. குறிப்பாக மதவெறியினால் இன்று மனிதன் மிருகமாகிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்தக் காலகட்டத்தில் சர்வசமய சமரச நோக்குடன் எல்லா மதத்தினரையும் சரிசமமாக மதித்துச் சேவைசெய்யும் உன்னத கொள்கையானது இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அளப்பரிய இந்த வளர்ச்சிக்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருக்கின்றது.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் ஆரம்பகாலத்தில் இங்கு வருகைதந்து சங்கத்தின் பணிகளை மேற்கொண்ட துறவிகளின் பங்களிப்பு இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத தொன்றாகவே இருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்திலே இலங்கையில் வறுமை, அறியாமை, சமய நம்பிக்கையற்ற தன்மை என்பன மலிந்து காணப்பட்டுச் சமுதாயம் சீரழிந்த நிலையில் காணப்பட்டது. எனவே, இந்தச் சமுதாயச் சீரழிவைப் போக்குவதையே இராமகிருஷ்ண சங்கம் முக்கிய

குறிக்கோளாகக்கொண்டு இயங்கியது. எனவே, சீரற்ற சமுதாயத்தைச் செழிப்படையச்செய்து சமுதாயத்தின் உயர்வுக்காகப் பணிபுரிவதே இங்கு இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்தின் ஆரம்ப கால நோக்கங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. ஓளவையார் ஓர் அரசனை வாழ்த்தும்போது “வரப்புயர.....” என்று வாயார வாழ்த்தினார். ஒரு நாட்டில் நெல்வயல்களின் வரம்பை உயர்த்தினால்தான் நீர்வளத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளலாம். அப்படித் தக்கவைத்துக் கொண்டால்தான் அந்நாட்டில் விளைச்சல் அதிகரித்து நாடு செழிப்படையும், மன்னனும் சிறப்புடன் வாழ்வான் என்பதுதான் ஓளவையார் மறைமுகமாக “வரப்புயர...” என்று மன்னனை வாழ்த்தியதின் கருத்தாகும். இதே போல அந்தக் காலகட்டத்திலே நம் நாட்டின் முக்கிய தேவையாகிய கல்வியை வளம்பெறச் செய்தால் எல்லாத் தேவைகளும் இனிதே நிறைவேறும் என்பதை இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்தினர் உய்த்துணர்ந்து செயல்பட்டனர். எனவே, விவேகானந்த சபைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு அவற்றின்மூலம் பல கல்விக்கூடங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டுப் பரிபாலிக்கப்பட்டன. இக் கல்விப்பணியானது யாழ். வைதீஸ்வரா வித்தியாலயம் 1917ம் ஆண்டு இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டதுடன் ஆரம்பமாயிற்று. ஆயின் கிழக்கு மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை, சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்தில் சேர்ந்து துறவறம் பூண்டு 1924ம் ஆண்டு சுவாமி சிவானந்தா அவர்களால் ஞானோபதேசம் செய்யப்பட்ட பின்பே இங்கு அடிகளாரால் இத்தகைய கல்விப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன.

1924ம் ஆண்டு துறவறம் பூண்ட பின்பு சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் மயிலாப்பூர் மடத்திலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து கல்விப்பணி, சமுதாய சேவைகளை மேற்கொண்டார். யாழ். வைதீஸ்வராக் கல்லூரியை இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் பொறுப்பேற்று நடத்த உறுதுணையாக இருந்தார். கிழக்குமாகாணத்திலே கிறிஸ்தவரல்லாதோரின் கல்வி, கல்விக்கூடங்கள் இன்மையால் மிகவும் பாதிப்படைந்த நிலையில் இருந்தமையால், இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் பல பாடசாலைகளை ஆரம்பித்துப் பராமரிக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். காரைதிவு, மண்டூர், திருகோணமலை, ஆரைப்பற்றை போன்ற இடங்களிலுள்ள தமிழ்ப் பாடசாலைகளின் பரிபாலனம் இராமக்

கிருஷ்ண சங்கத்தினால் நடத்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டார். தொடர்ந்து சித்தாண்டி, கல்முனை, களுதாவளை, அக்கரைப் பற்று போன்ற இடங்களிலும் இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் தமிழ்ப் பாடசாலைகளை நடத்திக் கல்வி வளர்ச்சிக்கு தவுவதற்கான நன்முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். மட்டக்களப்பு, கல்லடியில் சிவானந்த வித்தியாலயத்தை ஆரம்பித்து அக்காலத் தேவைகளுக்கேற்ற ஆங்கிலக் கல்வியைக் கிராமப்புறச் சிறார்களும் பெற்றுக் கொள்ள வழிசெய்தார். இவ்வாறே திருகோணமலை இந்துக்கல்லூரியின் பரிபாலனத்தையும் ஏற்று அப்பகுதிவாழ் சிறார்கள் ஆங்கிலக் கல்விபெற வழிவகைகளைச் செய்துகொடுத்தார். அடிகளார் அனாதைச் சிறுவர்களுக்கான இல்லம் ஒன்றையும் சிவானந்தா வித்தியாலயத்தில் அமைத்து ஏழைச் சிறார்களும் ஆங்கிலக் கல்வி பெற்று வாழ்வில் உயர் பதவிகளைப் பெறவும் வழிவகைகளைச் செய்து உதவினார்.

அடிகளார் இராமக்கிருஷ்ண சங்கத்திலிருந்துகொண்டு நமது சமுதாயத்தின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும், சமூக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் சேவை செய்ததுபோல தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும் சிறந்த தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். 1931ம் ஆண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்று தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் 1943ம் ஆண்டு முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவியேற்று நமது நாட்டிலும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு அருந்தொண்டாற்றியுள்ளார்கள். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட சங்கத்தை நிறுவிப் பராமரித்து வந்ததன்மூலம் இலங்கைவாழ் தமிழ்மக்களானவரின் தமிழ் மொழித்திறனை வளம்படுத்த உயரிய முயற்சியை மேற்கொண்டார்கள்.

சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் இராமக்கிருஷ்ண சங்கம் மூலமாகவும், தனிப்பட்ட முறையிலும் சமுதாயத்திற்கும், தமிழ்மொழிக்கும் ஆற்றிய சேவைகள் அளப்பரியன. அவற்றை நாம் இங்கு வரையறையிட்டுக் கூற முடியாது. அடிகளார் அவர்கள் தமது இறுதி மூச்சுவரை தமிழர் சமுதாயத்திற்கு “மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை” என்ற அடிப்படையிலேயே சேவையாற்றினார் என்று மட்டுமே கூறிக்கொள்ளலாம்.

தீர்ப்பிரிவு இலாஸ் கிடர் பெண் பட்டுவை

தென்நாட்டில்

சுவாமி விவேகானந்தர்

— செல்வி சு. கேதிகா,

உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலை.

மக்களை ஒன்றுபடுத்தும் மகத்தான சக்தியே சமயம். இதன் முடிவான குறிக்கோள் மனித நேயத்தை வளர்ப்பதே. சமயங்கள் பல இருப்பினும் அவற்றுள் அகத்தே விளங்கும் ஒற்றுமையே முக்கியம். சமய புறவெளிப்பாடுகள் முக்கியமல்ல. இந்த சமரசமயக் கோட்பாட்டை முதலில் உணர்ந்து வெளிப்படுத்தியவர் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர். சிக்காக்கோ சர்வமத மகாநாட்டின்மூலம் தெய்வீக வீர முழக்கம் செய்து உலகெல்லாம் ஞான ஒளி பரப்பிய பெருமை சுவாமி விவேகானந்தரையே சாரும்.

சுவாமிகள் அமெரிக்காவிற்குச் செல்லும் முன் திருவனந்தபுரம் தமிழ்நாட்டிற்கும் வருகை தந்தார். அமெரிக்கா - சிக்காக்கோ சர்வமத சபைக்குச் செல்லச் சிந்தனைகளைக் கூட்டிய காலம் அது. சென்னையில் சுவாமியின் உள்ளம் கவர்ந்த சீடர் அழகிய சிங்கம் பெருமாரும் இன்னும் சிலரும் வீடுதோறும் இரந்து சிக்காக்கோ பயணத்திற்காக நிதி திரட்டினர். சுவாமி விவேகானந்தர் அதனைப் பெறக் காலம் வரவில்லை என மறுத்துவிட்டார். பாஸ்கர சேதுபதியவர்களும் சுவாமியை அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தார். இவரும் சிக்காக்கோ பயணச்செலவுக்குப் பணம் தரச் சித்தமானபோது சுவாமி அதை ஏற்கவில்லை. இராமநாதபுர மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் சுவாமியின்மீது பற்றும் பக்தியும் வைத்திருந்ததோடு சிக்காக்கோ பயணத்திற்குத் தூண்டுகோலாகவும் விளங்கினார்.

சிக்காக்கோ மகாநாடு முடிந்தபின் தாய்நாட்டிற்கு வருகைதரும் வழியில் இலங்கைக்கும் விஜயம் செய்தபின் தமிழ்நாட்டில் 1897ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் 27ம் திகதி தனது திருப்பாதத்தைப் பதித்தார். பாம்பன் துறைமுகத்தில் இராமநாதபுர மன்னர் பாஸ்கர சேதுபதியவருக்கு முவினரோடு வந்து வணங்கினார்.

சுவாமியின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க இந்த வருகையைக்குறித்து நாற்பது அடி உயரத்தில் வெற்றித் தூண் ஒன்றைப் பாஸ்கர சேதுபதியவர்கள் நிறுவினார்கள். இராமநாதபுரத்தில் நடைபெற்ற வரவேற்புக் கூட்டத்தில், "வெற்றிகொண்ட வீரர் வருகையைப் பாருங்

கள்" என்ற கருத்தாழம்மிக்க ஆங்கிலப் பாடல் ஒன்றும் பாடப்பட்டது.

இராமநாதபுரம், பரமகுடி, மனாமதுரை, மதுரை, கும்பகோணம் ஆகிய இடங்களில் இந்துசமயத்தின் தனித்தன்மையை, உலகளாவிய வேதாந்த சமயத்தின் மேன்மை சுவாமிகளால் எடுத்துரைக்கப்பட்டதன் வாயிலாக இந்து மக்கள் பெரும் பெருமிதம் அடைந்தனர்.

கும்பகோணத்தில் பேசும்போது "உலகின் விளங்கிக்கொள்ளமுடியாத ரசியங்கை ஊடுருவிப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் மனவாற்றல் நமக்குத் தேவை" என்றார்.

1897ஆம் ஆண்டு மாசி மாதம் 6ந் திகதி சென்னைநகர் ரயில் நிலையத்தில் வந்து இறங்கினார். அங்கும் பக்தியிருந்த வரவேற்பும் உபசாரமும் கிடைத்தது. 8ந் திகதி விக்டோரியா பொது மண்டபத்தில் வரவேற்புக் கூட்டம் நடைபெற்றது. சென்னைநகர் பேருரைகள் பொதுவாக சுவாமியின் ஆன்மீகக் கண்ணோட்டம், தேசியக் கண்ணோட்டம், சமூக சீர்திருத்தக் கண்ணோட்டம் ஆகியவற்றின் பரிமாணங்களாக விளங்கின. 'எனது போர் முறை', 'வேதாந்தமும் இந்திய வாழ்க்கையும்', 'இந்தியப் பெரியார்கள்', 'வருங்கால இந்தியா' என்பன அவரது பேருரைத் தலைப்புகளுள் சில நூல்கள் சிலவும் வெளியிடப்பட்டன. 'கொழும்பு முதல் அல்மோரா வரையில்', 'The only autho rised edition' என்பன அவற்றுள் சில. சுவாமியின் சொற்பொழிவுகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 'ஞானத்திரட்டு' என்ற நூலும், 'லோகோபகாரி' என்ற மாத சஞ்சிகையும் வெளிவந்தன. 'ஸ்ரீமத் சுவாமி விவேகானந்த சுவாமிகள் கோததிர மாலை' என்ற கவிதை நூலை சின்னைய முதலியார் இயற்றினார்.

தமிழ்நாடெங்கும் சாதி, மத பேதமகற்றி, தீண்டாமை அகற்றி அருள்பாலித்தார் வீரபுருஷர் சுவாமி விவேகானந்தர். இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழாக் கொண்டாட்டத்திலே என்னையும் சுவாமிகள் பற்றியும் சிந்திக்கச் சந்தர்ப்பம் அளித்தது அவர் பேரருளே என நம்புகிறேன்.

இராமகிருஷ்ண மிஷன் நூற்றாண்டு விழா போட்டி முடிவுகள்

கட்டுரை

மேற்பிரிவு :-

- முதலாம் இடம் — செல்வி. செ. ஜெயச்சித்திரா,
இ. கி. மி. மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — செல்வி. எஸ். தவராஜினி,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — செல்வி. கே. ஸ்ரீமேரி,
உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலை, கல்முனை.

மத்திய பிரிவு:-

- முதலாம் இடம் — ரி. பிரபாகர்,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — கே. காமமிருனாளினி,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — தெ. காயத்திரி,
விஸ்ணு மகா வித்தியாலயம், பெரிய நீலாவணை.

கீழ்ப்பிரிவு :-

- முதலாம் இடம் — எஸ். கேதிகா,
உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலை, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — ஜெ. தர்ஷாநந்தன்,
விஸ்ணு மகா வித்தியாலயம், பெரிய நீலாவணை.
- மூன்றாம் இடம் — கி. கோகிலா,
இ. கி. மி. மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — பு. சிந்துஜா,
இ. கி. மி. மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

பேச்சு

மேற்பிரிவு :-

- முதலாம் இடம் — கே. அருந்தவவாணி,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — எம். ரோஜினி,
பாண்டிருப்பு இந்து மகா வித்தியாலயம்.
- மூன்றாம் இடம் — க. செல்வபிரகாஷ்,
இராமகிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

மத்தியபிரிவு:-

- முதலாம் இடம் — எஸ். தேவகுமார்,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய பாடசாலை, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — எஸ். பிரவீனா,
உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலை, கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — ரி. டி. ரொஷாநந்தன்,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.

கீழ்ப்பிரிவு :-

- முதலாம் இடம் — எஸ். சரண்யா,
உவெஸ்லி உயர்தர பாடசாலை, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — செ. பிறேமாவதி,
இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — க. ரூபினி,
இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

வினாவிடைப் போட்டி

மேற்பிரிவு :-

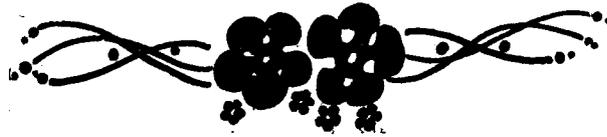
- முதலாம் இடம் — கே. அருந்தவவாணி,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய பாடசாலை, கல்முனை.
- இரண்டாம் இடம் — பொ. ஜெயமாலினி,
இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — வி. நிலோஜினி,
பாண்டிருப்பு இந்து மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

மத்தியபிரிவு:-

- முதலாம் இடம் — ஜி. ஜெயகாந்த்,
விஸ்ணு மகா வித்தியாலயம், பெரியநீலாவணை.
- இரண்டாம் இடம் — ரி. பிரபாகர்,
கார்மேல் பாத்திமா தேசிய கல்லூரி, கல்முனை.
- மூன்றாம் இடம் — த. திரஞ்சினி,
இராமக்கிருஷ்ண மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

கீழ்ப்பிரிவு :-

- முதலாம் இடம் — சு. தாரணி,
விஸ்ணு மகா வித்தியாலயம், பெரியநீலாவணை.
- இரண்டாம் இடம் — வீ. வேணுகாந்தன்,
பாண்டிருப்பு இந்து மகா வித்தியாலயம்.
- மூன்றாம் இடம் — இ. நிரஞ்சன்,
இராமக்கிருஷ்ண மிஷன் மகா வித்தியாலயம், கல்முனை.

மட்டுநகரில்.....

உங்களின் எந்தவிதமான

- ★ திருமண அழைப்பிதழ்கள்
- ★ விளம்பர அறிவித்தல்கள்
- ★ புத்தக வேலைகள்

சகலதையும்

நவீன அச்சியந்திரங்கள்மூலம்

கூடிய விரைவில், குறைந்த செலவில்

அழகாகவும், நேர்த்தியாகவும்

அச்சப்பதிவு செய்துகொள்ள

இன்றே நாடுங்கள்

சென். ஜோசப் கத்தோலிக்க அச்சகம்

இல. 10, அட்வகேட் வீதி,

மட்டக்களப்பு.

தொலைபேசி இல: 065 - 22364. -23763

வெகு விரைவில்

“ஒப்ஸிட்” அச்சியந்திரங்கள்மூலம்

உங்களின் வர்ண வேலைகளைத்

துரிதகதியில் அழகாகச் செய்துதரக் காத்திருக்கிறோம்.

“நரகம், நரகம் என்று பயப்படாதீர்கள். ஆண்டவனைத் தியானித்துச் செய்யத்தகாத பல காரியங்களைச் செய்துவிட்டேன், செய்யவேண்டியதைச் செய்யாமலும் விட்டேன் அப்பனே! என்னைக் காப்பாயாக! என்று வேண்டிக் கொள்ளுங்கள். பாபங்கள் அனைத்தும் ஒட்டமாக ஒடிமறையும்.”

— பகவான் ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ண பரமஹம்சர்.

“உங்கள் மனச்சுமையை ஸ்ரீ ராமக்கிருஷ்ணர் முன் இறக்கிவைங்கள். கண்ணீருடன் உங்கள் துன்பங்களை எடுத்துரையுங்கள், உங்கள் கை நிறைய நீங்கள் விரும்பியவற்றை அவர் தருவதைக் காண்பீர்கள்.”

— அன்னை ஸ்ரீ சாரதாதேவி.

“வலிமையோடு இருங்கள், மூடக் கொள்கைகளை உதறித்தள்ளுங்கள். எனக்கு வயது ஏற ஏற எல்லாமே ஆண்மை ஒன்றில் அடங்கியிருப்பதாகக் காண்கின்றேன். இதுவே நான் தரும் புது வேதம்.”

— சுவாமி விவேகானந்தர்.